

Rada
Evropské unie

Brusel 5. července 2023
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2023/0257(NLE)

11485/23
ADD 2

LIMITE

COLAC 81
POLCOM 146
SERVICES 27
FDI 15

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	5. července 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 431 final
Předmět:	PŘÍLOHA návrhu ROZHODNUTÍ RADY o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 431 final – ANNEX 1 – PART 2/4.

Příloha: COM(2023) 431 final – ANNEX 1 – PART 2/4

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.7.2023
COM(2023) 431 final

ANNEX 1 – PART 2/4

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé

ČÁST III

OBCHOD A OBCHODNÍ ZÁLEŽITOSTI

KAPITOLA 8

OBEČNÁ A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ODDÍL A

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.1

Zřízení oblasti volného obchodu

Strany zřizují oblast volného obchodu v souladu s článkem XXIV GATT 1994 a článkem V GATS.

ČLÁNEK 8.2

Cíle

Cílem této části dohody je:

- a) rozšíření a diverzifikace obchodu se zbožím mezi stranami v souladu s článkem XXIV GATT 1994 prostřednictvím snížení nebo odstranění cel a necelních překážek obchodu;
- b) usnadnění obchodu se zbožím, zejména prostřednictvím ustanovení týkajících se cel a zjednodušení obchodu, norem, technických předpisů, postupů posuzování shody a sanitárních a fytosanitárních opatření, při současném zachování práva každé strany regulovat s cílem dosahovat cílů veřejné politiky;
- c) liberalizace obchodu službami v souladu s článkem V GATS;
- d) rozvoj hospodářského prostředí, které vede ke zvýšení investičních toků, zlepšení podmínek usazování na základě zásady nediskriminace při současném zachování práva každé strany přijímat a prosazovat opatření nezbytná ke sledování legitimních politických cílů;
- e) usnadnění obchodu a investic mezi stranami, mimo jiné prostřednictvím volného převodu běžných plateb a pohybu kapitálu;

- f) rozvoj prostředí příznivého pro investice poskytnutím transparentních, stabilních a předvídatelných pravidel, která investorům zaručí spravedlivé zacházení, a vytvoření soudního systému pro účinné, spravedlivé a předvídatelné řešení sporů mezi investorem a státem;
- g) účinné a oboustranné otevírání trhů stran s veřejnými zakázkami;
- h) podpora inovací a kreativity zajištěním přiměřené a účinné ochrany práv duševního vlastnictví v souladu s mezinárodními závazky platnými mezi stranami;
- i) podpora podmínek podporujících nenarušenou hospodářskou soutěž, zejména pokud jde o obchod a investice mezi stranami;
- j) rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru, a
- k) vytvoření účinného, spravedlivého a předvídatelného mechanismu řešení sporů pro řešení sporů týkajících se výkladu a uplatňování této části dohody.

ČLÁNEK 8.3

Obecně použitelné definice

Pro účely této části dohody, příloh 9, 10-A až 10-E, 13-A až 13-H, 15-A, 15-B, 16-A, 16-B, 16-C, 17-A až 17-I, 19-A, 19-B, 19-C, 21-A, 21-B, 25, 28-A, 28-B, 29, 32-A, 32-B, 32-C, 38-A a 38-B a protokolů k této dohodě se rozumí:

- a) „Dohodou o zemědělství“ Dohoda o zemědělství uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- b) „antidumpingovou dohodou“ Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;
- c) „clem“ jakékoli clo nebo odvod jakéhokoli druhu uložené na dovoz zboží nebo v souvislosti s ním, vyjma:
 - i) poplatky rovnocenné vnitřní dani ukládané v souladu s článkem 9.4 této dohody;
 - ii) antidumpingové, zvláštní ochranné, vyrovnávací nebo ochranné clo uplatňované v souladu s GATT 1994, antidumpingovou dohodou, Dohodou o zemědělství, Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohodou o ochranných opatřeních a
 - iii) poplatky nebo jiné odvody ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním, jejichž výše je omezena na přibližné náklady na poskytnuté služby;

- d) „CPC“ prozatímní Centrální klasifikace produkce (Statistical Papers, řada M, č. 77, Odbor pro ekonomické a sociální otázky, Statistické oddělení OSN, New York, 1991);
- e) „dny“ kalendářní dny včetně víkendů a svátků;
- f) výrazem „stávající“ účinný ke dni vstupu této dohody v platnost;
- g) „GATS“ Všeobecná dohoda o obchodu službami, uvedená v příloze 1B Dohody o WTO;
- h) „GATT 1994“ Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- i) „zbožím strany“ domácí zboží, jak je chápáno v GATT 1994, včetně zboží pocházejícího z této strany;
- j) „harmonizovaným systémem“ nebo „HS“ Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všeobecných pravidel pro výklad harmonizovaného systému a poznámek k třídám, kapitolám a položkám, vypracovaný Světovou celní organizací;
- k) „číslem“ první čtyři číslice v kódu sazebního zařazení zboží v rámci harmonizovaného systému;

- l) „právnickou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle příslušného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, svěřeneckého fondu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;
- m) „opatřením“ jakékoli opatření ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu, požadavku, praxe nebo v jakékoli jiné formě;
- n) „opatřením strany“ jakékoli opatření přijaté nebo zachovávané:¹
- i) vládami a orgány na všech úrovních;
 - ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených vládami nebo orgány na všech úrovních² nebo

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „opatření“ zahrnuje opomenutí strany přijmout opatření, která jsou nezbytná ke splnění jejích závazků podle této dohody.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že povinnosti strany podle této dohody se vztahují na státní podnik nebo jinou osobu, pokud vykonává jakoukoli regulační nebo správní pravomoc nebo jinou veřejnou pravomoc, kterou na něj tato strana přenesla, jako je pravomoc vyvlastňovat, vydávat licence, schvalovat obchodní transakce nebo ukládat kvóty, poplatky či jiné platby.

- iii) jakýmkoli subjektem, který ve skutečnosti jedná podle pokynů strany, pod jejím vedením nebo pod její kontrolou, pokud jde o opatření¹;
- o) „fyzickou osobou“:
- i) v případě strany EU státní příslušník členského státu podle jeho právních předpisů² a
 - ii) v případě Chile státní příslušník Chile podle jeho právních předpisů;
- p) „původním zbožím“ zboží, které splňuje podmínky původu podle kapitoly 10;
- q) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana tvrdí, že subjekt jedná podle bodu iii), nese tato strana důkazní břemeno a přinejmenším musí poskytnout spolehlivé indicie.

² Pro účely kapitol 17 až 27 zahrnuje definice „fyzické osoby“ rovněž fyzickou osobu s trvalým pobytem v Lotyšské republice, jež není občanem Lotyšské republiky ani jiného státu, ale má podle práva Lotyšské republiky nárok na získání pasu neobčana.

- r) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;
- s) „Dohodou o ochranných opatřeních“ Dohoda o ochranných opatřeních, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- t) „sanitárním nebo fyto-sanitárním opatřením“ jakékoli opatření uvedené v příloze A bodě 1 Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření;
- u) „Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- v) „Dohodou o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření“ Dohoda o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- w) „Dohodou o technických překážkách obchodu“ Dohoda o technických překážkách obchodu, uvedená v příloze 1 Dohody o WTO;
- x) „Dohodou TRIPS“ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, uvedená v příloze 1C Dohody o WTO, a
- y) „Dohodou o WTO“ Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace, uzavřená v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

ČLÁNEK 8.4

Vztah k Dohodě o WTO a jiným stávajícím dohodám, jež spadají do oblasti působnosti této části dohody

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti ve vztahu k sobě navzájem podle Dohody o WTO a jiných stávajících dohod spadajících do oblasti působnosti této části dohody, jichž jsou stranami.
2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že se od kterékoli ze stran vyžaduje, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle Dohody o WTO.
3. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli stávající dohodou jinou než dohodou o WTO, jejímiž stranami jsou obě strany a jež spadá do oblasti působnosti této části dohody, se strany neprodleně vzájemně konzultují s cílem nalézt vzájemně uspokojivé řešení.

ODDÍL B

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.5

Zvláštní funkce Smíšené rady ve složení pro obchod

1. Pokud Smíšená rada zřízená podle článku 40.1 řeší otázky související s touto částí dohody,¹ může:

a) přijímat rozhodnutí o změně:

- i) celních sazebníků v dodatcích 9-1 a 9-2 s cílem urychlit odstraňování cel;
- ii) kapitoly 10 a příloh 10-A až 10-E;
- iii) příloh 13-F a 13-G a dodatku 13-E-1;
- iv) příloh 16-A, 16-D, 16-E a bodu 1 přílohy 16-B;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile bude provádět veškerá rozhodnutí přijatá Smíšenou radou ve složení pro obchod prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

- v) přílohy 21-B;
- vi) přílohy 29;
- vii) definice „subvencování“ v čl. 31.2 odst. 1, pokud se týká podniků poskytujících služby, s cílem začlenit výsledek budoucích jednání v rámci WTO nebo souvisejících mnohostranných fór na toto téma;
- viii) přílohy 32-A, pokud jde o odkazy na platné právní předpisy stran;
- ix) přílohy 32-B, pokud jde o kritéria, která mají být zahrnuta do námitkového řízení;
- x) přílohy 32-C, pokud jde o zeměpisná označení;
- xi) příloh 38-A a 38-B a
- xii) jakéhokoli jiného ustanovení, přílohy, dodatku nebo protokolu, jejichž změna je stanovena v této části dohody;
- b) přijímat rozhodnutí o vydání výkladu ustanovení této části dohody, který je závazný pro strany a všechny orgány zřízené podle této části dohody a panely uvedené v kapitolách 33 a 38;

- c) zřizovat další podvýbory a další orgány odpovědné za záležitosti spadající do oblasti působnosti této části dohody podle čl. 40.3 odst. 3 a
- d) pokud to považuje za vhodné, přijmout jednací řád podvýborů a dalších orgánů zřízených podle článku 8.8 a písm. c) tohoto odstavce.

2. Podle čl. 8.7 odst. 2 stanoví pořad jednání pro zasedání Smíšené rady ve složení pro obchodní koordinátoři pro tuto část dohody.

ČLÁNEK 8.6

Zvláštní funkce Smíšeného výboru ve složení pro obchod

1. Pokud Smíšený výbor zřízený podle článku 40.2 řeší otázky související s touto částí dohody¹:

- a) napomáhá Smíšené radě při výkonu jejích funkcí v obchodních a investičních záležitostech;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile bude provádět veškerá rozhodnutí přijatá Smíšeným výborem ve složení pro obchod prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

- b) odpovídá za řádné provádění této části dohody; v tomto ohledu, a aniž jsou dotčena práva stanovená v kapitole 38, může strana předložit k projednání v rámci Smíšeného výboru jakoukoli otázku týkající se uplatňování nebo výkladu této části dohody;
- c) dohlíží na případné další rozpracování ustanovení této části dohody a vyhodnocuje výsledky jejího uplatňování;
- d) hledá vhodné způsoby prevence a řešení problémů, které by jinak mohly vzniknout v oblastech, na něž se vztahuje tato část dohody;
- e) dohlíží na činnost všech podvýborů zřízených podle článku 8.8 a podvýborů zřízených podle čl. 40.3 odst. 3, které plní úkoly související s částí III této dohody, a
- f) posuzuje případný vliv přistoupení nového členského státu k Evropské unii na tuto část dohody.

2. Smíšený výbor ve složení pro obchod může:

- a) zřizovat další podvýbory a další orgány odpovědné za záležitosti spadající do oblasti působnosti této části dohody podle čl. 40.3 odst. 3;

- b) přijímat rozhodnutí o změně této části dohody podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a) a o vydání výkladů uvedených v čl. 8.5 odst. 1 písm. b) v období mezi zasedáními Smíšené rady, pokud Smíšená rada nemůže zasedat, nebo jak je stanoveno v této dohodě, a
 - c) stanovit jednací řád podvýborů a dalších orgánů zřízených podle článku 8.8 a písmene a) tohoto odstavce, považuje-li to za vhodné.
3. Podle čl. 8.7 odst. 2 stanoví pořad jednání pro zasedání Smíšeného výboru ve složení pro obchod koordinátoři pro tuto část dohody.

ČLÁNEK 8.7

Koordinátoři pro tuto část dohody

1. Každá strana jmenuje koordinátora pro tuto část dohody do 60 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost a oznámí druhé straně kontaktní údaje tohoto koordinátora.
2. Koordinátoři společně stanoví pořad jednání a provádějí veškeré další nezbytné přípravy zasedání Smíšené rady, Smíšeného výboru, podvýborů a dalších subjektů zřízených podle článku 8.8 nebo zřízených podle čl. 40.3 odst. 3, které plní úkoly související s částí III této dohody. Koordinátoři přijímají opatření v návaznosti na rozhodnutí Smíšené rady a Smíšeného výboru ve složení pro obchod a případně na rozhodnutí podvýborů v případech stanovených v člancích 17.39 a 25.20.

ČLÁNEK 8.8

Podvýbory a další orgány specifické pro tuto část dohody

1. Strany zřizují tyto podvýbory:
 - a) Podvýbor pro boj proti korupci v oblasti obchodu a investic;
 - b) Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu;
 - c) Podvýbor pro finanční služby;
 - d) Podvýbor pro duševní vlastnictví;
 - e) Podvýbor pro veřejné zakázky;
 - f) Podvýbor pro sanitární a fytosanitární opatření;
 - g) Podvýbor pro služby a investice;
 - h) Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy;
 - i) Podvýbor pro technické překážky obchodu;

j) Podvýbor pro obchod se zbožím a

k) Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj.

2. Program zasedání podvýborů a dalších subjektů odpovědných za záležitosti spadající do oblasti působnosti této části dohody stanoví koordinátoři pro tuto část dohody podle čl. 8.7 odst. 2.

KAPITOLA 9

OBCHOD SE ZBOŽÍM

ČLÁNEK 9.1

Cíl

Strany postupně a recipročně liberalizují obchod se zbožím v souladu s touto částí dohody.

ČLÁNEK 9.2

Oblast působnosti

Není-li v této části dohody stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na obchod se zbožím strany.

ČLÁNEK 9.3

Definice

Pro účely této kapitoly a přílohy 9 se rozumí:

- a) „Dohodou o dovozním licenčním řízení“ Dohoda o dovozním licenčním řízení, uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;
- b) „konzulární transakcí“ postup získání konzulární faktury či konzulárního víza k obchodní faktuře, osvědčení o původu, manifestu, prohlášení o vývozu zasilatele či jiných celních dokumentů v souvislosti s dovozem zboží od konzula dovážející strany na území vyvážející strany nebo na území třetí strany;
- c) „Dohodou o celní hodnotě“ Dohoda o provádění článku VII GATT 1994, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

- d) „vývozním licenčním řízením“ správní postup, jenž vyžaduje, aby byla jako předběžná podmínka pro vývoz z území vyvážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro účely celního odbavení;
- e) „dovozním licenčním řízením“ správní postup, jenž vyžaduje, aby byla jako předběžná podmínka pro dovoz na území dovážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro účely celního odbavení;
- f) „repasovaným zbožím“ zboží zařazené do kapitol HS 84 až 90 nebo do čísla 94.02, kromě zboží zařazeného do čísel HS 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 a 87.03 nebo položek 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 a 8517.11, které:
- i) se zcela nebo částečně skládá z částí získaných ze zboží, které již bylo používáno;
 - ii) má v porovnání s rovnocenným novým zbožím podobné využití a provozní charakteristiky a
 - iii) poskytuje se na ně stejná záruka jako na rovnocenné nové zboží;

- g) „opravou“ se rozumí jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození a jež zahrnuje obnovení původní funkce zboží nebo zajištění souladu zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno; oprava zboží zahrnuje uvedení do původního stavu a údržbu, s výjimkou operace či postupu, který:
- i) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;
 - ii) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží nebo
 - iii) se používá ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží;
- h) „kategorií fáze“ časový rámec pro odstranění cel v rozmezí od nula do sedmi let, po jehož uplynutí je zboží osvobozeno od cla, není-li v příloze 9 stanoveno jinak.

ČLÁNEK 9.4

Národní zacházení v oblasti vnitřního zdanění a vnitrostátní právní úpravy

Každá strana zajistí národní zacházení pro zboží druhé strany v souladu s článkem III GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Článek III GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení se za tímto účelem obdobně začlení do této dohody a jsou její součástí.

ČLÁNEK 9.5

Snížení nebo odstranění cel

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana sníží nebo odstraní cla na zboží pocházející z druhé strany v souladu se svým harmonogramem v příloze 9.
2. Pro účely odstavce 1 je základní celní sazbou sazba stanovená pro každé zboží v sazebníku v příloze 9.

3. Pokud strana sníží svou celní sazbu podle doložky nejvyšších výhod (dále jen „doložka nejvyšších výhod“), použije se na snížené sazby sazebník v příloze 9 uvedené strany. Pokud strana sníží svou použitou doložku nejvyšších výhod na úroveň nižší, než je základní sazba ve vztahu k určité celní položce, vypočítá tato strana preferenční použitelnou sazbu, která má vliv na snížení sazby uplatňované podle doložky nejvyšších výhod, přičemž zachová relativní preferenční rozpětí pro tuto konkrétní celní položku po dobu, po kterou je uplatňovaná doložka nejvyšších výhod nižší než základní sazba. Relativní preferenční rozpětí pro každou danou celní položku v každém období fáze odpovídá rozdílu mezi základní sazbou stanovenou v sazebníku v příloze 9 uvedené strany a celní sazbou použitou pro tuto celní položku v souladu s uvedeným sazebníkem, vydělenému touto základní sazbou a vyjádřenému v procentech.

4. Na žádost jedné ze stran se strany vzájemně konzultují s cílem zvážit rychlejší snižování nebo odstraňování cel stanovených v harmonogramech v příloze 9. S ohledem na tyto konzultace může Smíšená rada přijmout rozhodnutí o změně přílohy 9, a urychlit tak uvedené snížení nebo odstranění cel.

ČLÁNEK 9.6

Zachování současného stavu

1. Není-li v této části dohody stanoveno jinak, strana nezvýší žádné clo, které je stanoveno jako základní sazba v příloze 9, ani nepřijme žádné nové clo na zboží pocházející z druhé strany.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že strana může zvýšit clo na úroveň stanovenou v příloze 9 pro příslušné období fáze po jednostranném snížení.

ČLÁNEK 9.7

Vývozní cla, daně a jiné poplatky

1. Žádná ze stran nepřijme ani neponechá v platnosti clo, daň nebo jiné poplatky jakéhokoli druhu uložené na vývoz zboží do druhé strany nebo v souvislosti s ním, ani jakoukoli vnitřní daň nebo jiné poplatky na zboží vyvážené do druhé strany, které převyšují daň nebo poplatek, které by byly uloženy na obdobné zboží, je-li určeno pro domácí spotřebu.
2. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání straně, aby na vývoz zboží uložila poplatek nebo platbu, které jsou povoleny podle článku 9.8.

ČLÁNEK 9.8

Poplatky a formality

1. Poplatky a jiné platby uložené některou ze stran na dovoz nebo vývoz zboží druhé strany nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem se omezí na výši odpovídající přiměřeným nákladům poskytovaných služeb a nebudou prostředkem nepřímé ochrany domácích výrobků nebo zdanění dovozu nebo vývozu z fiskálních účelů.

2. Žádná ze stran neúčtuje poplatky ani jiné platby na dovoz nebo vývoz nebo v souvislosti s nimi na valorickém základě.

3. Každá strana může ukládat poplatky nebo vymáhat náklady pouze v případě, že jsou poskytovány specifické služby, včetně:

- a) požadované přítomnosti zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadované přítomnosti v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;
- b) analýz nebo znaleckých posudků o zboží a poštovních poplatků za vrácení zboží žadateli, zejména pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací nebo poskytnutí informací týkajících se uplatňování celních předpisů;
- c) kontrol zboží nebo odběrů vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ, nebo
- d) výjimečných kontrolních opatření, jsou-li nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

4. Každá strana neprodleně zveřejní veškeré poplatky a platby, které ukládá v souvislosti s dovozem nebo vývozem, a to takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další zúčastněné strany.

5. Žádná strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoliv zboží druhé strany konzulární transakce, ani související poplatky a platby.

ČLÁNEK 9.9

Opravené zboží

1. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které znovu vstupuje na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu, které je následně vyvezeno k opravě a není zpětně dovezeno do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu.
3. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží dočasně dovezené z celního území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na jeho původ.¹

¹ V Evropské unii se pro účely tohoto odstavce používá režim aktivního zušlechťovacího styku stanovený v nařízení (EU) č. 952/2013.

ČLÁNEK 9.10

Repasované zboží

1. Není-li v této části dohody stanoveno jinak, žádná ze stran nesmí poskytnout repasovanému zboží druhé strany méně příznivé zacházení, než jaké poskytuje obdobnému zboží v novém stavu.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že článek 9.11 se vztahuje na zakazy nebo omezení dovozu a vývozu repasovaného zboží. Pokud některá ze stran přijme nebo ponechá v platnosti zákaz nebo omezení týkající se použitého zboží, nepoužije tato opatření na repasované zboží.
3. Kterákoli ze stran může požadovat, aby bylo repasované zboží jako takové identifikováno pro distribuci nebo prodej na jejím území a aby splňovalo všechny příslušné technické požadavky, které se vztahují na obdobné zboží v novém stavu.

ČLÁNEK 9.11

Dovozní a vývozní omezení

Do této části dohody se jako její součást obdobně začlení článek XI GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení. Žádná ze stran nepřijme ani neponechá v platnosti zákaz či omezení dovozu jakéhokoli zboží druhé strany nebo vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží určeného pro území druhé strany s výjimkou těch, které jsou v souladu s článkem XI GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení.

ČLÁNEK 9.12

Označování původu

Pokud Chile na zboží strany EU uplatňuje povinné označování země původu, může Smíšený výbor rozhodnout, že zboží označené jako „Made in EU“ nebo nesoucí podobné označení v místním jazyce splňuje tyto požadavky při dovozu do Chile. Tímto článkem není dotčeno právo žádné ze stran určit druh výrobků, pro něž jsou požadavky na označování země původu povinné. Na tento článek se nevztahuje kapitola 10.

ČLÁNEK 9.13

Dovozní licenční řízení

1. Každá strana zajistí, aby všechna dovozní licenční řízení pro obchod se zbožím mezi stranami byla uplatňována neutrálně a byla vedena spravedlivě, vyváženě, nediskriminačně a transparentně.
2. Kterákoli ze stran přijme či ponechá v platnosti dovozní licenční řízení jako podmínku dovozu na její území z území druhé strany, pouze nelze-li pro administrativní účely rozumně použít jiné vhodné postupy.
3. Strana nepřijme ani neponechá v platnosti neautomatické dovozní licenční řízení jako podmínku pro dovoz na své území z území druhé strany, pokud není nezbytné provést opatření, které je v souladu s touto částí dohody. Strana, která přijme takové neautomatické dovozní licenční řízení, jasně sdělí druhé straně, jaká opatření se prostřednictvím tohoto licenčního řízení provádějí.
4. Každá strana přijme a spravuje dovozní licenční řízení v souladu s články 1, 2 a 3 Dohody o dovozním licenčním řízení. Za tímto účelem se články 1, 2 a 3 uvedené dohody obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí.

5. Strana, která přijme nová dovozní licenční řízení nebo změny stávající dovozní licenční řízení, oznámí tuto skutečnost druhé straně do 60 dnů ode dne zveřejnění těchto nových dovozních licenčních řízení nebo změn stávajících dovozních licenčních řízení. Oznámení obsahuje informace uvedené v odstavci 3 tohoto článku a v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení. Má se za to, že strana dodržuje toto ustanovení, pokud příslušné nové dovozní licenční řízení nebo jakoukoli změnu stávajících dovozních licenčních řízení oznámila Výboru pro dovozní licence zřízenému v souladu s článkem 4 Dohody o dovozním licenčním řízení, včetně informací v čl. 5 odst. 2 uvedené dohody.

6. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně veškeré relevantní informace, včetně informací uvedených v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení, o jakýchkoli dovozních licenčních řízeních, která hodlá přijmout, přijala nebo které zachovává, jakož i o veškerých změnách stávajících dovozních licenčních řízení.

ČLÁNEK 9.14

Vývozní licenční řízení

1. Každá strana zveřejní jakékoli nové vývozní licenční řízení nebo jakékoli změny stávajícího vývozního licenčního řízení takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další dotčené osoby. Toto zveřejnění se uskuteční, kdykoli je to možné, do 30 dnů před tím, než nabude účinku jakékoli řízení nebo změna, a v každém případě nejpozději ke dni, kdy toto řízení nebo změna nabude účinku.

2. Každá strana zajistí, aby zveřejnění vývozních licenčních řízení obsahovalo tyto informace:
- a) znění vývozních licenčních řízení nebo znění jakýchkoli změn těchto řízení;
 - b) zboží, na něž se vztahují jednotlivá vývozní licenční řízení;
 - c) pro každé vývozní licenční řízení popis postupu podání žádosti o vývozní licenci a veškerá kritéria, která musí žadatel splňovat, aby byl způsobilý k podání žádosti o vývozní licenci, jako je držení licence k výkonu činnosti, vytvoření nebo udržování investice nebo provoz prostřednictvím určité formy usazení na území strany;
 - d) kontaktní místo nebo místa, kde mohou dotčené osoby získat další informace o podmínkách pro získání vývozní licence;
 - e) správní orgán či orgány, kterým se musí podat žádost nebo předložit jiná příslušná dokumentace;
 - f) popis veškerých opatření, která má vývozní licenční řízení provést;
 - g) období, během něhož bude každé vývozní licenční řízení v platnosti, pokud toto řízení nezůstane v platnosti až do odvolání nebo revize při novém zveřejnění;

- h) pokud má daná strana v úmyslu využívat vývozní licenční řízení ke správě vývozní kvóty, celkové množství a případně hodnotu kvóty a datum zahájení a ukončení kvóty a
- i) veškeré výjimky, které nahrazují požadavek na získání vývozní licence, informace, jak se o tyto výjimky žádá nebo jak se používají, a kritéria pro jejich udělení.

3. Do 30 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost oznámí každá strana druhé straně svá stávající vývozní licenční řízení. Strana, která přijme nová vývozní licenční řízení nebo změni stávající vývozní licenční řízení, oznámí tuto skutečnost druhé straně do 60 dnů ode dne zveřejnění těchto nových vývozních licenčních řízení nebo změn stávajících vývozních licenčních řízení. Oznámení musí obsahovat odkaz na zdroj(e), kde jsou informace požadované v odstavci 2 zveřejněny, a případně adresu příslušných vládních internetových stránek.

4. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nevyžaduje, aby některá ze stran udělila vývozní licenci, ani jí nebrání v plnění jejích povinností nebo závazků podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jakož i v rámci mnohostranných režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu.

ČLÁNEK 9.15

Celní hodnota

Každá strana určí celní hodnotu zboží druhé strany dovezeného na její území v souladu s článkem VII GATT 1994 a Dohodou o celní hodnotě. Za tímto účelem se do dohody jako její součást obdobně začlení článek VII GATT 1994, včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení, a články 1 až 17 Dohody o celní hodnotě, včetně vysvětlujících poznámek.

ČLÁNEK 9.16

Využívání preferencí

1. Pro účely sledování, jak tato část dohody funguje, a výpočtu míry využití preferencí si strany každoročně vyměňují dovozní statistiky za období začínající jeden rok ode dne vstupu této dohody v platnost a končící deset let po dokončení odstraňování cel pro veškeré zboží podle harmonogramů v příloze 9. Nerozhodne-li Smíšený výbor jinak, prodlužuje se toto období automaticky o pět let a poté může Smíšený výbor rozhodnout o jeho dalším prodloužení.

2. Výměna dovozních statistik uvedených v odstavci 1 zahrnuje dostupné údaje týkající se posledního roku, včetně hodnoty a případně objemu, na úrovni celních položek pro dovoz zboží druhé strany, na které se vztahuje preferenční celní zacházení podle této části dohody, a pro dovoz zboží, na něž se vztahuje nepreferenční zacházení.

ČLÁNEK 9.17

Zvláštní opatření týkající se řízení preferenčního zacházení

1. Strany spolupracují při předcházení, odhalování a boji proti porušování celních předpisů v souvislosti s preferenčním zacházením poskytovaným podle této kapitoly v souladu se svými závazky podle kapitoly 10 a protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech.
2. Strana může v souladu s postupem stanoveným v odstavci 3 dočasně pozastavit příslušné preferenční zacházení s dotčeným zbožím, pokud na základě objektivních, přesvědčivých a ověřitelných informací zjistí, že se druhá strana dopustila rozsáhlého systematického porušování celních předpisů s cílem získat preferenční zacházení poskytnuté podle této kapitoly, a zjistí:
 - a) že druhé straně systematicky chybí opatření nebo nejsou dostatečná při ověřování statusu původu zboží a plnění ostatních požadavků protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách při zjišťování nebo předcházení porušování pravidel původu;

- b) že druhá strana systematicky odmítá provést následné ověření dokladu o původu na žádost druhé strany nebo včas sdělit jeho výsledky nebo provádění tohoto ověření nebo sdělení zbytečně odkládá nebo
- c) že druhá strana systematicky odmítá spolupracovat nebo poskytovat pomoc při plnění svých povinností podle protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách v souvislosti s preferenčním zacházením nebo nespolupracuje a tuto pomoc neposkytuje.
3. Strana, která učinila zjištění podle odstavce 2, o tom bez zbytečného odkladu uvědomí Smíšený výbor a zahájí konzultace s druhou stranou v rámci Smíšeného výboru s cílem dosáhnout řešení přijatelného pro obě strany.

Pokud se strany nedohodnou na vzájemně přijatelném řešení do tří měsíců ode dne oznámení, může strana, která učinila zjištění, rozhodnout o dočasném pozastavení příslušného preferenčního zacházení s dotčeným zbožím. Dočasné pozastavení se bez zbytečného prodlení oznamuje Smíšenému výboru.

Dočasné pozastavení platí pouze po dobu nezbytnou k ochraně finančních zájmů dotčené strany a nejdéle po dobu šesti měsíců. Pokud podmínky, které vedly k původnímu pozastavení, přetrvávají i po uplynutí uvedené doby šesti měsíců, může dotčená strana rozhodnout o obnovení pozastavení. Jakékoli dočasné pozastavení je předmětem pravidelných konzultací v rámci Smíšeného výboru.

4. Každá strana zveřejní v souladu se svými vnitřními postupy pro sdělování veškerých oznámení a rozhodnutí týkajících se dočasného pozastavení dovozcům, jak je uvedeno v odstavci 3.

ČLÁNEK 9.18

Podvýbor pro obchod se zbožím

Podvýbor pro obchod se zbožím zřízený podle čl. 8.8 odst. 1:

- a) sleduje provádění a správu této kapitoly a přílohy 9;
- b) podporuje obchod se zbožím mezi stranami, mimo jiné prostřednictvím konzultací o zlepšení přístupu na trh podle čl. 9.5 odst. 4 a případně dalších otázkách;
- c) poskytuje fórum pro diskusi a řešení veškerých otázek souvisejících s touto kapitolou;
- d) neprodleně řeší překážky obchodu se zbožím mezi stranami, zejména ty, které se týkají uplatňování nesazebních opatření, a případně předloží tyto záležitosti Smíšenému výboru k posouzení;
- e) doporučuje stranám jakoukoli změnu nebo doplnění této kapitoly;

- f) koordinuje výměnu údajů o preferenčním využívání nebo jakýchkoli jiných informací o obchodu se zbožím mezi stranami, o níž může rozhodnout;
- g) přezkoumává veškeré budoucí změny harmonizovaného systému s cílem zajistit, aby nedošlo ke změně závazků každé strany podle této části dohody, a konzultuje s cílem vyřešit jakýkoli související konflikt;
- h) plní povinnosti stanovené v článku 15.17.

KAPITOLA 10

PRAVIDLA PŮVODU A POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ODDÍL A

PRAVIDLA PŮVODU

ČLÁNEK 10.1

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 10-A až 10-E se rozumí:

- a) „zařazením“ zařazení produktu nebo materiálu do určité kapitoly, čísla nebo položky harmonizovaného systému;
- b) „zásilkou“ produkty, které buď zasílá současně jeden vývozce jednomu příjemci, nebo které jsou přepravovány na základě jediného přepravního dokladu od vývozce k příjemci, a pokud tento doklad neexistuje, na podkladě jediné faktury;
- c) „celním orgánem“:
 - i) v případě Chile národní celní správa a

- ii) v případě strany EU útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní správy a jakékoli další orgány členských států Evropské unie odpovědné za uplatňování a prosazování celních předpisů;
- d) „vývozcem“ osoba nacházející se ve straně, která v souladu s právními předpisy této strany vyváží nebo vyrábí původní produkt a vyhotoví deklaraci o původu;
- e) „totožnými produkty“ produkty, které v každém ohledu odpovídají produktům popsáním v popisu produktu; popis produktu v obchodním dokladu použitým pro vyhotovení deklarace o původu pro více zásilek musí být dostatečně přesný, aby jasně identifikoval tento produkt, ale také totožné produkty, které mají být na základě této deklarace následně dovezeny;
- f) „dovozcem“ osoba, která dováží původní produkt a žádá pro něj preferenční sazební zacházení;
- g) „materiálem“ látka použitá při výrobě produktu včetně jakýchkoli příměsí, surovin, komponentů nebo částí;
- h) „produktem“ nebo „výrobkem“ výsledek výroby, bez ohledu na to, zda je určen k pozdějšímu použití jako materiál k výrobě jiného produktu, a
- i) „výrobou“ jakýkoli druh opracování nebo zpracování včetně sestavování.

ČLÁNEK 10.2

Všeobecné požadavky

1. Pro účely uplatňování preferenčního sazebního zacházení jednou ze stran na původní zboží druhé strany v souladu s touto částí dohody se za předpokladu, že produkt splňuje všechny ostatní použitelné požadavky stanovené v této kapitole, považují za produkty pocházející z druhé strany tyto produkty:

- a) produkty, které byly zcela získány v této straně, jak je stanoveno v článku 10.4;
- b) produkty vyrobené výhradně z materiálů pocházejících z této strany a
- c) produkty vyrobené v této straně za použití nepůvodních materiálů, pokud splňují požadavky stanovené v příloze 10-B.

2. Pokud produkt získal status původu v souladu s odstavcem 1, nepovažují se nepůvodní materiály použité při jeho výrobě za nepůvodní, jestliže se uvedený produkt začlení jako materiál do jiného produktu.

3. Podmínky pro získání statusu původu musí být na území strany splňovány nepřetržitě.

ČLÁNEK 10.3

Kumulace původu

1. Produkt pocházející z jedné strany se považuje za produkt pocházející z druhé strany, je-li použit jako materiál při výrobě jiného produktu v této druhé straně, za předpokladu, že provedené opracování a zpracování přesahuje jednu nebo více operací uvedených v článku 10.6.
2. Materiály zařazené do kapitoly 3 harmonizovaného systému pocházející ze zemí uvedených v odst. 4 písm. b) a použité při výrobě konzervovaných produktů z tuňáka zařazených do položky 1604.14 harmonizovaného systému lze považovat za pocházející ze strany, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odst. 3 písm. a) až e) a pokud tato strana zašle podvýboru uvedenému v článku 10.31 oznámení k posouzení.
3. Smíšený výbor může na základě doporučení podvýboru rozhodnout, že určité materiály pocházející ze třetích zemí¹ uvedených v odstavci 4 tohoto článku lze považovat za materiály pocházející ze strany, jsou-li použity při výrobě produktu v dané straně, za předpokladu, že:
 - a) každá strana má platnou obchodní dohodu, kterou s danou třetí zemí vytváří oblast volného obchodu ve smyslu článku XXIV GATT 1994;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „třetí země“ je definována v článku 8.3 písm. aa).

- b) původ materiálů uvedených v tomto odstavci se stanoví v souladu s pravidly původu použitelnými podle:
- i) obchodní dohody strany EU tvořící oblast volného obchodu s touto třetí zemí, pokud je dotčený materiál použit při výrobě produktu v Chile, a
 - ii) obchodní dohody Chile tvořící oblast volného obchodu s touto třetí zemí, pokud je dotčený materiál použit při výrobě produktu v EU;
- c) je v platnosti ujednání mezi stranou a danou třetí zemí o odpovídající správní spolupráci zajišťující plné provádění této kapitoly, včetně ustanovení o používání příslušné dokumentace o původu materiálů, a že tato strana oznámí toto ujednání druhé straně;
- d) výroba nebo zpracování materiálů prováděné v této straně přesahuje jednu nebo více operací uvedených v článku 10.6 a
- e) strany se dohodnou na jakýchkoli jiných platných podmínkách.
4. Třetími zeměmi uvedenými v odstavci 3 jsou:
- a) středoamerické země Kostarika, Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua a Panama a
 - b) andské země Kolumbie, Ekvádor a Peru.

ČLÁNEK 10.4

Zcela získané produkty

1. Za zcela získané v jedné ze stran se považují tyto produkty:
 - a) rostliny a rostlinné produkty tam vypěstované nebo sklizené;
 - b) živá zvířata tam narozená nebo vylíhnutá a chovaná;
 - c) produkty získané z živých zvířat tam chovaných;
 - d) produkty získané z tamního lovu, odchyty do pastí, rybolovu, hromadného odchyty či jiného druhu odchyty, avšak nikoli za vnějšími hranicemi teritoriálních vod této strany;
 - e) produkty získané z poražených zvířat tam narozených a chovaných nebo vylíhnutých a chovaných;
 - f) produkty získané z tamní akvakultury, pokud vodní organismy zahrnující ryby, měkkýše, koryše, jiné vodní bezobratlé a vodní rostliny jsou vyprodukované z násadového materiálu, jako jsou jikry, raný plůdek, plůdek, larvy, zásahem do procesu chovu či růstu s cílem zvýšit produkci, jako například pravidelné dosazování násad, krmení nebo ochrana před dravci;

- g) nerosty nebo jiné přirozeně se vyskytující látky, jež nejsou zahrnuty v písmenech a) až f), tam extrahované nebo vytěžené;
- h) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře mimo pobřežní vody plavidly dotčené strany;
- i) produkty zhotovené na zpracovatelských plavidlech strany výhradně z produktů uvedených v písmenu h);
- j) produkty vytěžené stranou nebo osobou této strany z mořského dna nebo podzemí mimo jakékoli teritoriální moře za předpokladu, že mají práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí;
- k) odpad nebo šrot pocházející z tamní výroby nebo z použitých produktů tam sebraných, pokud jsou tyto produkty vhodné pouze k využití surovin, a
- l) produkty tam vyrobené výhradně z produktů uvedených v písmenech a) až k).

2. Pojmy „plavidlo strany“ a „zpracovatelské plavidlo strany“ v odst. 1 písm. h) a i) se rozumí plavidlo nebo zpracovatelské plavidlo, které:

- a) je registrováno v členském státě nebo v Chile;
- b) pluje pod vlajkou členského státu nebo Chile a

- c) splňuje jednu z těchto podmínek:
- i) je z více než 50 % vlastněno fyzickými osobami členského státu nebo Chile nebo
 - ii) je ve vlastnictví právnické osoby, která:
 - A) má sídlo a hlavní provozovnu v členském státě nebo v Chile a
 - B) je z více než 50 % vlastněna osobami jedné z těchto stran.

ČLÁNEK 10.5

Odchytky

1. Jestliže nepůvodní materiál použitý při výrobě produktu nespĺňuje požadavky stanovené v příloze 10-B, považuje se produkt za pocházející z některé strany, pokud:
- a) u všech produktů¹, s výjimkou produktů zařazených do kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému, celková hodnota nepůvodních materiálů nepřesahuje 10 % ceny produktu ze závodu;

¹ Kapitoly 1 až 24 harmonizovaného systému v souladu s poznámkou 9 přílohy 10-A.

b) u produktů zařazených do kapitol 50 až 63 harmonizovaného systému se odchylky uplatní tak, jak je stanoveno v poznámkách 6 až 8 přílohy 10-A.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže hodnota nebo hmotnost nepůvodních materiálů použitých při výrobě produktu překročí jakýkoli procentní podíl nejvyšší přípustné hodnoty nebo hmotnosti nepůvodních materiálů, jak je uvedeno v požadavcích stanovených v příloze 10-B.

3. Odstavec 1 se nepoužije na produkty zcela získané ve straně ve smyslu článku 10.4. Vyžaduje-li se podle přílohy 10-B, aby materiály použité při výrobě produktu byly zcela získané, použijí se odstavce 1 a 2.

ČLÁNEK 10.6

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Bez ohledu na čl. 10.2 odst. 1 písm. c) se produkt nepovažuje za pocházející ze strany, pokud se na nepůvodních materiálech v této straně provádí pouze jedna nebo více z těchto operací:

a) konzervační postupy, jako je sušení, zmrazení, nakládání do slaného nálevu nebo jiné podobné postupy, jejichž jediným účelem je zajištění uchování produktu v dobrém stavu během přepravy a skladování;

- b) rozdělování a spojování nákladových kusů;
- c) mytí, praní, čištění, zbavování prachu, oxidu, oleje, nátěru nebo jiných povrchových vrstev;
- d) žehlení nebo mandlování textilií a textilních výrobků;
- e) prosté natírání a leštění;
- f) loupání a částečné nebo úplné mletí rýže, leštění a hlazení obilovin a rýže;
- g) operace spočívající v barvení cukru nebo přidávání aromatických přípravků do cukru nebo tvarování cukru, částečné nebo úplné mletí krystalového cukru v pevném stavu;
- h) loupání, vypeckování a louskání ovoce, ořechů a zeleniny;
- i) broušení, prosté mletí nebo prosté řezání;
- j) prosévání, prohazování, třídění, zařazování, srovnávání nebo sdružování;
- k) prosté plnění do lahví, konzerv, baněk, pytlů, beden nebo krabic, upevňování na podložky nebo desky a veškeré ostatní prosté balicí operace;
- l) připevňování nebo tisk značek, štítků, log a jiných obdobných rozlišovacích znaků na produkty nebo jejich obaly;

- m) jednoduché mísení produktů, též různých druhů, včetně mísení cukru s jiným materiálem;
- n) prosté sestavování součástí produktu na úplný produkt nebo rozkládání produktů na části;
- o) prosté přidávání vody nebo ředění, dehydratace nebo denaturace produktů nebo
- p) porážení zvířat.

2. Pro účely odstavce 1 se operace považuje za prostou, jestliže k jejímu provádění nejsou nutné žádné zvláštní dovednosti nebo stroje, přístroje či zařízení pro tyto úkony zvláště vyrobené nebo nainstalované.

ČLÁNEK 10.7

Určující jednotka

1. Pro účely této kapitoly je určující jednotkou produkt, který je považován za základní jednotku při zařazování produktu do harmonizovaného systému.

2. Sestává-li zásilka z více stejných produktů zařazených do stejného čísla harmonizovaného systému, zohlední se při použití této kapitoly každý jednotlivý produkt samostatně.

ČLÁNEK 10.8

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

1. Příslušenství, náhradní díly a nástroje dodávané spolu se zařízením, strojem, přístrojem nebo vozidlem se považují za jeden celek s příslušným zařízením, strojem, přístrojem nebo vozidlem, jestliže jsou součástí jejich běžného vybavení a jsou zahrnuty v ceně nebo nejsou fakturovány zvlášť.

2. Příslušenství, náhradní díly a nástroje uvedené v odstavci 1 se při určování původu produktu neberou v úvahu, s výjimkou pro účely výpočtu maximální hodnoty nepůvodních materiálů, pokud produkt podléhá požadavku na maximální hodnotu nepůvodních materiálů stanovenou v příloze 10-B.

ČLÁNEK 10.9

Soupravy

Soupravy ve smyslu všeobecného pravidla 3 pro výklad harmonizovaného systému se považují za původní produkt jedné ze stran, jestliže jsou původními produkty všechny součásti, z nichž se skládají. Je-li souprava složena z původních i nepůvodních produktů, považuje se souprava jako celek za pocházející z jedné ze stran, pokud hodnota nepůvodních produktů nepřesahuje 15 % ceny soupravy ze závodu.

ČLÁNEK 10.10

Neutrální prvky

Při určování, zda produkt pochází z jedné ze stran, není zapotřebí zjišťovat původ těchto prvků, jež mohou být použity při jeho výrobě:

- a) paliva, energie, katalyzátorů a rozpouštědel;
- b) zařízení, přístrojů a materiálů pro zkoušení nebo kontrolu produktu;

- c) strojů, nástrojů, matric a forem;
- d) náhradních dílů a materiálů použitých při údržbě zařízení a budov;
- e) maziv, tuků, přísad a ostatních materiálů použitých při výrobě nebo použitých k provozu zařízení a budov;
- f) rukavic, brýlí, obuvi, oděvů, bezpečnostního vybavení a zásob;
- g) jakéhokoli jiného materiálu, který není součástí produktu, ale jehož použití lze prokázat jako součást jeho výroby.

ČLÁNEK 10.11

Obaly a obalové materiály a kontejnery

1. Jestliže se podle všeobecného pravidla 5 pro výklad harmonizovaného systému obalové materiály a kontejnery, v nichž je produkt zabalen pro drobný prodej, zařazují společně s produktem, nepřihlíží se k těmto obalovým materiálům a kontejnerům při určování původu produktu, s výjimkou případů, kdy se na produkt vztahuje maximální hodnota nepůvodních materiálů v souladu s přílohou 10B.

2. Při určování, zda produkt pochází ze strany, se neberou v úvahu obalové materiály a kontejnery, které se používají k ochraně produktu během přepravy.

ČLÁNEK 10.12

Oddělená účetní evidence zastupitelných materiálů

1. Zastupitelné původní a nepůvodní materiály musí být během skladování fyzicky odděleny, aby si zachovaly svůj původní nebo nepůvodní status. Tyto materiály mohou být použity při výrobě produktu, aniž by byly během skladování fyzicky odděleny, za předpokladu, že se použije metoda oddělené účetní evidence.
2. Metoda oddělené účetní evidence uvedená v odstavci 1 se použije v souladu s metodou řízení zásob podle účetních zásad, které jsou v dané straně obecně uznávány. Metoda oddělené účetní evidence zajistí, aby počet produktů, které lze považovat za produkty pocházející ze strany, nikdy nepřekročil počet, který by byl získán fyzickým oddělením zásob během skladování.
3. Pro účely odstavce 1 se „zastupitelnými materiály“ rozumí materiály stejného druhu a obchodní kvality, se stejnými technickými a fyzickými vlastnostmi, které od sebe po zpracování do hotového produktu nelze rozeznat.

ČLÁNEK 10.13

Vrácené produkty

Jestliže je produkt pocházející z jedné ze stran, který byl vyvezen do třetí země, do této strany vrácen, považuje se za nepůvodní, nelze-li celnímu orgánu této strany věrohodně prokázat, že vrácený produkt:

- a) je tentýž jako produkt vyvezený a
- b) byl případně podroben pouze úkonům nezbytným pro jeho uchování v dobrém stavu po dobu pobytu ve třetí zemi nebo při svém vývozu.

ČLÁNEK 10.14

Neměnnost

1. Původní produkt deklarovaný k domácímu použití v dovážející straně nesmí být po vývozu a před tím, než je deklarován k domácímu použití, pozměněn, žádným způsobem přetvořen nebo podroben úkonům kromě těch, které jej mají uchovat v dobrém stavu, nebo jiných, než je přidání nebo připevnění značek, štítků, pečeti či jakékoli jiné dokumentace, aby byl zajištěn soulad se specifickými domácími požadavky dovážející strany.

2. Je možné produkt skladovat nebo vystavovat ve třetí zemi za předpokladu, že produkt zůstane v této třetí zemi pod celním dohledem.
3. Aniž je dotčen oddíl B, mohou být zásilky rozděleny na území třetí země, je-li rozdělení provedeno vývozcem nebo pod jeho odpovědností a pokud takto rozdělené zásilky zůstanou ve třetí zemi pod celním dohledem.
4. V případě pochybností o tom, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 až 3, může celní orgán dovážející strany požádat dovozce, aby předložil důkaz o jejich splnění. Tento důkaz může být poskytnut jakýmkoli prostředky, včetně smluvních přepravních dokladů, jako jsou konosamenty, nebo faktických či konkrétních důkazů založených na značení nebo číslování balíků nebo jakýchkoli důkazů týkajících se samotného výrobku.

ČLÁNEK 10.15

Výstavy

1. Jsou-li původní produkty zaslány na výstavu do třetí země a jsou-li po výstavě prodány za účelem dovozu do strany, uplatní se na ně při dovozu ustanovení v souladu s touto částí dohody, pokud je celním orgánům věrohodně prokázáno, že:
 - a) vývozce zaslal tyto produkty ze strany do třetí země konání výstavy a vystavoval je tam;

- b) vývozce tyto produkty prodal osobě ve straně nebo je na ni jinak převedl;
- c) produkty byly zaslány během výstavy nebo bezprostředně po ní ve stavu, v jakém byly odeslány na výstavu, a
- d) produkty nebyly od okamžiku, kdy byly odeslány na výstavu, použity k jinému účelu než k předvedení na této výstavě.

2. Deklarace o původu zboží se vyhotoví v souladu s oddílem B a předloží se celním orgánům v souladu s celními postupy dovážející strany. Uvede se v ní název a adresa výstavy.

3. Odstavec 1 se vztahuje na všechny obchodní, průmyslové, zemědělské nebo řemeslné výstavy, veletrhy nebo obdobné veřejné přehlídky či expozice, v jejichž průběhu produkty zůstávají pod celním dohledem, s výjimkou akcí pořádaných soukromě v prodejnách nebo podnikových prostorách za účelem prodeje zahraničních produktů.

4. Celní orgány strany dovozu mohou požadovat důkaz, že produkty zůstaly pod celním dohledem v zemi výstavy, jakož i dodatečné doklady o podmínkách, za nichž byly vystaveny.

ODDÍL B

POSTUPY STANOVENÍ PŮVODU

ČLÁNEK 10.16

Žádost o preferenční sazební zacházení

1. Dovážející strana poskytne preferenční sazební zacházení pro produkt pocházející z druhé strany ve smyslu této kapitoly na základě žádosti o preferenční sazební zacházení předložené dovozcem. Dovozece nese odpovědnost za správnost žádosti o preferenční sazební zacházení a za splnění požadavků stanovených v této kapitole.
2. Žádost o preferenční sazební zacházení je založena na jedné z těchto skutečností:
 - a) deklaraci o původu vyhotovené vývozcem v souladu s článkem 10.17;
 - b) poznatcích dovozce za podmínek stanovených v článku 10.19.
3. Žádost o preferenční sazební zacházení a základ pro tuto žádost uvedený v odstavci 2 se uvede v celním prohlášení v souladu s právními předpisy dovážející strany.

4. Dovozece, který žádá o preferenční zacházení na základě deklarace o původu v souladu s odst. 2 písm. a), tuto deklaraci uchovává a na požádání ji předloží celnímu orgánu dovážející strany.

ČLÁNEK 10.17

Deklarace o původu

1. Vývozce produktu vyhotoví deklaraci o původu na základě informací prokazujících, že produkt je původní, případně včetně informací o statusu původu materiálů použitých při výrobě produktu.
2. Vývozce odpovídá za správnost vyhotovené deklarace o původu a informací poskytnutých podle odstavce 1. Má-li vývozce důvod se domnívat, že deklarace o původu obsahuje nesprávné informace nebo je na nich založena, neprodleně informuje dovozce o každé změně ovlivňující status původu produktu. V tomto případě dovozce opraví dovozní prohlášení a zaplatí splatné clo.
3. Vývozce vyhotoví deklaraci o původu v jedné z jazykových verzí uvedených v příloze 3-C na faktuře nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu, který popisuje původní produkt dostatečně podrobně, aby umožnil jeho identifikaci v nomenklatuře harmonizovaného systému. Dovážející strana nesmí od dovozce požadovat, aby předložil překlad deklarace o původu.

4. Deklarace o původu platí jeden rok ode dne jejího vyhotovení.
5. Deklarace o původu může být vyhotovena pro:
- a) jedinou zásilku jednoho nebo více produktů do strany nebo
 - b) více zásilek totožných produktů do některé ze stran ve lhůtě uvedené v deklaraci o původu, jež nepřesahuje dvanáct měsíců.
6. Dovázející strana na žádost dovozce a s výhradou požadavků uložených dovázející stranou povolí použití jediné deklarace o původu pro nesmontované nebo rozložené produkty ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) harmonizovaného systému spadající do tříd XV až XXI harmonizovaného systému, jsou-li dováženy po částech.

ČLÁNEK 10.18

Drobné nesrovnalosti a drobné chyby

Celní orgán dovázející strany nezamítne žádost o preferenční sazební zacházení z důvodu drobných nesrovnalostí mezi deklarací o původu a doklady předloženými celnímu úřadu nebo drobných chyb v deklaraci o původu.

ČLÁNEK 10.19

Poznatky dovozce

1. Dovážející strana může ve svých právních předpisech stanovit podmínky pro určení toho, kteří dovozci mohou založit žádost o preferenční sazební zacházení na poznatcích dovozce.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se poznatky dovozce, že produkt je původní, zakládají na informacích prokazujících, že se produkt skutečně považuje za původní a splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu.

ČLÁNEK 10.20

Požadavky na uchovávání záznamů

1. Dovozece, který žádá o preferenční sazební zacházení s produktem dováženým do strany:
 - a) je-li žádost o preferenční zacházení založena na deklaraci o původu, uchovává deklaraci o původu vyhotovenou vývozcem po dobu nejméně tří let ode dne uplatnění preferenčního zacházení pro daný produkt, a

- b) je-li žádost o preferenční zacházení založena na poznacích dovozce, uchovává informace prokazující, že produkt splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu, po dobu nejméně tří let ode dne podání žádosti o preferenční zacházení.
2. Vývozce, který vyhotovil deklaraci o původu, uchovává po dobu nejméně čtyř let od vyhotovení této deklarace o původu její kopie a všechny ostatní záznamy prokazující, že produkt splňuje požadavky stanovené v této kapitole pro získání statusu původu.
3. Záznamy, které mají být vedeny v souladu s tímto článkem, mohou být vedeny v elektronické podobě v souladu s právními předpisy dovážející nebo případně vyvážející strany.

ČLÁNEK 10.21

Výjimky z požadavků týkajících se deklarací o původu

1. Produkty, které jsou zasílány jako zásilky soukromými osobami soukromým osobám nebo které se nachází v osobních zavazadlech cestujících, se považují za původní produkty bez předložení deklarace o původu, pokud nejsou dováženy obchodně, pokud dovozce prohlásí, že zboží splňuje podmínky stanovené v této kapitole, a pokud o pravdivosti tohoto prohlášení neexistují žádné pochybnosti.

2. Dovoz, který je příležitostný a sestává výhradně z produktů pro osobní potřebu příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, se nepovažuje za dovoz uskutečňovaný za obchodním účelem, pokud je z povahy a množství produktů zřejmé, že není zamýšlen žádný obchodní účel, za předpokladu, že dovoz není součástí série dovozů, o nichž lze důvodně předpokládat, že byly uskutečněny samostatně s cílem vyhnout se požadavku na deklaraci o původu.

3. Celková hodnota produktů uvedených v odstavci 1 nesmí překročit 500 EUR nebo ekvivalentní částku v měně strany v případě zásilek nebo 1 200 EUR nebo ekvivalentní částku v měně strany v případě produktů, které jsou součástí osobních zavazadel cestujících.

ČLÁNEK 10.22

Ověřování

1. Celní orgán dovážející strany může ověřit status původu produktu, nebo zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole, na základě metod posouzení rizik, které mohou zahrnovat náhodný výběr. Pro účely tohoto ověření může celní orgán dovážející strany zaslat žádost o informace dovozci, který podal žádost o preferenční zacházení podle článku 10.16.

2. Celní orgán dovážející strany, který zasílá žádost podle odstavce 1, nesmí požadovat více než tyto informace týkající se původu produktu:

- a) deklaráci o původu, pokud byla žádost o preferenční zacházení založena na deklaraci o původu, a
- b) informace týkající se splnění těchto kritérií původu:
 - i) jestliže kritériem původu je „zcela získaný“, příslušná kategorie (např. sklizeň, těžba, rybolov) a místo produkce;
 - ii) jestliže je kritérium původu založeno na změně sazebního zařazení, seznam všech nepůvodních materiálů včetně jejich sazebního zařazení (ve formátu dvoumístného, čtřímístného nebo šestimístného číselného kódu v závislosti na kritériích původu);
 - iii) jestliže je kritérium původu založeno na metodě hodnoty, informace o hodnotě konečného produktu a hodnotě všech nepůvodních produktů použitých ve výrobě;
 - iv) jestliže je kritérium původu založeno na hmotnosti, hmotnost konečného produktu a hmotnost příslušných nepůvodních materiálů použitých v konečném produktu, a
 - v) jestliže je kritérium původu založeno na zvláštním výrobním postupu, popis tohoto zvláštního postupu.

3. Při poskytování požadovaných informací může dovozce doplnit jakékoli další informace, které považuje pro účely ověření za relevantní.
4. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 10.16 odst. 2 písm. a) vydané vývozcem, dovozce tuto deklaraci o původu poskytne, může však celnímu orgánu dovážející strany odpovědět, že informace uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku nelze poskytnout.
5. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na poznacích dovozce podle čl. 10.16 odst. 2 písm. b), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, po vyžádání informací podle odstavce 1 tohoto článku zaslat dovozci dodatečnou žádost o informace, pokud se tento celní orgán domnívá, že jsou doplňující informace nezbytné k ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole. Celní orgán dovážející strany může v případě potřeby požádat dovozce o konkrétní dokumenty a informace.
6. Pokud se celní orgán dovážející strany rozhodne pozastavit poskytování preferenčního sazebního zacházení dotčeným produktům do doby, než budou známy výsledky ověření, může dovozci nabídnout propuštění produktů. Podmínkou takového propuštění je, že dovážející strana může požadovat záruku nebo jiné vhodné preventivní opatření. Pozastavení preferenčního sazebního zacházení se ukončí co nejdříve poté, co celní orgán dovážející strany zjistí status původu dotčených produktů nebo splnění ostatních požadavků stanovených v této kapitole.

ČLÁNEK 10.23

Správní spolupráce

1. Za účelem zajištění řádného uplatňování této kapitoly strany vzájemně spolupracují prostřednictvím svých celních orgánů za účelem ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole.
2. Je-li žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 10.16 odst. 2 písm. a), může celní orgán dovážející strany, který provádí ověření, po vyžádání informací od dovozce podle čl. 10.22 odst. 1 zaslat žádost o informace celnímu orgánu vyvážející strany ve lhůtě dvou let ode dne podání žádosti o preferenční zacházení, pokud se celní orgán dovážející strany domnívá, že jsou zapotřebí doplňující informace k ověření statusu původu produktu nebo toho, zda jsou splněny ostatní požadavky stanovené v této kapitole. Celní orgán dovážející strany může v případě potřeby požádat celní orgán vyvážející strany o konkrétní dokumenty a informace.
3. Celní orgán dovážející strany uvede v žádosti uvedené v odstavci 2 tyto informace:
 - a) deklaraci o původu nebo její kopii;

- b) totožnost celního orgánu, který žádost vystavuje;
- c) jméno vývozce, jehož se týká ověření;
- d) předmět a rozsah ověření a
- e) popřípadě jakékoli jiné relevantní dokumenty.

4. Celní orgán vyvážející strany může v souladu s právními předpisy této strany provést ověření tím, že si od vývozce vyžádá dokumentaci a vyzve k předložení jakýchkoli důkazů, nebo navštíví prostory vývozce za účelem přezkumu záznamů a sledování zařízení používaných při výrobě produktu.

5. V návaznosti na žádost uvedenou v odstavci 2 poskytne celní orgán vyvážející strany celnímu orgánu dovážející strany tyto informace:

- a) požadovanou dokumentaci, je-li k dispozici;
- b) stanovisko ke statusu původu produktu;
- c) popis produktu, který je předmětem ověření, a jeho sazební zařazení relevantní pro uplatnění pravidel původu;

- d) popis a vysvětlení výrobního postupu k doložení statusu původu produktu;
- e) informace o způsobu, jakým bylo provedeno ověření statusu původu produktu podle odstavce 4, a
- f) případně podpůrné dokumenty.

6. Celní orgán vyvážející strany nepředá informace uvedené v odst. 5 písm. a) nebo f) celnímu orgánu dovážející strany bez souhlasu vývozce.

7. Veškeré požadované informace, včetně veškerých podpůrných dokladů a všech dalších souvisejících informací týkajících se ověřování, by si celní orgány stran měly pokud možno vyměňovat elektronicky.

8. Strany si prostřednictvím koordinátorů určených v souladu s touto částí dohody vzájemně poskytnou kontaktní údaje svých příslušných celních orgánů a veškeré jejich změny do 30 dnů od takové změny.

ČLÁNEK 10.24

Vzájemná pomoc v boji proti podvodům

V případě podezření na porušení této kapitoly si strany poskytují vzájemnou pomoc v souladu s Protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách.

ČLÁNEK 10.25

Zamítnutí žádostí o preferenční sazební zacházení

1. S výhradou požadavků stanovených v odstavcích 3 až 5 může celní orgán dovážející strany zamítnout žádost o preferenční sazební zacházení, pokud:

- a) do tří měsíců od podání žádosti o informace podle čl. 10.22 odst. 1:
 - i) dovozce neposkytl odpověď;
 - ii) v případech, kdy je žádost o preferenční sazební zacházení založena na deklaraci o původu v souladu s čl. 10.16 odst. 2 písm. a), nebyla deklarace o původu poskytnuta, nebo

- iii) v případech, kdy je žádost o preferenční sazební zacházení založena na poznacích dovozce podle čl. 10.16 odst. 2 písm. b), nejsou informace poskytnuté dovozcem dostatečné k potvrzení statusu původu produktu;
- b) do tří měsíců od podání žádosti o dodatečné informace podle čl. 10.22 odst. 5:
 - i) dovozce neposkytl odpověď nebo
 - ii) informace poskytnuté dovozcem nejsou dostačující k potvrzení, že produkt je původní;
- c) do deseti měsíců od podání žádosti o informace podle čl. 10.23 odst. 2:
 - i) celní orgán vyvážející strany neposkytl odpověď nebo
 - ii) informace poskytnuté celním orgánem vyvážející strany nejsou dostatečné k potvrzení statusu původu produktu.

2. Celní orgán dovážející strany může zamítnout žádost o preferenční sazební zacházení, pokud dovozce, který tuto žádost podal, nesplňuje jiné požadavky stanovené v této kapitole, než jsou požadavky týkající se statusu původu produktů.

3. Pokud má celní orgán dovážející strany dostatečné důvody pro zamítnutí žádosti o preferenční sazební zacházení v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a pokud celní orgán vyvážející strany poskytl stanovisko podle čl. 10.23 odst. 5 písm. b) potvrzující status původu produktů, oznámí celní orgán dovážející strany celnímu orgánu vyvážející strany svůj záměr zamítnout žádost o preferenční zacházení do dvou měsíců od obdržení tohoto stanoviska.

4. Je-li učiněno oznámení uvedené v odstavci 3, konají se konzultace na žádost jedné ze stran do tří měsíců po datu tohoto oznámení. Na základě vzájemné dohody mezi celními orgány stran může být lhůta pro konzultaci případ od případu prodloužena. Konzultace mohou probíhat v souladu s postupem stanoveným podvýborem.

5. Po uplynutí lhůty pro konzultace celní orgán dovážející strany zamítne žádost o preferenční sazební zacházení pouze v případě, že není schopen potvrdit status původu produktu, a poté, co přiznal dovozci právo být vyslechnut.

ČLÁNEK 10.26

Důvěrnost

1. Každá strana zachová v souladu se svými právními předpisy důvěrnost informací, které jí druhá strana poskytla podle této kapitoly, a chrání tyto informace před zveřejněním.
2. Informace, které obdrží orgány dovážející strany, mohou tyto orgány využívat pouze pro účely této kapitoly.
3. Každá strana zajistí, aby důvěrné informace shromážděné podle této kapitoly nebyly použity pro jiné účely, než je správa a výkon rozhodnutí a nálezů týkajících se původu produktů a celních záležitostí, s výjimkou povolení osoby nebo strany, které důvěrné informace poskytly.
4. Bez ohledu na odstavec 3 může strana povolit, aby informace shromážděné podle této kapitoly byly použity v jakémkoli správním, soudním nebo kvazisoudním řízení zahájeném z důvodu nedodržení celních právních předpisů, kterými se provádí tato kapitola. Strana předem oznámí osobě nebo straně, která dotčené informace poskytla, jakékoli takové použití.

ČLÁNEK 10.27

Náhrady a žádosti o preferenční sazební zacházení po dovozu

1. Každá strana stanoví, že dovozce může po dovozu požádat o preferenční sazební zacházení a o vrácení veškerých přebytečných cel zaplacených za produkt, pokud:
 - a) dovozce v době dovozu nepožádal o preferenční sazební zacházení;
 - b) žádost je podána do dvou let ode dne dovozu a
 - c) dotčený produkt byl způsobilý pro preferenční sazební zacházení, když byl dovezen na území strany.

2. Jako podmínku pro preferenční sazební zacházení na základě žádosti podané podle odstavce 1 může dovážející strana požadovat, aby dovozce:
 - a) požádal o preferenční sazební zacházení v souladu s právními předpisy dovážející strany;
 - b) případně poskytnul deklaraci o původu a
 - c) splňoval všechny ostatní použitelné požadavky stanovené v této kapitole, jako kdyby bylo v době dovozu uplatněno preferenční sazební zacházení.

ČLÁNEK 10.28

Správní opatření a sankce

1. Strana uloží v souladu se svými právními předpisy správní opatření a případně sankce osobě, která vyhotoví nebo nechá vyhotovit doklad, který obsahuje nesprávné údaje za účelem získání preferenčního sazebního zacházení s produktem nebo který nespĺňuje požadavky stanovené v:
 - a) článku 10.20;
 - b) čl. 10.23 odst. 4 neposkytnutím důkazů nebo odmítnutím návštěvy nebo
 - c) čl. 10.17 odst. 2 tím, že neopraví žádost o preferenční sazební zacházení uvedenou v celním prohlášení a řádně nezaplatí clo, pokud byla původní žádost o preferenční zacházení založena na nesprávných údajích.
2. Strana zohlední čl. 6 odst. 3.6 Dohody WTO o usnadnění obchodu v případech, kdy dovozce dobrovolně zveřejní opravu žádosti o preferenční zacházení před obdržetím žádosti o ověření v souladu s právními předpisy této strany.

ODDÍL C

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 10.29

Ceuta a Melilla

1. Pro účely této kapitoly pojem „strana“, pokud jde o EU, nezahrnuje Ceutu a Melillu.
2. Produkty pocházející z Chile podléhají při dovozu do Ceuty a Melilly ve všech ohledech stejnému celnímu zacházení podle této části dohody jako produkty pocházející z celního území Evropské unie podle protokolu 2 k Aktu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Evropské unii. Chile poskytne při dovozu produktů, na něž se vztahuje tato část dohody a jež pocházejí z Ceuty a Melilly, stejné celní zacházení jako produktům dováženým a pocházejícím ze strany EU.
3. Pravidla původu a postupy stanovení původu podle této kapitoly se obdobně použijí na produkty vyvážené z Chile do Ceuty a Melilly a na produkty vyvážené z Ceuty a Melilly do Chile.

4. Ceuta a Melilla se považují za jediné území.
5. Článek 10.3 se použije na dovoz a vývoz produktů mezi stranou EU, Chile a Ceutou a Melillou.
6. Vývozce uvede v kolonce 3 deklarace o původu v příloze 10-C „Chile“ a „Ceuta a Melilla“ v závislosti na původu produktu.
7. Za použití tohoto článku v Ceutě a Melille odpovídá celní orgán Španělského království.

ČLÁNEK 10.30

Změny

Smíšená rada může přijmout rozhodnutí o změně této kapitoly a příloh 10-A až 10-E podle čl. 8.1 odst. 6 písm. a).

ČLÁNEK 10.31

Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu

1. Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu (dále jen „podvýbor“), zřízený podle čl. 8.8 odst. 1, se skládá ze zástupců stran odpovědných za celní záležitosti.
2. Podvýbor odpovídá za účinné provádění a uplatňování této kapitoly.
3. Pro účely této kapitoly má podvýbor tyto funkce:
 - a) provádí přezkum, a pokud to je nutné, vydává vhodná doporučení pro Smíšený výbor ohledně:
 - i) provádění a uplatňování této kapitoly a
 - ii) veškerých změn této kapitoly a příloh 10-A až 10-E navržených stranou;
 - b) předkládá návrhy Smíšenému výboru ohledně přijetí vysvětlivek s cílem usnadnit provádění této kapitoly a
 - c) zvažuje jakékoli jiné záležitosti související s touto kapitolou, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 10.32

Produkty v režimu tranzitu nebo uskladnění

Strany mohou tuto část dohody použít na produkty, které jsou v souladu s touto kapitolou a které jsou ke dni vstupu této dohody v platnost buď v tranzitu, nebo jsou dočasně uskladněny v celním skladu nebo ve svobodných pásmech ve straně EU nebo v Chile, pokud je celním orgánům dovážející strany předložena deklarace o původu.

ČLÁNEK 10.33

Vysvětlivky

Vysvětlivky k výkladu, uplatňování a správě této kapitoly jsou uvedeny v příloze 10-E.

KAPITOLA 11

CLA A USNADNĚNÍ OBCHODU

ČLÁNEK 11.1

Cíle

1. Strany uznávají význam cel a usnadnění obchodu v rozvíjejícím se globálním obchodním prostředí.
2. Strany uznávají, že základem pro požadavky a postupy v oblasti dovozu, vývozu a tranzitu jsou mezinárodní obchodní a celní nástroje a normy.
3. Strany uznávají, že celní předpisy musí být nediskriminační a že celní postupy musí být založeny na používání moderních metod a účinných kontrol k boji proti podvodům, ochraně zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a podpoře zákonného obchodu. Každá strana by měla pravidelně přezkoumávat své celní předpisy a celní režimy. Strany rovněž uznávají, že jejich celní režimy nesmí představovat větší administrativní zátěž nebo omezení obchodu, než je nezbytné k dosažení legitimních cílů, a že mají být uplatňovány způsobem, který je předvídatelný, konzistentní a transparentní.

4. Strany se dohodly, že posílí svou spolupráci s cílem zajistit, aby příslušné celní předpisy a postupy a rovněž administrativní kapacity příslušných správ splňovaly cíle podpory zjednodušení obchodu a současně zajišťovaly účinnou celní kontrolu.

ČLÁNEK 11.2

Definice

Pro účely této kapitoly se „celním orgánem“ rozumí:

- a) v případě Chile *Servicio Nacional de Aduanas* (národní celní správa) nebo nástupce a
- b) v případě strany EU útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní správy a jakékoli další orgány členských států odpovědné za uplatňování a prosazování celních předpisů.

ČLÁNEK 11.3

Celní spolupráce

1. Strany spolupracují v celních záležitostech v rámci svých příslušných celních orgánů, a snaží se tak zajistit dosažení cílů stanovených v článku 11.1.
2. Strany rozvíjejí spolupráci, mimo jiné prostřednictvím:
 - a) výměny informací ohledně celních předpisů a jejich provádění a ohledně celních postupů, a to zejména v těchto oblastech:
 - i) zjednodušení a modernizace celních postupů;
 - ii) prosazování práv duševního vlastnictví celními orgány;
 - iii) zjednodušení tranzitní přepravy a překládky;
 - iv) vztahy s obchodní veřejností a
 - v) bezpečnost dodavatelského řetězce a řízení rizik;

- b) společného řešení celních aspektů zabezpečení a usnadnění mezinárodního obchodního dodavatelského řetězce v souladu s rámcem norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu SAFE Světové celní organizace (dále jen „WCO“) přijatým v červnu 2005;
- c) zvážení rozvoje společných iniciativ týkajících se dovozu, vývozu a jiných celních režimů, včetně výměny osvědčených postupů a technické pomoci, a zajištění účinné služby pro podnikatelskou sféru; tato spolupráce může zahrnovat výměny informací o celních laboratořích, odborné přípravě celních úředníků a nových technologiích pro celní kontroly a postupy;
- d) posílení jejich spolupráce v oblasti cel v rámci mezinárodních organizací, jako jsou WTO a WCO;
- e) zavedení, je-li to relevantní a vhodné, vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů, včetně rovnocenných opatření pro usnadnění obchodu;
- f) provádění výměn týkajících se metod řízení rizik, standardů rizik a bezpečnostních kontrol s cílem stanovit v co největší možné míře minimální normy pro techniky řízení rizik a související požadavky a programy;

- g) úsilí o harmonizaci svých požadavků na údaje pro dovozní, vývozní a jiné celní režimy zavedením společných norem a datových prvků v souladu s datovým modelem WCO;
- h) sdílení příslušných zkušeností s vývojem a zaváděním svých systémů jednotného portálu a případně vývoje společných souborů datových prvků pro tyto systémy;
- i) udržování dialogu mezi jejich příslušnými politickými odborníky na podporu užitečnosti, účinnosti a použitelnosti předběžných rozhodnutí pro celní orgány a obchodníky a
- j) výměny, je-li to relevantní a vhodné, prostřednictvím strukturované a opakující se komunikace mezi svými celními orgány určitých kategorií celních informací pro konkrétní účely, konkrétně zlepšení řízení rizik a účinnosti celních kontrol, zacílení na ohrožené zboží, pokud jde o výběr příjmů nebo bezpečnost a zabezpečení, a usnadnění zákonného obchodu; touto výměnou nejsou dotčeny výměny informací, které mohou probíhat mezi stranami v souladu s protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách.

3. Na jakoukoli výměnu informací mezi stranami podle této kapitoly se obdobně vztahují požadavky na důvěrnost informací a ochranu osobních údajů stanovené v článku 12 protokolu k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech, jakož i veškeré požadavky na důvěrnost a soukromí stanovené v právních předpisech stran.

ČLÁNEK 11.4

Vzájemná správní pomoc

Strany si poskytují vzájemnou správní pomoc v celních záležitostech v souladu s Protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech.

ČLÁNEK 11.5

Celní předpisy a postupy

1. Každá strana zajistí, aby její celní předpisy a postupy byly:
 - a) založeny na mezinárodních nástrojích a normách v oblasti cel a obchodu, včetně Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, uzavřené v Bruselu dne 14. června 1983, jakož i rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu Světové celní organizace (SAFE) a datového modelu WCO a případně podstatných prvků revidované Kjótské úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů, uzavřené v Kjótu dne 18. května 1973 a přijaté Radou Světové celní organizace v červnu 1999;

- b) založeny na ochraně a usnadnění zákonného obchodu prostřednictvím účinného prosazování a dodržování legislativních požadavků a
- c) přiměřené a nediskriminační s cílem zabránit zbytečné zátěži hospodářských subjektů, přinést hospodářským subjektům s vysokou úrovní dodržování předpisů další usnadnění, včetně příznivého zacházení, pokud jde o celní kontroly před propuštěním zboží, a zajistit záruky proti podvodům a nezákonným nebo škodlivým činnostem.

2. Ke zlepšení pracovních postupů a k zajištění toho, že celní operace budou nediskriminační, transparentní, účinné, celistvé a odůvodněné, každá strana:

- a) kdykoli to bude možné, zjednoduší a přezkoumá požadavky a formality za účelem urychleného propuštění a odbavení zboží;
- b) usiluje o další zjednodušení a standardizaci údajů a dokumentace požadovaných celními orgány a jinými agenturami s cílem zkrátit časovou a nákladovou zátěž pro hospodářské subjekty, včetně malých a středních podniků, a
- c) dohlíží na zachování nejvyššího standardu bezúhonnosti prostřednictvím uplatňování opatření, která odrážejí zásady příslušných mezinárodních úmluv a nástrojů v této oblasti.

ČLÁNEK 11.6

Propuštění zboží

Každá strana zajistí, aby její celní orgány, pohraniční agentury nebo jiné příslušné orgány:

- a) stanovily rychlé propuštění zboží v době nepřesahující dobu nutnou pro zajištění souladu s jejími celními předpisy a jinými předpisy a formalitami souvisejícími s obchodem;
- b) zajistily předběžné elektronické předložení a zpracování dokumentace a jakýchkoli dalších požadovaných informací před příchodem zboží;
- c) umožňovaly propuštění zboží před konečným vyměřením cel, daní, poplatků a odvodů s výhradou poskytnutí záruky, jestliže je požadována jejími právními předpisy, s cílem zajistit jejich konečné uhrazení, a
- d) při plánování a provádění jakýchkoliv kontrol, které mohou být požadovány, upřednostňovaly zboží podléhající rychlé zkáze.

ČLÁNEK 11.7

Zjednodušené celní režimy

Každá strana přijme nebo zachová opatření umožňující hospodářským subjektům, které splňují kritéria stanovená v jejích právních předpisech, těžit z dalšího zjednodušení celních postupů. Tato opatření mohou zahrnovat celní prohlášení obsahující omezené soubory údajů nebo podkladů nebo pravidelná celní prohlášení pro stanovení a platbu cel a daní vztahujících se na vícenásobné dovozy v určité lhůtě po propuštění tohoto dováženého zboží nebo jiné postupy, které stanoví urychlené propuštění určitých zásilek.

ČLÁNEK 11.8

Oprávněné hospodářské subjekty

1. Každá strana zavede nebo zachová program partnerství pro usnadnění obchodu pro hospodářské subjekty, které splňují stanovená kritéria (dále jen „oprávněné hospodářské subjekty“).

2. Stanovená kritéria pro to, aby mohly být považovány za oprávněné hospodářské subjekty, musí souviset s dodržováním požadavků stanovených v právních předpisech nebo postupech každé strany nebo rizikem nesouladu s těmito požadavky. Stanovená kritéria se zveřejní a mohou zahrnovat následující:

- a) žadatel se nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy související s jeho hospodářskou činností;
- b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních úřadů;
- c) finanční solventnost, která se považuje za prokázanou, má-li žadatel dobrou finanční způsobilost, která mu umožňuje plnit své závazky, s náležitým ohledem na charakteristiky daného druhu podnikatelské činnosti;
- d) prokázanou způsobilost nebo odbornou kvalifikaci přímo související s prováděnou činností a
- e) odpovídající normy bezpečnosti a zabezpečení.

3. Stanovená kritéria uvedená v odstavci 2 nesmí být navržena ani uplatňována tak, aby umožňovala nebo vytvářela svévolnou nebo neodůvodněnou diskriminaci mezi hospodářskými subjekty tam, kde převládají stejné podmínky, a umožní účast malých a středních podniků.

4. Program partnerství pro usnadnění obchodu uvedený v odstavci 1 zahrnuje tyto výhody:

- a) nízké požadavky na doklady a údaje, podle potřeby;
- b) nižší míra fyzických kontrol nebo případně zrychlených šetření;
- c) zjednodušené postupy propuštění a případně rychlé propuštění;
- d) použití záruk, případně včetně souborných jistot nebo omezených jistot, a
- e) kontrola zboží v prostorách oprávněného hospodářského subjektu nebo na jiném místě schváleném celními orgány.

5. Program partnerství pro usnadnění obchodu uvedený v odstavci 1 může rovněž zahrnovat další výhody, jako jsou:

- a) odložená úhrada cel, daní, poplatků a plateb;
- b) jedno celní prohlášení pro veškerý dovoz nebo vývoz v určitém období nebo
- c) dostupnost specializovaného kontaktního místa pro poskytování pomoci v celních záležitostech.

ČLÁNEK 11.9

Požadavky na údaje a dokumentaci

1. Každá strana zajistí, aby požadavky na dovozní, vývozní a tranzitní formalities, údaje a doklady byly:
 - a) přijaty a uplatňovány za účelem rychlého propuštění zboží za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro propuštění;
 - b) přijaty a uplatňovány způsobem, jehož cílem je snižovat čas a náklady na dodržování požadavků pro obchodníky či hospodářské subjekty;
 - c) alternativou nejméně omezující obchod, pokud byly pro splnění daného cíle nebo cílů politiky přiměřeně k dispozici dvě nebo více alternativ, a
 - d) zachovány, a to včetně jejich částí, pouze po dobu, kdy jsou vyžadovány.
2. Každá strana uplatňuje společné celní postupy a používá jednotné celní dokumenty pro propuštění zboží na celém svém celním území.

ČLÁNEK 11.10

Používání informačních technologií a elektronické platby

1. Každá strana využívá informačních technologií, které urychlují její postupy pro propuštění zboží za účelem usnadnění obchodu mezi stranami.
2. Každá strana:
 - a) zpřístupní elektronickými prostředky celní prohlášení, které je vyžadováno pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží;
 - b) umožní podání celního prohlášení v elektronické podobě;
 - c) zavede prostředky umožňující elektronickou výměnu celních informací se svou obchodní komunitou;
 - d) podporuje elektronickou výměnu údajů mezi hospodářskými subjekty a celními orgány, jakož i dalšími souvisejícími subjekty, a
 - e) používá elektronické systémy řízení rizik pro posuzování a zacílení, které jejich celním orgánům umožní zaměřit své kontroly na vysoce rizikové zboží a které usnadní propuštění a pohyb zboží s nízkým rizikem.

3. Každá strana přijme nebo zachová postupy umožňující elektronickou platbu cel, daní, poplatků a odvodů vybíraných celními orgány, které vznikly při dovozu a vývozu.

ČLÁNEK 11.11

Řízení rizika

1. Každá strana přijme nebo zachová systém řízení rizika pro celní kontroly.
2. Každá strana navrhne a uplatňuje řízení rizik způsobem, který zamezí svévolné nebo neoprávněné diskriminaci nebo zastřenému omezování mezinárodního obchodu.
3. Každá strana soustředí celní kontroly a další související hraniční kontroly na vysoce rizikové zásilky a urychluje propuštění zásilek s nízkým rizikem. Každá strana také může jako součást svého řízení rizik zásilky pro tyto kontroly vybrat náhodně.
4. Každá strana vychází při řízení rizika z posouzení rizika za pomoci vhodných kritérií výběru.

ČLÁNEK 11.12

Audit po odbavení zboží

1. V zájmu rychlého propuštění zboží každá strana zavede nebo zachová audity po odbavení zboží, aby se zajistilo dodržování jejích celních a jiných právních předpisů souvisejících s obchodem.
2. Každá strana provádí audity po odbavení zboží na základě rizik.
3. Každá strana provádí audity po odbavení zboží transparentně. Je-li proveden audit a bylo-li dosaženo přesvědčivých výsledků, oznámí strana neprodleně osobě, jejíž záznamy jsou auditovány, výsledky, jejich odůvodnění a práva a povinnosti této osoby.
4. Strany uznávají, že informace získané během auditů po odbavení zboží mohou být použity v dalším správním nebo soudním řízení.
5. Je-li to proveditelné, použije každá strana výsledek auditu po celním odbavení při uplatňování řízení rizik.

ČLÁNEK 11.13

Transparentnost

1. Strany uznávají význam včasných konzultací se zástupci obchodu o legislativních návrzích a obecných postupech týkajících se cel a obchodních záležitostí. Za tímto účelem každá strana zajistí vhodné konzultace mezi správními orgány a podnikatelskou sférou.
2. Každá strana zajistí, aby její celní a související požadavky a postupy v rámci možností nadále odpovídaly potřebám podnikatelské sféry, byly v souladu s osvědčenými postupy a byly pro obchod nadále co nejméně restriktivní.
3. Každá strana případně zajistí pravidelné konzultace mezi svými pohraničními orgány a obchodníky nebo jinými zúčastněnými stranami na svém území.
4. Každá strana neprodleně, nediskriminačním a přístupným způsobem zveřejní, včetně online, ještě před jejich použitím nové právní předpisy týkající se cel a usnadnění obchodu, jakož i změny a výklad těchto právních předpisů.

Tyto právní předpisy, jakož i jejich změny a výklady, zahrnují předpisy týkající se:

- a) režimů dovozu, vývozu a tranzitu, včetně režimů týkajících se přístavů, letišť a jiných míst vstupu, a požadovaných formulářů a dokladů;

- b) uplatňovaných sazeb cel a daní jakéhokoli druhu ukládaných na dovoz nebo vývoz nebo v jejich souvislosti;
- c) poplatků a plateb ukládaných vládními agenturami nebo jejich jménem na dovoz, vývoz nebo tranzit nebo v jejich souvislosti;
- d) pravidel pro zařazení nebo určení hodnoty produktů pro celní účely;
- e) právních předpisů a obecně použitelných správních rozhodnutí týkajících se pravidel původu;
- f) omezení nebo zákazů dovozu, vývozu nebo tranzitu;
- g) ustanovení o sankcích za porušení dovozních, vývozních nebo tranzitních formalit;
- h) dohod nebo jejich částí uzavřených s jakoukoli zemí nebo zeměmi týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu;
- i) postupů týkajících se správy celních kvót;
- j) provozních hodin a postupů celních úřadů v přístavech a na hraničních přechodech;
- k) kontaktních míst pro vyřizování žádostí o informace a
- l) dalších relevantních oznámení správní povahy ve vztahu k výše uvedenému.

5. Každá strana zajistí, aby mezi zveřejněním¹ nových nebo pozměněných právních předpisů a postupů a poplatků nebo plateb a jejich vstupem v platnost byla přiměřená doba.

6. Každá strana zřídí nebo zachová jedno nebo více informačních míst, která budou odpovídat na opodstatněné dotazy vlád, hospodářských subjektů a jiných zúčastněných stran týkající se celních a jiných obchodních záležitostí. Informační místa zodpovídají dotazy v přiměřené lhůtě stanovené každou stranou, která se může lišit v závislosti na povaze nebo složitosti žádosti. Strana nepožaduje úhradu poplatku za zodpovězení dotazů ani za poskytnutí formulářů a dokumentů.

ČLÁNEK 11.14

Předběžná rozhodnutí

1. Pro účely tohoto článku se „předběžným rozhodnutím“ rozumí písemné rozhodnutí vydané žadateli před dovozem zboží, na které se vztahuje žádost, jež stanoví režim, který strana na zboží uplatní v okamžiku dovozu s ohledem na:

- a) sazební zařazení zboží;
- b) původ zboží a
- c) jakékoli jiné záležitosti, na kterých se strany dohodnou.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že zveřejnění odkazuje na veřejné zpřístupnění právních předpisů.

2. Každá strana vydá předběžné rozhodnutí prostřednictvím svých celních orgánů. Toto předběžné rozhodnutí se vydá v přiměřeném a časově omezeném rozsahu žadateli, který podal písemnou žádost, a to i v elektronické podobě, obsahující veškeré nezbytné informace v souladu s právními předpisy vydávající strany.

3. Předběžné rozhodnutí je platné po dobu nejméně tří let ode dne, kdy nabylo účinku, pokud se nezměnily právní předpisy, skutečnosti nebo okolnosti odůvodňující původní předběžné rozhodnutí.

4. Strana může odmítnout vydat předběžné rozhodnutí, pokud jsou skutečnosti a okolnosti, které tvoří základ předběžného rozhodnutí, předmětem správního nebo soudního přezkumu nebo pokud žádost nesouvisí se zamýšleným použitím předběžného rozhodnutí. Pokud strana odmítne předběžné rozhodnutí vydat, neprodleně písemně informuje žadatele a uvede relevantní skutečnosti a důvod svého rozhodnutí.

5. Každá strana zveřejní alespoň:

- a) požadavky na žádost o předběžné rozhodnutí, včetně informací, které mají být poskytnuty, a formátu;
- b) lhůtu, ve které předběžné rozhodnutí vydá, a
- c) dobu, po kterou je předběžné rozhodnutí platné.

6. Pokud některá ze stran zruší, změní či zneplatní předběžné rozhodnutí, oznámí to žadateli písemně s uvedením relevantních skutečností a důvodu svého rozhodnutí. Strana může zrušit, změnit či zneplatnit předběžné rozhodnutí se zpětným účinkem pouze tehdy, pokud rozhodnutí bylo založeno na neúplných, nesprávných, nepravdivých nebo zavádějících informacích poskytnutých žadatelem.
7. Předběžné rozhodnutí vydané některou ze stran je pro tuto stranu ve vztahu k žadateli, který o rozhodnutí požádal, závazné. Předběžné rozhodnutí je závazné rovněž pro žadatele.
8. Každá strana provede, na základě písemné žádosti žadatele, přezkum předběžného rozhodnutí nebo rozhodnutí o zrušení, změně nebo zneplatnění předběžného rozhodnutí.
9. S výhradou požadavků na důvěrnost ve svých právních předpisech každá strana zveřejní, a to i on-line, podstatné prvky svých předběžných rozhodnutí.

ČLÁNEK 11.15

Tranzit a překládka

1. Každá strana zajistí zjednodušení a účinnou kontrolu tranzitu přes své území a překládky na něm.
2. Každá strana podporuje a provádí regionální ujednání o tranzitu s cílem zjednodušit obchod.

3. Každá strana zajistí spolupráci a koordinaci svých dotčených orgánů a příslušných agentur s cílem usnadnit tranzitní dopravu.
4. Každá strana umožní pohyb zboží určeného k dovozu v rámci svého území pod celním dohledem ze vstupního celního úřadu do jiného celního úřadu na svém území, z něhož má být zboží propuštěno nebo odbaveno, jsou-li splněny všechny regulatorní požadavky.

ČLÁNEK 11.16

Celní agenti

1. Strana nezavede povinné využívání celních agentů jako požadavku, aby hospodářské subjekty plnily své povinnosti, pokud jde o dovoz, vývoz a tranzit zboží.
2. Každá strana zveřejní svá opatření týkající se využívání celních agentů.
3. Pokud budou strany vydávat celním agentům licence, budou uplatňovat transparentní, nediskriminační a přiměřená pravidla.

ČLÁNEK 11.17

Kontrola před odesláním

Strany nevyžadují povinné provádění kontrol před odesláním, jak jsou definovány v Dohodě o kontrole před odesláním obsažené v příloze 1A Dohody o WTO, ani žádnou jinou kontrolní činnost prováděnou v místě určení soukromými společnostmi před celním odbavením.

ČLÁNEK 11.18

Odvolání

1. Každá strana poskytne účinné, rychlé, nediskriminační a snadno přístupné postupy zajišťující právo na odvolání proti správním krokům, usnesením a rozhodnutím celních nebo jiných příslušných orgánů, jež mají vliv na dovoz, vývoz nebo tranzit zboží.
2. Odvolací řízení mohou zahrnovat správní přezkum orgánem dohledu a soudní přezkum rozhodnutí, jež byla přijata na správní úrovni, v souladu s právními předpisy strany.

3. Právo na odvolání má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány nebo jiné příslušné orgány o rozhodnutí a neobdržela rozhodnutí o své žádosti v příslušných lhůtách.

4. Každá strana zajistí, aby její celní orgány nebo jiné příslušné orgány poskytly osobám, jimž jsou vydávána správní rozhodnutí, důvody těchto rozhodnutí, aby se v případě potřeby usnadnilo odvolací řízení.

ČLÁNEK 11.19

Sankce

1. Každá strana zajistí, aby její celní předpisy stanovily, že veškeré sankce uložené za porušení jejích celních předpisů nebo procesních požadavků jsou přiměřené a nediskriminační.

2. Každá strana zajistí, aby sankce uložené za porušení jejích celních předpisů nebo procesních požadavků byla uložena pouze osobě, která je za porušení právně odpovědná.

3. Každá strana zajistí, aby uložená sankce závisela na skutečnostech a okolnostech případu a byla úměrná míře a závažnosti porušení. Každá strana se při posuzování a výběru sankcí vyvaruje pobídek nebo střetů zájmů.

4. Každá strana se vyzývá, aby jako možnou polehčující okolnost při stanovení sankce zvažila skutečnost, že okolnosti porušení celních předpisů nebo procesních požadavků byly celním orgánům poskytnuty předem.

5. Pokud strana uloží sankci za porušení celních předpisů nebo procesních požadavků, poskytne osobě, které byla sankce uložena, písemné vysvětlení s uvedením povahy porušení a použitelného práva, právního předpisu nebo postupů, na jehož základě byly výše nebo rozsah sankce za porušení uloženy.

ČLÁNEK 11.20

Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu

1. Podvýbor pro cla, usnadnění obchodu a pravidla původu (dále jen „podvýbor“) se zřizuje podle čl. 8.8 odst. 1.

2. Podvýbor zajistí řádné provádění této kapitoly, vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích příslušnými orgány v souladu s kapitolou 32 oddílem C pododdílem 2, protokolem k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních záležitostech a veškerými dalšími celními předpisy dohodnutými stranami a posoudí veškeré záležitosti vyplývající z jejich uplatňování.

3. Úkolem podvýboru je:

- a) sledovat provádění a správu této kapitoly a kapitoly 10;
- b) sloužit jako fórum pro konzultace a diskuse o všech celních záležitostech, včetně konkrétních celních postupů, celní hodnoty, celních režimů, celní nomenklatury, celní spolupráce a vzájemné správní pomoci v celních věcech;
- c) sloužit jako fórum pro konzultace a diskusi o otázkách týkajících se pravidel původu a správní spolupráce a opatření na hranicích v oblasti práv duševního vlastnictví a
- d) posilovat spolupráci při vývoji, uplatňování a vynucování celních postupů, vzájemné správní pomoci v celních věcech, pravidlech původu a správní spolupráci.

4. Podvýbor může vydávat doporučení k záležitostem, na něž se vztahuje odstavec 2. Smíšená rada nebo Smíšený výbor mají pravomoc přijímat rozhodnutí o vzájemném uznávání technik řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů partnerství pro usnadnění obchodu, včetně aspektů, jako je předávání údajů a vzájemně dohodnuté přínosy.

ČLÁNEK 11.21

Dočasné použití

1. Pro účely tohoto článku se „dočasným použitím“ rozumí celní režim, v jehož rámci může být určité zboží, včetně dopravních prostředků, dopraveno na celní území s podmíněným osvobozením od dovozních cel a daní a bez uplatnění dovozních zákazů nebo omezení hospodářské povahy. Toto zboží musí být dovezeno ke zvláštnímu účelu a musí být určeno ke zpětnému vývozu ve stanovené lhůtě a bez jakékoli změny s výjimkou běžných odpisů v důsledku jeho použití.

2. Každá strana udělí dočasné použití s úplným podmíněným osvobozením od dovozních cel a daní a bez uplatňování zákazů dovozu či omezení hospodářské povahy¹, jak stanoví její právní a správní předpisy, pro toto zboží:

- a) zboží určené k vystavení nebo použití na výstavách, veletrzích, zasedáních nebo podobných akcích, což znamená zboží určené k vystavení nebo předvedení na akci, zboží určené k použití v souvislosti s vystavením zahraničních produktů na akci a zařízení včetně zařízení pro tlumočení, přístrojů pro záznam a reprodukci zvuku a obrazu a filmy výchovné, vědecké nebo kulturní povahy určené k použití na mezinárodních jednáních, konferencích nebo kongresech a zboží získané při těchto událostech ze zboží propuštěného do režimu dočasného použití; každá strana může před uskutečněním události požadovat vydání povolení vlády nebo záruky nebo vkladu;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že dočasné použití zboží, které je uvedeno v odstavci 1 a 2 tohoto článku a jež je do Chile dovezeno z Evropské unie, nepodléhá zaplacení poplatku stanoveného v článku 107 celního nařízení Chile (*Ordenanza de Aduanas*), obsaženého ve vyhlášce 30 Ministerstva financí, úřední věstník ze dne 4. června 2005 („*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 04 de junio de 2005*“).

- b) profesionální zařízení, což znamená vybavení pro tisk nebo pro rozhlasové nebo televizní vysílání, které je nezbytné pro zástupce tisku nebo vysílacích nebo televizních organizací, které navštěvují území jiné země pro účely zpravodajství nebo pro přenos nebo záznam materiálu pro stanovené pořady, kinematografické zařízení nezbytné pro osobu, která navštěvuje území jiné země za účelem zhotovení určitého filmu nebo filmů, jakékoli jiné vybavení nezbytné pro výkon povolání, živnosti nebo zaměstnání osoby, která navštěvuje území jiné země za účelem provedení určitého úkolu, pokud nemá být použito pro průmyslovou výrobu nebo balení zboží nebo, s výjimkou nářadí, pro využívání přírodních zdrojů, pro stavbu, opravy nebo údržbu budov nebo pro přemísťování zeminy a podobné projekty, pomocné přístroje pro výše uvedená zařízení a jejich příslušenství, a součástky dovezené za účelem opravy dočasně použitého profesionálního zařízení;
- c) zboží dovezené v rámci obchodní operace, jehož dovoz sám o sobě nepředstavuje obchodní operaci, jako například: obaly, které jsou dovezeny za účelem zpětného vývozu jako prázdné nebo naplněné nebo dovezené prázdné pro účely zpětného vývozu jako naplněné; kontejnery, bez ohledu na to, zda jsou naplněny zbožím, a příslušenství a vybavení pro dočasně použité kontejnery, které jsou buď dováženy s kontejnerem určeným ke zpětnému vývozu samostatně nebo s jiným kontejnerem, nebo jsou dováženy samostatně za účelem zpětného vývozu s kontejnerem a součástmi určenými k opravě kontejnerů, jimž bylo uděleno dočasné použití; palety; vzorky; reklamní filmy;

- d) zboží dovezené výlučně pro vzdělávací, vědecké nebo kulturní účely, jako je vědecké vybavení, pedagogický materiál, předměty k uspokojování potřeb námořníků a jakékoli jiné zboží dovezené v souvislosti se vzdělávacími, vědeckými nebo kulturními činnostmi; náhradní díly pro vědecké vybavení a pedagogický materiál, jimž bylo uděleno dočasné použití, a nářadí zvláště určené k údržbě, zkoušení, měření nebo opravě tohoto vybavení;
- e) předměty osobní potřeby, což znamená veškeré nové nebo použité předměty, které může cestující, se zřetelem na všechny okolnosti cesty, během ní rozumně potřebovat pro osobní použití, s výjimkou jakéhokoli zboží dováženého k obchodním účelům, a zboží dovážené ke sportovním účelům, jako jsou sportovní potřeby a jiné předměty určené k použití cestujícími při sportovních závodech nebo přehlídkách nebo pro trénink na území dočasného použití;
- f) propagační materiál cestovního ruchu, kterým se rozumí zboží dovážené za účelem povzbuzení veřejnosti k návštěvě jiné cizí země, zejména za účelem účasti na kulturních, náboženských, turistických, sportovních nebo profesních setkáních či přehlídkách, které se v této zemi konají; každá strana může požadovat poskytnutí záruky nebo jistoty za toto zboží;
- g) zboží dovážené pro humanitární účely, což znamená lékařské, chirurgické a laboratorní zařízení a humanitární zásilky, jako jsou vozidla a jiné dopravní prostředky, přikrývky, stany, prefabrikované domy nebo jiné zboží prvořadé potřeby, které je zasláno jako pomoc osobám postiženým přírodní katastrofou a podobnými katastrofami, a

h) zvířata dovezená pro zvláštní účely, jako jsou: policejní psi nebo koně, pátrací psi, vodící psi, záchraní psi, účast na přehlídkách, výstavách, soutěžích, závodech nebo předváděcích akcích, zábavní účely, jako jsou cirkusová zvířata, turné, včetně zvířat v zájmovém chovu cestujících, výkon práce nebo přepravy, lékařské účely, jako je dodávání hadího jedu.

3. Každá strana akceptuje v souladu se svými právními předpisy¹ dočasný dovoz zboží uvedeného v odstavci 2 bez ohledu na jeho původ, jakož i karnetů A.T.A. vydaných v souladu s Úmluvou o dočasném použití, uzavřenou v Istanbulu dne 26. června 1990, na území druhé strany, potvrzených druhou stranou a zaručených sdružením, které je členem mezinárodního záručního řetězce, potvrzených příslušnými orgány a platných na celním území dovážející strany.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě Chile budou karnety A.T.A akceptovány v souladu s vyhláškou Ministerstva zahraničních věcí č. 103 z roku 2004 (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*), kterou se stanoví „Úmluva o dočasném použití“ a její přílohy A, B1, B2 a B3, s řádně uvedenými výhradami, a její změny.

ČLÁNEK 11.22

Opravené zboží

1. Pro účely tohoto článku se „opravou“ rozumí jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, která zahrnuje obnovení původní funkce zboží a jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození, nebo zajistit soulad zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno. Oprava zahrnuje uvedení do původního stavu a údržbu, s výjimkou operace či postupu, který:

- a) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;
- b) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží nebo
- c) se používá ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží.

2. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které znovu vstupuje na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy.

3. Odstavec 2 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu, které je následně vyvezeno k opravě a není zpětně dovezeno do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu.

4. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží dočasně dovezené z celního území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na jeho původ.

ČLÁNEK 11.23

Poplatky a formality

1. Poplatky a jiné platby uložené některou ze stran na dovoz nebo vývoz zboží druhé strany nebo v souvislosti s nimi se omezí na výši odpovídající přiměřeným nákladům poskytovaných služeb a nebudou prostředkem nepřímé ochrany domácích výrobků nebo zdanění dovozu nebo vývozu z fiskálních účelů.

2. Žádná ze stran neukládá poplatky ani jiné platby na dovoz nebo vývoz zboží z druhé strany nebo v souvislosti s nimi na valorickém základě.

3. Každá strana může ukládat poplatky nebo vymáhat náklady pouze v případě, že jsou poskytovány specifické služby, včetně:

a) požadované přítomnosti zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadované přítomnosti v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;

- b) analýz nebo znaleckých posudků týkajících se zboží a poštovních poplatků za vrácení zboží žadateli, zejména pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací nebo poskytování informací týkajících se používání celních předpisů;
 - c) kontrol zboží nebo odběrů vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ, nebo
 - d) výjimečných kontrolních opatření, jsou-li nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.
4. Každá strana neprodleně zveřejní veškeré poplatky a platby, které může uložit v souvislosti s dovozem nebo vývozem, a to takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další zúčastněné strany.
5. Žádná strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoliv zboží druhé strany konzulární transakce, ani související poplatky a platby.

KAPITOLA 12

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ODDÍL A

ANTIDUMPINGOVÁ A VYROVNÁVACÍ CLA

ČLÁNEK 12.1

Obečná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle antidumpingové dohody a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
2. Pro účely tohoto oddílu se nepoužijí preferenční pravidla původu podle kapitoly 10.

ČLÁNEK 12.2

Transparentnost

1. Antidumpingová a antisubvenční šetření a opatření by měla být používána v plném souladu s příslušnými požadavky WTO stanovenými v antidumpingové dohodě a v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a měla by být založena na spravedlivém a transparentním systému.
2. Každá strana co nejdříve po uložení prozatímních opatření a v každém případě před konečným rozhodnutím zajistí úplné zveřejnění všech podstatných skutečností a úvah, na nichž zakládá rozhodnutí o použití konečných opatření. Tímto zveřejněním není dotčen článek 6.5 antidumpingové dohody a článek 12.4 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Každá strana sdělí tyto podstatné skutečnosti a úvahy písemně a poskytne zúčastněným stranám dostatek času na předložení připomínek k nim.
3. Každé zúčastněné straně se poskytne možnost slyšení za účelem vyjádření svých stanovisek během antidumpingového nebo antisubvenčního šetření za předpokladu, že to zbytečně nezdržuje provádění šetření.

ČLÁNEK 12.3

Přihlednutí k veřejnému zájmu

Každá strana zohlední situaci svého domácího výrobního odvětví, dovozců a jejich reprezentativních sdružení, reprezentativních uživatelů a reprezentativních organizací spotřebitelů v rozsahu, v jakém v příslušném časovém rámci poskytl vyšetřovacím orgánům příslušné informace. Strana se může na základě těchto informací rozhodnout neuplatňovat antidumpingová nebo vyrovnávací opatření.

ČLÁNEK 12.4

Pravidlo nižšího cla

Pokud některá ze stran ukládá antidumpingové clo na zboží druhé strany, nesmí výše takového cla přesáhnout dumpingové rozpětí. Pokud je to možné, mělo by být antidumpingové clo nižší než toto rozpětí, pokud by takové nižší clo postačovalo k odstranění újmy způsobené domácím výrobním odvětvím.

ČLÁNEK 12.5

Neuplatnění řešení sporů

Na tento oddíl se nevztahuje kapitola 38.

ODDÍL B

GLOBÁLNÍ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 12.6

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle článku XIX GATT 1994, Dohody o ochranných opatřeních a článku 5 Dohody o zemědělství.

ČLÁNEK 12.7

Transparentnost a uložení konečných opatření

1. Bez ohledu na článek 12.6 strana zahajující šetření souhrnných ochranných opatření nebo hodlající přijmout souhrnná ochranná opatření na žádost druhé strany a za podmínky, že má tato druhá strana na věci podstatný zájem, ve formě písemného oznámení okamžitě poskytne všechny důležité informace, jež vedly k zahájení šetření souhrnných ochranných opatření nebo k jejich uplatnění, včetně prozatímních zjištění, jsou-li relevantní. Tímto oznámením není dotčen článek 3.2 Dohody o ochranných opatřeních.

2. Při ukládání konečných souhrnných ochranných opatření se každá strana snaží tato opatření uložit způsobem, který co nejméně ovlivňuje dvoustranný obchod, za předpokladu, že strana dotčená opatřeními má podstatný zájem, jak je definován v odstavci 4.
3. Pro účely odstavce 2 platí, že pokud se jedna strana domnívá, že jsou naplněny právní požadavky k uložení konečných souhrnných ochranných opatření, informuje strana, která hodlá taková opatření uložit, druhou stranu a poskytne jí možnost dvoustranných konzultací, pokud má druhá strana podstatný zájem, jak je definován v odstavci 4. Není-li dosaženo uspokojivého řešení do 15 dnů od oznámení druhé straně, může dovážející strana přijmout vhodná souhrnná opatření pro odstranění těchto obtíží.
4. Pro účely tohoto článku se má za to, že strana má zásadní zájem, pokud patří mezi pět největších dodavatelů dováženého zboží během posledních tří let, měřeno z hlediska absolutního objemu nebo hodnoty.

ČLÁNEK 12.8

Neuplatnění řešení sporů

Na tento oddíl se nevztahuje kapitola 38.

ODDÍL C

DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

PODODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12.9

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „domácím výrobním odvětvím“, pokud jde o dovážené zboží, výrobci obdobného nebo přímo konkurujícího zboží, kteří působí na území strany, jako celek, nebo výrobci, jejichž společná výroba obdobného nebo přímo konkurujícího zboží představuje podstatnou část celkové domácí výroby tohoto zboží;
- b) „přechodným obdobím“:
 - i) doba sedmi let ode dne vstupu této dohody v platnost nebo

- ii) pro jakékoli zboží, u něhož harmonogram strany uplatňující dvoustranné ochranné opatření v příloze 9 stanoví dobu odstraňování cel v délce sedmi let, období odstraňování cel pro toto zboží plus dva roky.

ČLÁNEK 12.10

Použití dvoustranného ochranného opatření

1. Bez ohledu na oddíl B, pokud se v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této části dohody zboží pocházející z jedné ze stran dováží na území druhé strany v takovém zvýšeném množství, v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě, a za takových podmínek, které by způsobily nebo hrozily způsobit závažnou újmu domácím výrobcům vyrábějícím obdobné zboží nebo přímo konkurující zboží, může dovážející strana přijmout vhodná dvoustranná ochranná opatření za podmínek a v souladu s postupy stanovenými v tomto oddíle.
2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, může dovážející strana použít jedno z těchto dvoustranných ochranných opatření:
 - a) pozastavení dalšího snižování celní sazby na dotčené zboží stanovené touto částí dohody nebo

- b) zvýšení celní sazby na dotčené zboží na úroveň, která nepřesahuje nižší z následujících úrovní:
- i) celní sazbu podle doložky nejvyšších výhod uplatňovanou na zboží v okamžiku uplatnění opatření nebo
 - ii) celní sazbu uplatňovanou na zboží podle doložky nejvyšších výhod platnou v den, který bezprostředně předchází datu vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 12.11

Normy pro dvoustranná ochranná opatření

1. Dvoustranné ochranné opatření se nepoužije:
 - a) kromě v rozsahu a po takovou dobu, které mohou být nezbytné k zabránění závažné újmě pro domácí průmyslové odvětví nebo její hrozbě nebo k jejich nápravě;

- b) po dobu delší než dva roky; toto období může být prodlouženo o další dva roky, pokud příslušné vyšetřující orgány dovážející strany v souladu s postupy uvedenými v tomto oddíle rozhodnou, že opatření je i nadále nezbytné k zabránění závažné újmě pro domácí průmyslové odvětví nebo její hrozbě nebo k jejich nápravě, za předpokladu, že celková doba uplatňování dvoustranného ochranného opatření, včetně doby původního uplatňování a jakéhokoli jejího prodloužení, nepřesáhne čtyři roky, nebo
- c) po uplynutí přechodného období stanoveného v čl. 12.9 písm. b).

2. Pokud strana přestane uplatňovat dvoustranné ochranné opatření, je celní sazbou sazba, která by byla platná pro zboží v souladu s jejím sazebníkem v příloze 9.

3. Aby se usnadnilo přizpůsobení dotčeného odvětví v situaci, kdy očekávaná doba trvání dvoustranného ochranného opatření přesahuje jeden rok, strana, která opatření uplatňuje, je v pravidelných intervalech během období uplatňování postupně liberalizuje.

ČLÁNEK 12.12

Prozatímní dvoustranná ochranná opatření

1. Za závažných okolností, kdy by prodlení mohlo způsobit obtížně napravitelnou škodu, může strana prozatímně uplatnit dvoustranné ochranné opatření, aniž by splňovalo požadavky čl. 12.21 odst. 1, poté, co je předběžně zjištěno, že existují jasné důkazy, že se dovoz zboží pocházejícího z druhé strany zvýšil v důsledku snížení či odstranění cla podle této části a že tento dovoz působí nebo hrozí způsobit závažnou újmu domácímu výrobnímu odvětví.
2. Doba trvání jakéhokoli prozatímního dvoustranného ochranného opatření nepřesáhne 200 dnů, během nichž musí strana, jež opatření uplatňuje, dodržovat příslušná procesní pravidla stanovená v pododdílu 2. Strana uplatňující prozatímní dvoustranné ochranné opatření neprodleně vrátí veškerá zvýšení cel, pokud šetření popsané v pododdíle 2 nevede ke zjištění, že jsou splněny podmínky čl. 12.10 odst. 1. Doba trvání prozatímního dvoustranného ochranného opatření se započítává do období popsaného v čl. 12.11 odst. 1 písm. b).
3. Strana, jež uplatňuje prozatímní dvoustranné ochranné opatření uvědomí druhou stranu o přijetí takových prozatímních opatření a neprodleně postoupí záležitost Smíšenému výboru k posouzení, pokud o to druhá strana požádá.

ČLÁNEK 12.13

Vyrovnání a pozastavení celních koncesí

1. Strana, která uplatňuje dvoustranné ochranné opatření, konzultuje s druhou stranou, na jejíž produkty se opatření uplatňují, s cílem dohodnout se na vhodné kompenzaci liberalizující obchod ve formě koncesí s v podstatě rovnocennými účinky na obchod. Strana uplatňující dvoustranné ochranné opatření poskytne příležitost k těmto konzultacím nejpozději 30 dnů po jeho uplatnění.
2. Pokud konzultace uvedené v odstavci 1 nevedou k dohodě o kompenzacích liberalizujících obchod do 30 dnů od zahájení konzultací, může strana, na jejíž zboží se dvoustranné ochranné opatření vztahuje, pozastavit uplatňování koncesí s v podstatě rovnocennými účinky na obchod druhé strany.
3. Strana, jejíž zboží podléhá dvoustrannému ochrannému opatření, to písemně oznámí druhé straně nejméně 30 dnů před pozastavením koncesí v souladu s odstavcem 2.

4. Povinnost poskytnout kompenzaci podle odstavce 1 a právo pozastavit uplatňování koncesí podle odstavce 2:

- a) se neuplatní po dobu prvních 24 měsíců, během nichž je v platnosti dvoustranné ochranné opatření, za předpokladu, že dvoustranné ochranné opatření bylo uplatněno v důsledku absolutního zvýšení dovozu, a
- b) skončí dnem ukončení dvoustranného ochranného opatření.

ČLÁNEK 12.14

Časová prodleva mezi dvěma ochrannými opatřeními a nesouběžným uplatňováním ochranných opatření

1. Strana neuplatní ochranné opatření uvedené v tomto oddíle na dovoz zboží, které bylo dříve předmětem takového opatření, pokud neuplynula doba rovnající se polovině doby, během níž bylo ochranné opatření použito pro bezprostředně předcházející období. Ochranné opatření, které bylo uplatněno více než jednou na stejné zboží, nesmí být prodlouženo o další dva roky, jak je stanoveno v čl. 12.11 odst. 1 písm. b).

2. Žádná strana nesmí uplatňovat, pokud jde o stejné zboží a během téhož období:

- a) dvoustranné ochranné opatření nebo prozatímní dvoustranné ochranné opatření podle této části a

- b) souhrnné ochranné opatření podle článku XIX GATT 1994 a Dohody o ochranných opatřeních.

ČLÁNEK 12.15

Nejvzdálenější regiony¹ Evropské unie

1. Pokud se jakékoli zboží pocházející z Chile dováží na území jednoho nebo několika nejvzdálenějších regionů Evropské unie v takovém zvýšeném množství a za takových podmínek, že to způsobuje nebo hrozí způsobit závažné zhoršení hospodářské situace dotčeného nejvzdálenějšího regionu, může strana EU po posouzení alternativních řešení výjimečně uplatnit dvoustranná ochranná opatření omezená na území dotčeného regionu.

¹ Ke dni vstupu této dohody v platnost jsou nejvzdálenějšími regiony Evropské unie: Guadeloupe, Francouzská Guyana, Martinik, Réunion, Mayotte, Svatý Martin, Azory, Madeira a Kanárské ostrovy. Tento článek se rovněž vztahuje na zemi nebo zámořské území, které změní svůj status na status nejvzdálenějšího regionu rozhodnutím Evropské rady v souladu s postupem stanoveným v čl. 355 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to ode dne přijetí uvedeného rozhodnutí. V případě, že na základě tohoto postupu přestane být nejvzdálenější region Evropské unie nejvzdálenějším regionem, přestane se tento článek na tuto zemi nebo zámořské území vztahovat ode dne rozhodnutí Evropské rady v tomto ohledu. Strana EU oznámí Chile jakoukoli změnu týkající se území považovaných za nejvzdálenější regiony Evropské unie.

2. Pro účely odstavce 1 se „závažným zhoršením“ rozumí závažné obtíže v hospodářském odvětví vyrábějícím obdobné nebo přímo konkurující zboží. Určení závažného zhoršení je založeno na objektivních faktorech, včetně následujících:

- a) zvýšení objemu dovozu v absolutních číslech nebo v poměru k domácí produkci a dovozu z dalších zdrojů a
- b) vliv dovozu uvedeného v odstavci 1 na situaci příslušného průmyslového nebo hospodářského odvětví, včetně na úrovni prodeje, produkci, finanční situaci a zaměstnanost.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, ostatní ustanovení tohoto oddílu použitelná na dvoustranná ochranná opatření se rovněž použijí na jakákoli ochranná opatření přijatá podle tohoto článku. Jakýkoli odkaz na „závažnou újmu“ v jiných ustanoveních tohoto oddílu se považuje za „závažné zhoršení“, je-li použit ve vztahu k nejbližším regionům Evropské unie.

PODODDÍL 2

PROCESNÍ PRAVIDLA POUŽITELNÁ NA DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 12.16

Rozhodné právo

Při uplatňování dvoustranných ochranných opatření musí příslušný orgán provádějící šetření každé strany dodržovat ustanovení tohoto pododdílu. V případech, na které se nevztahuje tento pododdíl, použije příslušný vyšetřující orgán pravidla stanovená právem strany tohoto orgánu.

ČLÁNEK 12.17

Zahájení ochranného postupu

1. Příslušný vyšetřující orgán strany může zahájit postup týkající se dvoustranného ochranného opatření (dále jen „ochranný postup“) na základě písemné žádosti¹ domácího výrobního odvětví nebo jeho jménem nebo za výjimečných okolností z vlastního podnětu.

¹ V případě strany EU může tuto žádost podat jeden nebo více členských států jménem domácího výrobního odvětví.

2. Žádost bude považována za předloženou domácím výrobním odvětvím nebo jeho jménem, jestliže je podporována domácími výrobci, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové domácí výroby obdobného nebo přímo konkurujícího zboží vyrobeného tou částí domácího výrobního odvětví, která buď vyjadřuje svou podporu, nebo se žádostí nesouhlasí. Příslušný vyšetřující orgán však nezahájí šetření, jestliže domácí výrobci, výslovně podporující žádost, představují méně než 25 % celkové domácí výroby obdobného nebo přímo konkurujícího zboží vyráběného domácím výrobním odvětvím.

3. Jakmile příslušný orgán provádějící šetření zahájí šetření, je písemná žádost uvedená v odstavci 1 zpřístupněna zúčastněným stranám, s výjimkou jakýchkoli důvěrných informací, které jsou v ní obsaženy.

4. Po zahájení ochranného postupu zveřejní příslušný vyšetřující orgán oznámení o zahájení ochranného postupu v úředním věstníku dané strany. Oznámení uvádí:

- a) subjekt, který podal písemnou žádost, je-li to použitelné;
- b) dovážené zboží, na které se vztahuje ochranný postup;
- c) podpoložku a číslo položky sazebníku, do níž je dovážené zboží zařazeno;

- d) druh navrhovaného opatření, které má být použito;
- e) veřejné slyšení podle čl. 12.20 písm. a) nebo lhůtu, ve které mohou zúčastněné strany podat žádost o slyšení podle čl. 12.20 písm. b);
- f) místo, kde lze nahlédnout do písemné žádosti a jakýchkoli jiných dokumentů, které nemají důvěrnou povahu a které byly podány v průběhu řízení, a
- g) název, adresu a telefonní číslo úřadu, na který je třeba se obrátit pro více informací.

5. Pokud jde o ochranný postup zahájený podle odstavce 1 na základě písemné žádosti, dotčený příslušný vyšetřující orgán nezveřejní oznámení požadované podle odstavce 3, aniž by nejprve pečlivě posoudil, zda písemná žádost splňuje požadavky jeho vnitrostátních právních předpisů a požadavky odstavců 1 a 2 a obsahuje přiměřené důkazy o tom, že dovoz zboží pocházejícího z druhé strany vzrostl v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této části a že tento dovoz způsobuje nebo hrozí způsobit údajnou závažnou újmu.

ČLÁNEK 12.18

Šetření

1. Strana uplatní dvoustranné ochranné opatření až poté, co její příslušný vyšetřující orgán provede šetření v souladu s čl. 3 odst. 1 a čl. 4.2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních; za tímto účelem jsou čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. V šetření uvedeném v odstavci 1 strana splní požadavky podle čl. 4.2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4.2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí.

3. Pokud strana učiní oznámení podle odstavce 1 tohoto článku a čl. 3 odst. 1 Dohody o ochranných opatřeních, že uplatňuje nebo prodlužuje dvoustranné ochranné opatření, obsahuje toto oznámení:

- a) důkazy o závažné újmě nebo hrozbě závažné újmy způsobené zvýšeným dovozem zboží pocházejícího z druhé strany v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této části; šetření prokáže na základě objektivních důkazů existenci příčinné souvislosti mezi zvýšeným dovozem dotčeného zboží a závažnou újmou nebo její hrozbou. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než zvýšený dovoz, aby se zajistilo, že závažná újma nebo hrozba závažné újmy způsobené těmito jinými činiteli nejsou přičítány zvýšenému dovozu;
- b) přesný popis původního zboží, na které se vztahuje dvoustranné ochranné opatření, včetně jeho čísla nebo položky v rámci kódu HS, na němž jsou založeny harmonogramy celních závazků v příloze 9;
- c) přesný popis dvoustranného ochranného opatření;
- d) datum zavedení dvoustranného ochranného opatření, jeho očekávanou dobu trvání a případně časový plán postupné liberalizace opatření v souladu s čl. 12.11 odst. 3 a

e) v případě rozšíření dvoustranného ochranného opatření důkazy o tom, že situace dotčeného domácího výrobního odvětví se napravuje.

4. Na žádost strany, na jejíž zboží se vztahuje ochranný postup podle tohoto oddílu, zahájí strana, která tento postup provádí, konzultace s žádající stranou za účelem přezkumu oznámení podle odstavce 1 nebo veřejného oznámení či zprávy, které vydal příslušný vyšetřující orgán v souvislosti s ochranným postupem.

5. Každá strana zajistí, aby její příslušný vyšetřující orgán dokončil šetření podle tohoto článku do 12 měsíců ode dne jeho zahájení.

ČLÁNEK 12.19

Důvěrné informace

1. S každou informací, která je svou povahou důvěrná nebo která je poskytována na důvěrném základě, bude, na základě náležitého zdůvodnění, příslušným orgánem provádějícím šetření jako s důvěrnou nakládáno. Taková informace nebude zveřejněna bez svolení zainteresované strany, která ji poskytla.

2. Zainteresované strany poskytující důvěrnou informaci jsou požádány o dodání shrnutí, které nemá důvěrnou povahu, nebo pokud tyto strany uvedou, že takovou informaci nelze shrnout, o sdělení důvodů. Toto shrnutí je natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Pokud však příslušný vyšetřující orgán shledá, že žádost o důvěrné nakládání není oprávněná, a jestliže dotčená zainteresovaná strana není ochotna informaci zveřejnit nebo dát svolení k jejímu zveřejnění v zobecněné nebo shrnuté podobě, nemusí příslušný vyšetřující orgán tuto informaci vzít v úvahu, ledaže lze uspokojivě z vhodných zdrojů prokázat, že informace je správná.

ČLÁNEK 12.20

Slyšení

V průběhu každého ochranného postupu příslušný orgán provádějící šetření:

- a) uspořádá po přiměřeném oznámení veřejné slyšení, aby se všechny zúčastněné strany a jakékoli zájmové sdružení spotřebitelů mohly dostavit osobně nebo prostřednictvím právního zástupce za účelem předložení důkazů a slyšení ohledně závažné újmy nebo hrozby závažné újmy a o vhodném prostředku nápravy, nebo

- b) poskytně všem zúčastněným stranám příležitost ke slyšení, pokud o to písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení uvedeném v čl. 12.17 odst. 4, prokáží, že budou pravděpodobně ovlivněny výsledkem šetření a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

ČLÁNEK 12.21

Oznámení, přezkoumání ve Smíšeném výboru a zveřejnění

1. Pokud se strana domnívá, že nastala některá z okolností uvedených v čl. 12.10 odst. 1 nebo čl. 12.15 odst. 1, neprodleně záležitost postoupí Smíšenému výboru k posouzení. Smíšený výbor může předložit jakékoli doporučení potřebné pro nápravu vzniklých okolností. Nevydá-li Smíšený výbor doporučení k nápravě okolností nebo není-li nalezeno uspokojivé řešení do třiceti dnů od data, kdy strana předložila věc Smíšenému výboru, může dovážející strana v souladu s tímto oddílem přijmout dvoustranná ochranná opatření vhodná k nápravě okolností.
2. Pro účely odstavce 1 poskytně dovážející strana vyvážející straně všechny příslušné informace, včetně důkazů o závažné újmě nebo hrozbě závažné újmy domácím výrobcům obdobného a přímo konkurujícího zboží způsobené zvýšeným dovozem, přesného popisu dotčeného zboží a navrhovaného dvoustranného ochranného opatření, navrhovaného data jeho uložení a předpokládané doby trvání.

3. Strana, jež přijímá dvoustranné ochranné opatření, zveřejní svá zjištění a odůvodněné závěry ohledně všech relevantních faktických a právních skutečností v úředním věstníku dotčené strany, včetně popisu dováženého zboží a situace, která vedla k uložení opatření v souladu s čl. 12.10 odst. 1 nebo čl. 12.15 odst. 1, příčinné souvislosti mezi takovou situací a zvýšeným dovozem a formy, úrovně a doby trvání opatření.

ČLÁNEK 12.22

Přijímání dokumentů v angličtině v ochranných postupech

Aby se usnadnilo předkládání dokumentů v rámci ochranných postupů, přijme příslušný vyšetřující orgán strany odpovědné za řízení dokumenty předložené zúčastněnými stranami v angličtině za předpokladu, že tyto strany později v delší lhůtě stanovené příslušným orgánem předloží překlad dokumentů do jazyka ochranného postupu.

KAPITOLA 13

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 13.1

Cíle

Cílem této kapitoly je:

1. Chránit zdraví lidí, zvířat a rostlin na území stran a zároveň usnadňovat obchod se zvířaty, živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jinými produkty, na něž se vztahují sanitární a fytosanitární opatření, mezi stranami, a to:
 - a) zlepšováním transparentnosti, komunikace a spolupráce mezi stranami v oblasti sanitárních a fytosanitárních opatření;
 - b) zavedením mechanismů a postupů pro usnadnění obchodu a
 - c) dalším prováděním zásad Dohody o sanitárních a fytosanitárních opatřeních.

2. Spolupracovat na mnohostranných fórech a v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a vědy o ochraně rostlin.
3. Spolupracovat v jiných sanitárních nebo fyto-sanitárních záležitostech nebo na jiných fórech.

ČLÁNEK 13.2

Mnohostranné závazky

Strany potvrzují svá práva a povinnosti, jež vyplývají z Dohody o WTO a zejména z Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření. Tato práva a závazky jsou základem činností stran podle této kapitoly.

ČLÁNEK 13.3

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na:

- a) všechna sanitární a fyto-sanitární opatření definovaná v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření, pokud ovlivňují obchod mezi stranami;

- b) spolupráci na mnohostranných fórech uznaných v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření;
- c) spolupráci v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a vědy o ochraně rostlin a
- d) spolupráci v jakýchkoli jiných sanitárních nebo fyto-sanitárních záležitostech na jakýchkoli jiných fórech, na nichž se strany dohodnou.

ČLÁNEK 13.4

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 13-A až 13-H:

- a) se použijí definice uvedené v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření, jakož i definice *Codex Alimentarius*, Světové organizace pro zdraví zvířat a Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin, uzavřené v Římě dne 17. listopadu 1997, a
- b) „chráněnou zónou“ se pro konkrétní regulovaný škodlivý organismus rozumí úředně vymezená zeměpisná část území strany, o níž je známo, že se zde tento škodlivý organismus nevyskytuje navzdory příznivým podmínkám a jeho výskytu v jiných částech území této strany.

ČLÁNEK 13.5

Příslušné orgány

1. Příslušnými orgány stran jsou orgány odpovědné za provádění opatření uvedených v této kapitole, jak je stanoveno v příloze 13-A.
2. V souladu s článkem 13.12 se strany vzájemně informují o veškerých významných změnách ve struktuře, organizaci nebo rozdělení pravomocí svých příslušných orgánů.

ČLÁNEK 13.6

Uznávání statusu nález a infekcí zvířat a škodlivých organismů

1. Na status nález zvířat a infekcí zvířat, včetně zoonóz, se vztahuje toto:
 - a) dovážející strana uzná pro obchodní účely nálezový status vyvážející strany nebo jejích regionů, jak jej určí vyvážející strana v souladu s odst. 1 písm. a) bodem i) přílohy 13-C, pokud jde o nákazy zvířat uvedené v příloze 13B;

- b) pokud se strana domnívá, že její území nebo kterýkoli z jejích regionů má zvláštní status, pokud jde o konkrétní nákazu zvířat jinou než nákazy zvířat uvedené v příloze 13-B, může požádat o uznání tohoto statusu v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 3 přílohy 13-C; dovážející strana může požadovat záruky, pokud jde o dovoz živých zvířat a živočišných produktů, které odpovídají dohodnutému statusu této strany;
- c) strany uznávají, že základem obchodu mezi nimi je status území nebo regionů nebo status odvětví nebo pododvětví stran v souvislosti s prevalencí nebo výskytem nálezů zvířat jiných než nálezů zvířat uvedených v příloze 13-B nebo infekcí zvířat nebo případně s nimi spojených rizik, jak je vymezují mezinárodní normalizační organizace uznané v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření; dovážející strana může případně požadovat záruky, pokud jde o dovoz živých zvířat a živočišných produktů, které odpovídají stanovenému statusu dané strany v souladu s doporučeními normalizačních organizací, a
- d) aniž jsou dotčeny články 13.9 a 13.15, a pokud dovážející strana nevznesla výslovnou námitku a nepožádá o podpůrné nebo dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 13.11 a 13.14, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na základě písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Na škodlivé organismy se vztahují tato ustanovení:
- a) strany uznávají pro obchodní účely status škodlivého organismu, pokud jde o škodlivé organismy uvedené v příloze 13-B, a
 - b) aniž jsou dotčeny články 13.9 a 13.15, a pokud dovážející strana nevznese výslovnou námitku a nepožádá o podpůrné nebo dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 13.11 a 13.14, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na základě písmene a) tohoto odstavce.

ČLÁNEK 13.7

Uznávání rozhodnutí o regionalizaci, pokud jde o nákazy zvířat a infekce zvířat a o škodlivé organismy

1. Strany uznávají koncept regionalizace a uplatňují jej na vzájemný obchod.
2. Rozhodnutí o regionalizaci týkající se nálezů suchozemských a vodních živočichů uvedených v dodatku 13-B-1 a škodlivých organismů uvedených v dodatku 13-B-2 se přijímají v souladu s přílohou 13-C.

3. Pokud jde o nákazy zvířat, oznámí vyvážející strana žádající dovážející stranu o uznání rozhodnutí o regionalizaci v souladu s článkem 13.14 svá opatření zavádějící regionalizaci s úplným vysvětlením a podpůrnými údaji pro svá zjištění a rozhodnutí.
4. Aniž je dotčen článek 13.15 a pokud dovážející strana nevznese výslovnou námitku a nepožádá o dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 13.11 a 13.14 do 15 pracovních dnů od obdržení rozhodnutí o regionalizaci, považují strany uvedené rozhodnutí za přijaté.
5. Konzultace uvedené v odstavci 4 tohoto článku se uskuteční v souladu s čl. 13.14 odst. 2. Dovážející strana vyhodnotí dodatečné informace do 15 pracovních dnů od přijetí dodatečných informací. Ověření uvedené v odstavci 4 tohoto článku se provede v souladu s článkem 13.11 a do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti o ověření.

6. Pokud jde o škodlivé organismy, každá strana zajistí, aby obchod s rostlinami, rostlinnými produkty a jinými produkty zohledňoval status škodlivého organismu uznáný druhou stranou. Vyvážející strana usilující o uznání rozhodnutí o regionalizaci druhou stranou oznámí druhé straně svá opatření a rozhodnutí v souladu s příslušnými mezinárodními standardy pro fytozdravotní opatření Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), včetně č. 4 „Požadavky na zřízení oblastí prostých škodlivých organismů“, č. 8 „Určení statusu škodlivého organismu v oblasti“, a dalšími mezinárodními norami pro fytozdravotní opatření, které strany považují za vhodné. Aniž je dotčen článek 13.15 a pokud strana nevznesla výslovnou námitku a nepožádá o dodatečné informace, konzultace nebo ověření v souladu s články 13.11 a 13.14 do tří měsíců od obdržení rozhodnutí o regionalizaci, považují strany uvedené rozhodnutí za přijaté.

7. Konzultace uvedené v odstavci 4 tohoto článku se uskuteční v souladu s čl. 13.14 odst. 2. Dovážející strana vyhodnotí dodatečné informace do tří měsíců od jejich přijetí. Každá strana provede ověření uvedené v odstavci 4 tohoto článku v souladu s článkem 13.11 a do 12 měsíců od obdržení žádosti o ověření, přičemž zohlední biologii dotčeného škodlivého organismu a plodin.

8. Po dokončení postupů stanovených v odstavcích 2 až 7 tohoto článku, a aniž je dotčen článek 13.15, přijme každá strana bez zbytečného odkladu právní a správní opatření nezbytná k umožnění obchodu na tomto základě.

ČLÁNEK 13.8

Uznání rovnocennosti

1. Strany mohou uznat rovnocennost ve vztahu k jednotlivým opatřením, skupině opatření nebo systémům použitelným pro určité odvětví nebo pododvětví.
2. S ohledem na uznání rovnocennosti se strany řídí konzultačním procesem uvedeným v odstavci 3. Tento proces zahrnuje objektivní prokázání rovnocennosti vyvázející stranou a objektivní posouzení tohoto prokázání dovážející stranou s ohledem na případné uznání rovnocennosti dovážející stranou.
3. Strany do tří měsíců poté, co dovážející strana obdrží od vyvázející strany žádost o uznání rovnocennosti jednoho nebo více opatření ovlivňujících jedno nebo více odvětví nebo pododvětví, zahájí konzultační proces, který zahrnuje kroky stanovené v příloze 13-E. V případě vícenásobných žádostí vyvázející strany se strany na žádost dovážející strany dohodnou v rámci podvýboru uvedeného v článku 13.16 na harmonogramu, v souladu s nímž zahájí postup uvedený v tomto odstavci.
4. Není-li dohodnuto jinak, dovážející strana dokončí posouzení rovnocennosti, jak je stanoveno v příloze 13-E, nejpozději 180 dnů poté, co od vyvázející strany obdrží důkaz rovnocennosti stanovený v uvedené příloze. Výjimečně v případě sezónních plodin je odůvodněné dokončit posouzení rovnocennosti později, je-li to nezbytné, aby bylo možné ověřit fyto-sanitární opatření během vhodného období růstu plodiny.

5. Prioritní odvětví nebo pododvětví každé strany, pro něž může být zahájen konzultační proces uvedený v odstavci 3 tohoto článku, se případně stanoví v pořadí podle priorit v dodatku 13-E-1. Podvýbor uvedený v článku 13.16 může Smíšené radě doporučit, aby tento seznam, včetně pořadí priorit, změnila.

6. Dovážející strana může zrušit nebo pozastavit uznání rovnocennosti na základě změny opatření ovlivňujících dotyčnou rovnocennost jednou ze stran za předpokladu, že jsou dodrženy tyto postupy:

- a) v souladu s článkem 13.13 informuje vyvážející strana dovážející stranu o každé navrhované změně opatření vyvážející strany, u něhož je uznána rovnocennost, a o pravděpodobném dopadu navrhované změny na tuto rovnocennost; dovážející strana do 30 pracovních dnů od obdržení této informace informuje vyvážející stranu o tom, zda bude tato rovnocennost na základě navrhované změny i nadále uznávána, a
- b) v souladu s článkem 13.13 informuje dovážející strana vyvážející stranu o každé navrhované změně opatření dovážející strany, na níž je založeno uznání rovnocennosti, a o pravděpodobném dopadu navrhované změny na toto uznání rovnocennosti; pokud dovážející strana tuto rovnocennost nadále neuznává, mohou strany společně stanovit podmínky pro obnovení postupu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku na základě navrhované změny.

7. Aniž je dotčen článek 13.15, dovážející strana nezruší ani nepozastaví uznání rovnocennosti, dokud navrhovaná změna jedné ze stran nevstoupí v platnost.

8. Uznání nebo zrušení či pozastavení uznání rovnocennosti přísluší výhradně dovážející straně, která jedná v souladu se svým správním a právním rámcem, včetně, pokud jde o rostliny, rostlinné produkty a jiné zboží, příslušných sdělení v souladu s mezinárodním standardem FAO pro fytozdravotní opatření 13 „Pokyny pro oznamování nesouladu a nouzových opatření“ a případně dalšími mezinárodními standardy pro fytozdravotní opatření. Dovážející strana poskytne vyvážející straně úplné písemné vysvětlení a podpůrné údaje týkající se zjištění a rozhodnutí, na něž se vztahuje tento článek. V případě neuznání, odnětí nebo pozastavení uznání rovnocennosti informuje dovážející strana vyvážející stranu o podmínkách pro obnovení postupu uvedeného v odstavci 3.

ČLÁNEK 13.9

Transparentnost a obchodní podmínky

1. Strany uplatňují obecné dovozní podmínky. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá v souladu s článkem 13.7, vztahují se dovozní podmínky dovážející strany na území vyvážející strany. V souladu s článkem 13.13 informuje dovážející strana vyvážející stranu o svých sanitárních a fytozdravotních dovozních požadavcích. Tyto informace případně zahrnují vzory všech úředních osvědčení nebo potvrzení požadovaných dovážející stranou.

2. Každá strana musí při oznamování změn nebo navrhovaných změn podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku dodržovat článek 7 a přílohu B Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření a následná rozhodnutí přijatá Výborem WTO pro sanitární a fyto-sanitární opatření. Aniž je dotčen článek 13.15, zohlední dovážející strana dobu přepravy mezi územími stran při stanovení data vstupu v platnost jakýchkoli změn podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Pokud dovážející strana nesplní oznamovací povinnosti uvedené v odstavci 2, bude po dobu 30 dnů ode dne vstupu dotyčné změny v platnost nadále přijímat veškerá osvědčení nebo potvrzení zaručující dovozní podmínky platné před touto změnou.
4. Pokud Chile udělí přístup na trh jednomu nebo více odvětvím nebo pododvětvím strany EU v souladu s podmínkami uvedenými v odstavci 1, schválí Chile veškeré následné žádosti o vývoz předložené členskými státy na základě komplexní dokumentace obsahující informace, jež má Evropská komise k dispozici, známé jako profil země, pokud Chile za omezených zvláštních okolností nepožádá o dodatečné informace, považuje-li to za vhodné.

5. Do 90 dnů od uznání rovnocennosti v souladu s článkem 13.8 přijme strana právní a správní opatření nezbytná k provedení tohoto uznání rovnocennosti s cílem umožnit obchod mezi stranami v odvětvích a pododvětvích, v nichž dovážející strana uznává všechna sanitární a fyto-sanitární opatření vyvážející strany jako rovnocenná. U zvířat, živočišných produktů, rostlin, rostlinných produktů a jiných produktů, na něž se vztahují dotčená sanitární a fyto-sanitární opatření, může být vzor úředního osvědčení nebo úředního dokladu požadovaného dovážející stranou nahrazen osvědčením podle přílohy 13-H.
6. V případě produktů uvedených v odstavci 5 v odvětvích nebo pododvětvích, u nichž jsou jedno nebo některá, ale ne všechna opatření uznána za rovnocenná, budou strany pokračovat v obchodu mezi sebou na základě splnění podmínek uvedených v odstavci 1. Na žádost vyvážející strany se použije odstavec 8.
7. Pro účely této kapitoly dovážející strana nepodmíní dovoz produktů druhé strany dovozními licencemi.
8. Pokud jde o obecné dovozní podmínky ovlivňující obchod mezi stranami, zahájí strany na žádost vyvážející strany konzultace v souladu s článkem 13.14 s cílem stanovit alternativní nebo dodatečné dovozní podmínky dovážející strany. Strany případně založí tyto alternativní nebo dodatečné dovozní podmínky na opatřeních vyvážející strany, která dovážející strana uzná za rovnocenná. Dohodnou-li se strany na alternativních nebo dodatečných dovozních podmínkách, přijme dovážející strana do 90 dnů od jejich stanovení právní nebo správní opatření nezbytná k umožnění dovozu na tomto základě.

9. Pokud jde o dovoz zvířat, živočišných produktů, produktů živočišného původu a vedlejších produktů živočišného původu, dovážející strana na žádost vyvážející strany doprovázenou příslušnými zárukami schválí bez předchozí kontroly a v souladu s přílohou 13-D zařízení, která se nacházejí na území vyvážející strany. Pokud vyvážející strana nepožádá o doplňující informace, přijme dovážející strana do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti o schválení doprovázené příslušnými zárukami nezbytná právní nebo správní opatření k umožnění dovozu na tomto základě.
10. Prvotní seznam zařízení schválí strana v souladu s přílohou 13-D.
11. Na žádost strany poskytne druhá strana úplné vysvětlení a podpůrné údaje, na jejichž základě proběhlo určování a rozhodování, na něž se vztahuje tento článek.

ČLÁNEK 13.10

Postupy certifikace

1. Pro účely postupů pro vydávání osvědčení musí strany dodržovat zásady a kritéria stanovené v příloze 13-H.
2. Strana vydá osvědčení nebo úřední doklady uvedené v čl. 13.9 odst. 1 a 4, jak je stanoveno v příloze 13-H.

3. Podvýbor uvedený v článku 13.16 může Smíšenému výboru nebo Smíšené radě doporučit, aby přijaly rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla, která je třeba dodržovat v případě elektronické certifikace, odnětí nebo nahrazení osvědčení.

ČLÁNEK 13.11

Ověřování

1. Pro účely účinného provádění této kapitoly má každá strana právo:
 - a) provádět v souladu s pokyny stanovenými v příloze 13-F ověření celého kontrolního programu příslušných orgánů druhé strany nebo jeho části; náklady na toto ověření nese strana, která ověření provádí;
 - b) vyžádat si od druhé strany ode dne, který určí strany, celý její celkový kontrolní program nebo jeho část a zprávu o výsledcích kontrol provedených v rámci tohoto programu a
 - c) v případě laboratorních testů týkajících se produktů živočišného původu požádat druhou stranu, aby se účastnila pravidelného vzájemného srovnávacího zkušebního programu zvláštních zkoušek, který organizuje referenční laboratoř druhé strany; náklady spojené s touto účastí nese zúčastněná strana.

2. Každá strana může sdílet výsledky a závěry svých ověření se třetími zeměmi a zveřejnit je.
3. Podvýbor uvedený v článku 13.16 může Smíšené radě doporučit, aby s náležitým ohledem na příslušnou práci vykonanou mezinárodními organizacemi změnila přílohu 13-F.
4. Výsledky ověření uvedených v tomto článku mohou přispět k opatřením strany nebo stran uvedeným v člancích 13.6 až 13.9 a 13.12.

ČLÁNEK 13.12

Dovozní kontroly a poplatky za kontroly

1. Dovozní kontroly prováděné dovážející stranou u zásilek z vyvážející strany dodržují zásady stanovené v příloze 13-G. Výsledky těchto kontrol mohou přispět k procesu ověřování uvedenému v článku 13.11.
2. Míry četnosti fyzických dovozních kontrol uplatňované každou stranou jsou stanoveny v příloze 13-G. Podvýbor uvedený v článku 13.16 může Smíšené radě doporučit změnu přílohy 13-G.

3. Strana se může v rámci svých pravomocí a v souladu se svými právními předpisy odchýlit od četnosti stanovené v příloze 13-G v důsledku pokroku dosaženého v souladu s články 13.8 a 13.9, nebo v důsledku ověřování, konzultací nebo jiných opatření stanovených v této kapitole.
4. Poplatky za kontrolu nepřekročí náklady vzniklé příslušnému orgánu při provádění dovozních kontrol a jsou spravedlivé ve vztahu k poplatkům účtovaným za kontrolu podobných domácích produktů.
5. Dovážející strana informuje vyvážející stranu o každé změně opatření ovlivňujících dovozní kontroly a inspekční poplatky, včetně důvodů této změny, a o jakýchkoli významných změnách ve správním postupu při těchto kontrolách.
6. U produktů uvedených v čl. 13.9 odst. 5 se strany mohou dohodnout na vzájemném snížení četnosti fyzických dovozních kontrol.
7. Podvýbor může Smíšené radě doporučit podmínky pro schválení dovozních kontrol každé strany za účelem úpravy jejich četnosti nebo jejich nahrazení, které se použijí od určitého data. Tyto podmínky se zahrnou do přílohy 13-G rozhodnutím Smíšené rady. Od tohoto data si strany mohou vzájemně schvalovat kontroly dovozu některých produktů s cílem snížit jejich četnost nebo je nahradit.

ČLÁNEK 13.13

Výměna informací

1. Strany si systematicky vyměňují informace důležité pro provádění této kapitoly s cílem vypracovat normy, poskytnout jistotu, zajistit vzájemnou důvěru a prokázat účinnost kontrolovaných programů. V případě potřeby může výměna informací zahrnovat výměnu úředníků.
2. Strany si rovněž vyměňují informace o dalších důležitých otázkách, včetně:
 - a) významných událostí týkajících se produktů, na něž se vztahuje tato kapitola, včetně výměny informací podle článků 13.8 a 13.9;
 - b) výsledků ověřovacích postupů stanovených v článku 13.11;
 - c) výsledků dovozních kontrol stanovených v článku 13.12 v případě odmítnutých nebo nevyhovujících zásilek zvířat a živočišných produktů;
 - d) vědeckých stanovisek týkajících se této kapitoly, za jejichž vypracování odpovídá strana, a
 - e) rychlých výstrah týkajících se obchodu v oblasti působnosti této kapitoly.

3. Strana včas předloží vědecké dokumenty nebo údaje příslušnému vědeckému fóru za účelem doložení veškerých názorů nebo tvrzení týkajících se záležitosti vyplývající z této kapitoly.

Výsledky tohoto hodnocení se zpřístupní stranám.

4. Pokud strana zpřístupní informace uvedené v tomto článku prostřednictvím oznámení WTO v souladu s článkem 7 a přílohou B Dohody o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření nebo na svých oficiálních, veřejně přístupných a bezplatných internetových stránkách, má se za to, že výměna informací stanovených v tomto článku proběhla.

5. V případě škodlivých organismů představujících známé a bezprostřední nebezpečí pro stranu se přímá komunikace zasílá této straně poštou nebo e-mailem. Strany se řídí pokyny stanovenými mezinárodním standardem FAO pro fyto-sanitární opatření 17 „Ohlašování škodlivých organismů“.

6. Strany si vyměňují informace uvedené v tomto článku e-mailem, faxem nebo poštou.

ČLÁNEK 13.14

Oznamování a konzultace

1. Strana do dvou pracovních dnů od jakéhokoli závažného nebo významného rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, včetně mimořádných situací při kontrole potravin nebo situací, kdy existuje jasně zjištěné riziko závažných účinků na zdraví spojených s konzumací živočišných nebo rostlinných produktů, oznámí druhé straně toto riziko a zejména:

- a) opatření, která mají vliv na rozhodnutí o regionalizaci uvedená v článku 13.7;
- b) výskyt nebo vývoj nákazy zvířat nebo škodlivého organismu uvedených v příloze 13-B;
- c) zjištění epizootologického významu nebo důležitých souvisejících rizik, pokud jde o nákazy zvířat a škodlivé organismy, které nejsou uvedeny v příloze 13-B nebo které jsou novými nákazami zvířat nebo škodlivými organismy, a
- d) dodatečná opatření nad rámec základních požadavků příslušných opatření přijatých za účelem tlumení nebo eradikace nákaz zvířat nebo škodlivých organismů nebo ochrany veřejného zdraví a jakékoli změny v profylaktických politikách, včetně politik očkování.

2. Pokud má strana závažné obavy ohledně rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, může tato strana požádat o konzultace s druhou stranou ohledně této situace. Tyto konzultace se uskuteční co nejdříve a v každém případě do 13 pracovních dnů od podání žádosti. Každá strana se během těchto konzultací snaží poskytnout veškeré informace nezbytné k zamezení narušení obchodu a k dosažení vzájemně přijatelného řešení v souladu s ochranou zdraví lidí, zvířat nebo rostlin.

3. Strana může požádat, aby se konzultace uvedené v odstavci 2 tohoto článku konaly prostřednictvím videokonference nebo audiokonference. Žádající strana připraví zápis z konzultací, který podléhá schválení stranami. Pro účely tohoto schválení se použije čl. 13.13 odst. 6.

ČLÁNEK 13.15

Ochranná doložka

1. Přijme-li vyvázející strana vnitrostátní opatření ke kontrole příčiny, která by mohla představovat závažné riziko pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, přijme tato strana, aniž je dotčen odstavec 2, rovnocenná opatření, aby zabránila zavlečení tohoto rizika na území dovážející strany.

2. Dovážející strana může z důvodu závažného rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin přijmout dočasná opatření nezbytná pro ochranu zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. U zásilek, které jsou přepravovány mezi stranami při uplatňování těchto prozatímních opatření, zváží dovážející strana nejvhodnější a nejpriměřenější řešení, aby se zabránilo zbytečnému narušení obchodu.

3. Strana, která přijímá opatření uvedená v tomto článku, uvědomí druhou stranu do jednoho pracovního dne o rozhodnutí provést tato opatření. Na žádost jedné ze stran a v souladu s čl. 13.14 odst. 2 povedou strany konzultace o situaci do 13 pracovních dnů od oznámení. Strany náležitě zohlední veškeré informace poskytnuté během těchto konzultací a vynasnaží se zabránit zbytečnému narušení obchodu, případně s přihlédnutím k výsledku konzultací podle čl. 13.14 odst. 2.

ČLÁNEK 13.16

Podvýbor pro sanitární a fyto-sanitární opatření

1. Podvýbor pro sanitární a fyto-sanitární opatření (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 se skládá ze zástupců stran odpovědných za sanitární a fyto-sanitární opatření.

2. Podvýbor:

- a) sleduje provádění a posuzuje záležitosti, jichž se tato kapitola týká, a zkoumá všechny záležitosti, které mohou vyvstat ve vztahu k jejímu provádění, a
- b) předkládá Smíšené radě doporučení ke změnám příloh podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a), zejména s ohledem na pokrok dosažený v rámci konzultací a postupů stanovených v této kapitole.

3. Podvýbor se dohodne na opatřeních, která mají být přijata v zájmu dosažení cílů této kapitoly. Podvýbor stanoví cíle a milníky pro tyto akce. Podvýbor vyhodnotí výsledky těchto akcí.

4. Podvýbor může doporučit, aby Smíšená rada nebo Smíšený výbor podle čl. 40.3 odst. 3 v případě potřeby zřídily technické pracovní skupiny složené ze zástupců každé strany na odborné úrovni, které určí a řeší technické a vědecké otázky vyplývající z uplatňování této kapitoly.

5. Podvýbor může doporučit, aby Smíšená rada nebo Smíšený výbor přijaly rozhodnutí o zvláštním jednacím řádu tohoto podvýboru s ohledem na specifičnost sanitárních a fyto-sanitárních opatření.

ČLÁNEK 13.17

Spolupráce na mnohostranných fórech

1. Strany podporují spolupráci na mnohostranných fórech relevantních pro sanitární a fytosanitární otázky, zejména v mezinárodních normalizačních orgánech uznaných v rámci Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.
2. Podvýbor zřízený článkem 13.16 je příslušným fórem pro výměnu informací a spolupráci v záležitostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

ČLÁNEK 13.18

Vědecká spolupráce v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a ochrany rostlin

1. Strany usilují o usnadnění vědecké spolupráce mezi orgány stran odpovědnými za vědecké hodnocení v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a ochrany rostlin.
2. Podvýbor může doporučit, aby Smíšená rada nebo Smíšený výbor podle čl. 40.3 odst. 3 zřídily technickou pracovní skupinu pro vědeckou spolupráci uvedenou v odstavci 1 tohoto článku (dále jen „pracovní skupina“), která se bude skládat ze zástupců vědeckých subjektů uvedených v odstavci 1 na odborné úrovni jmenovaných každou stranou.

3. Smíšená rada nebo Smíšený výbor zřizující pracovní skupinu vymezí její mandát, oblast působnosti a pracovní program.

4. Pracovní skupina si může vyměňovat informace, včetně:

a) vědeckých a technických informací a

b) sběru údajů.

5. Činností pracovní skupiny není dotčena nezávislost vnitrostátních nebo regionálních orgánů žádné ze stran.

6. Každá strana zajistí, aby zástupci jmenovaní podle odstavce 2 nebyli dotčeni střety zájmů podle právních předpisů každé strany.

ČLÁNEK 13.19

Územní působnost pro stranu EU

1. Odchylně od článku 41.2 se tato kapitola pro stranu EU použije na území členských států, jak je stanoveno v příloze I nařízení (EU) 2017/625¹, a pokud jde o rostliny, rostlinné produkty a jiné zboží, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 3 nařízení (EU) 2016/2031².

-
- ¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. EU L 95, 7.4.2017, s. 1).
 - ² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. EU L 317, 23.11.2016, s. 4).

2. Strany jsou srozuměny s tím, že pokud jde o území Evropské unie, bude zohledněna jeho specifická a Evropská unie bude uznána jako jediný subjekt.

KAPITOLA 14

SPOLUPRÁCE V OBLASTI UDRŽITELNÝCH POTRAVINOVÝCH SYSTÉMŮ

ČLÁNEK 14.1

Cíl

Cílem této kapitoly je navázat úzkou spolupráci s cílem zapojit se do přechodu k udržitelnosti příslušných potravinových systémů. Strany uznávají význam posilování politik a definování programů, které přispívají k rozvoji udržitelných, inkluzivních, zdravých a odolných potravinových systémů, a úlohu obchodu při sledování tohoto cíle.

ČLÁNEK 14.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na spolupráci mezi stranami za účelem zlepšení udržitelnosti jejich potravinových systémů.

2. Tato kapitola obsahuje ustanovení o spolupráci na konkrétních aspektech udržitelných potravinových systémů, včetně:

- a) udržitelnosti potravinového řetězce a omezení potravinových ztrát a plýtvání potravinami;
- b) boje proti podvodům v potravinářství v rámci potravinového řetězce;
- c) dobrých životních podmínek zvířat;
- d) boje proti antimikrobiální rezistenci a
- e) omezení používání hnojiv a chemických pesticidů, u nichž posouzení rizik ukázalo, že představují nepřijatelná rizika pro zdraví nebo životní prostředí.

3. Tato kapitola se rovněž vztahuje na spolupráci stran na mnohostranných fórech.

4. Tato kapitola se použije, aniž je dotčeno uplatňování jiných kapitol týkajících se potravinových systémů nebo udržitelnosti, zejména kapitol 13, 16 a 33.

ČLÁNEK 14.3

Definice

1. Pro účely této kapitoly se rozumí:
 - a) „potravinovým řetězcem“ všechny kroky od prvovýroby až po prodej konečnému spotřebiteli, včetně produkce, zpracování, výroby, přepravy, dovozu, skladování, distribuce a prodeje konečnému spotřebiteli;
 - b) „prvovýrobou“ produkce, chov nebo pěstování primárních produktů, včetně sklizně, dojení a produkce hospodářských zvířat před porážkou, jakož i lov, rybolov a sběr volně rostoucích produktů, a
 - c) „udržitelným potravinovým systémem“ potravinový systém, který poskytuje bezpečné, výživné a dostatečné potraviny pro všechny, aniž by ohrožoval hospodářské, sociální a environmentální základy potřebné k zajištění potravinového zabezpečení a výživy pro budoucí generace; takový udržitelný potravinový systém:
 - i) je ziskový (hospodářská udržitelnost);
 - ii) má široké přínosy pro společnost (sociální udržitelnost) a
 - iii) má pozitivní nebo neutrální dopad na přírodní prostředí, včetně změny klimatu (environmentální udržitelnost).

ČLÁNEK 14.4

Udržitelnost potravinového řetězce a omezení potravinových ztrát a plýtvání potravinami

1. Strany uznávají vzájemné vazby mezi současnými potravinovými systémy a změnou klimatu. Strany spolupracují na snížení nepříznivých dopadů potravinových systémů na životní prostředí a klima, jakož i na posílení jejich odolnosti.
2. Strany uznávají, že potravinové ztráty a plýtvání potravinami mají negativní dopad na sociální, hospodářský a environmentální rozměr potravinových systémů.
3. Strany spolupracují v oblastech, které mohou zahrnovat:
 - a) udržitelnou produkci potravin, včetně zemědělství, zlepšování životních podmínek zvířat, podpory ekologického zemědělství a omezení používání antimikrobiálních látek, hnojiv a chemických pesticidů, u nichž z posouzení rizik vyplývá, že představují nepřijatelné riziko pro zdraví nebo životní prostředí;
 - b) udržitelnost potravinového řetězce, včetně produkce potravin, metod a postupů zpracování;
 - c) zdravé a udržitelné stravování, snižování uhlíkové stopy spotřeby;
 - d) snížení emisí skleníkových plynů z potravinových systémů, zvýšení propadů uhlíku a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti;

- e) inovace a technologie, které přispívají k přizpůsobení se dopadům změny klimatu a odolnosti vůči nim;
 - f) vypracování pohotovostních plánů k zajištění bezpečnosti dodávek potravin v dobách krize a
 - g) snížení potravinových ztrát a plýtvání potravinami v souladu s cílem udržitelného rozvoje 12.3 definovaným v Agendě 2030.
4. Spolupráce podle tohoto článku může zahrnovat výměnu informací, odborných znalostí a zkušeností, jakož i spolupráci v oblasti výzkumu a inovací.

ČLÁNEK 14.5

Boj proti podvodům v rámci potravinového řetězce

1. Strany uznávají, že podvody mohou ovlivnit bezpečnost potravinového řetězce, ohrozit udržitelnost potravinových systémů a narušit poctivé obchodní praktiky, důvěru spotřebitelů a odolnost trhů s potravinami.

2. Strany spolupracují na odhalování a předcházení podvodům v potravinovém řetězci prostřednictvím:

- a) výměny informací a zkušeností s cílem zlepšit odhalování podvodů v potravinovém řetězci a bojovat proti nim a
- b) poskytování pomoci nezbytné ke shromáždění důkazů o postupech, které jsou nebo se jeví být v rozporu s jejich pravidly nebo které představují riziko pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin nebo pro životní prostředí nebo které uvádějí zákazníky v omyl.

ČLÁNEK 14.6

Dobré životní podmínky zvířat

1. Strany uznávají, že zvířata jsou vnímající bytosti a že s využíváním zvířat v systémech produkce potravin jde ruku v ruce odpovědnost za jejich dobré životní podmínky. Strany dodržují obchodní podmínky pro hospodářská zvířata a živočišné produkty, jejichž cílem je ochrana dobrých životních podmínek zvířat.

2. Strany usilují o dosažení společného porozumění ohledně mezinárodních norem Světové organizace pro zdraví zvířat (dále jen „WOAH“) v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.

3. Strany spolupracují při vypracovávání a provádění norem pro dobré životní podmínky zvířat v hospodářství, během přepravy a při porážení a usmrcování zvířat v souladu se svými právními předpisy.
4. Strany posílí svou výzkumnou spolupráci v oblasti dobrých životních podmínek zvířat s cílem dále rozvíjet vědecky podložené normy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
5. Podvýbor uvedený v článku 14.8 se může zabývat dalšími otázkami v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
6. Strany si vyměňují informace, odborné znalosti a zkušenosti v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.
7. Strany spolupracují v rámci WOAH a mohou spolupracovat na jiných mezinárodních fórech s cílem podporovat další rozvoj norem a osvědčených postupů v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a jejich provádění.
8. Podle čl. 40.3 odst. 3 může Smíšená rada nebo Smíšený výbor zřídit technickou pracovní skupinu na podporu podvýboru uvedeného v článku 14.8 při provádění tohoto článku.

ČLÁNEK 14.7

Boj proti antimikrobiální rezistenci

1. Strany uznávají, že antimikrobiální rezistence představuje závažnou hrozbu pro zdraví lidí a zvířat a že používání, zejména pak nesprávné a nadměrné používání antimikrobiálních látek u zvířat, přispívá k celkovému rozvoji antimikrobiální rezistence a představuje významné riziko pro veřejné zdraví. Strany uznávají, že povaha hrozby vyžaduje nadnárodní přístup.
2. Každá strana postupně ukončí používání antimikrobiálních léčivých přípravků jako stimulantů růstu.
3. Každá strana v souladu s přístupem „Jedno zdraví“:
 - a) zohledňuje stávající a budoucí pokyny, normy, doporučení a opatření vypracované v příslušných mezinárodních organizacích při vypracovávání iniciativ a vnitrostátních plánů zaměřených na podporu uvážlivého a odpovědného používání antimikrobiálních látek v chovu hospodářských zvířat a ve veterinární praxi a dodržuje je;
 - b) v případech, kdy strany rozhodují společně, prosazuje odpovědné a obezřetné používání antimikrobik, včetně omezení používání antimikrobik v živočišné výrobě a postupného ukončení používání antimikrobik jako stimulantů růstu v živočišné výrobě, a

- c) podporuje vypracování a provádění mezinárodních akčních plánů pro boj proti antimikrobiální rezistenci, pokud to strany považují za vhodné.
4. Podle čl. 40.3 odst. 3 může Smíšená rada nebo Smíšený výbor zřídit technickou pracovní skupinu na podporu podvýboru uvedeného v článku 14.8 při provádění tohoto článku.

ČLÁNEK 14.8

Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy

1. Podvýbor pro udržitelné potravinové systémy (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 se skládá ze zástupců stran odpovědných za udržitelné potravinové systémy.
2. Podvýbor sleduje provádění této kapitoly a posuzuje veškeré záležitosti, které mohou vyvstat v souvislosti s jejím prováděním.
3. Podvýbor se dohodne na opatřeních, která mají být přijata v zájmu dosažení cílů této kapitoly. Podvýbor stanoví cíle a milníky pro tato opatření a sleduje pokrok stran při zavádění udržitelných potravinových systémů. Podvýbor v každém období vyhodnotí výsledky provádění těchto akcí.

4. Podvýbor může doporučit, aby Smíšená rada nebo Smíšený výbor podle čl. 40.3 odst. 3 zřídily technické pracovní skupiny složené ze zástupců každé strany na odborné úrovni, které určí a řeší technické a vědecké otázky vyplývající z uplatňování této kapitoly.

5. Podvýbor Smíšenému výboru doporučí, aby stanovil pravidla pro zmírnění možných střetů zájmů pro účastníky zasedání podvýboru a všech zasedání technické pracovní skupiny uvedené v této kapitole. Smíšený výbor přijme rozhodnutí, kterým se tato pravidla stanoví.

ČLÁNEK 14.9

Spolupráce na mnohostranných fórech

1. Strany případně spolupracují na mnohostranných fórech s cílem podpořit celosvětový přechod k udržitelným potravinovým systémům, které přispívají k dosažení mezinárodně dohodnutých cílů v oblasti životního prostředí, přírody a klimatu.

2. Podvýbor je fórem pro výměnu informací a spolupráci v záležitostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

ČLÁNEK 14.10

Dodatečná ustanovení

1. Činností podvýboru uvedeného v článku 14.8 není dotčena nezávislost vnitrostátních nebo regionálních agentur stran.
2. Žádným ustanovením této kapitoly nejsou dotčena práva nebo povinnosti každé strany chránit důvěrné informace v souladu s právními předpisy každé strany. Pokud strana předloží druhé straně podle této kapitoly informace, které jsou podle jejích právních předpisů považovány za důvěrné, nakládá druhá strana s těmito informacemi jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.
3. Při plném respektování práva každé strany na regulaci nelze žádné ustanovení této kapitoly vykládat tak, že by straně ukládalo povinnost:
 - a) změnit své dovozní požadavky;
 - b) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlit od svých vnitrostátních postupů;
 - c) přijmout opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
 - d) přijmout jakýkoli konkrétní regulační výsledek.

KAPITOLA 15

ENERGIE A SUROVINY

ČLÁNEK 15.1

Cíl

Cílem této kapitoly je podporovat dialog a spolupráci v odvětví energetiky a surovin ke vzájemnému prospěchu stran, podporovat udržitelný a spravedlivý obchod a investice zajišťující rovné podmínky v těchto odvětvích a posilovat konkurenceschopnost souvisejících hodnotových řetězců, včetně přidané hodnoty, v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 15.2

Zásady

1. Každá strana si ponechává svrchované právo určit, zda jsou oblasti na jejím území i ve výlučné ekonomické zóně k dispozici pro průzkum, výrobu a přepravu energetického zboží a surovin.

2. V souladu s touto kapitolou strany znovu potvrzují své právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky v oblasti energetiky a surovin.

ČLÁNEK 15.3

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 15-A a 15-B se rozumí:

- a) „povolením“ oprávnění, licence, koncese nebo podobný správní nebo smluvní nástroj, kterým příslušný orgán některé ze stran opravňuje určitý subjekt k výkonu určité hospodářské činnosti na jejím území v souladu s požadavky stanovenými v povolení;
- b) „zajištěním výkonové rovnováhy“ veškerá opatření a postupy ve všech lhůtách, jejichž prostřednictvím provozovatelé soustav kontinuálně zajišťují zachování frekvence soustavy v rámci předem stanoveného rozsahu stability a soulad s množstvím potřebných záloh s ohledem na požadovanou kvalitu;
- c) „energetickým zbožím“ zboží, z něhož se vyrábí energie a které je uvedeno s odpovídajícím kódem HS v příloze 15-A;

- d) „uhlovodíky“ zboží uvedené pod odpovídajícím kódem HS v příloze 15-A;
- e) „surovinami“ látky používané při výrobě průmyslových výrobků; včetně rud, koncentrátů, strusky, popela a chemických látek; netvářených (surových), zpracovaných a rafinovaných materiálů; kovového odpadu; šrotu a odpadu z přetavení, jež jsou zahrnuty do kapitol HS uvedených v příloze 15-A;
- f) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie vyrobená ze solárních, větrných, vodních, geotermálních, biologických nebo oceánských zdrojů nebo z jiných obnovitelných zdrojů okolního prostředí;
- g) „obnovitelnými palivy“ biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy a obnovitelná paliva nebiologického původu, včetně syntetických obnovitelných paliv a vodíku z obnovitelných zdrojů;
- h) „normami“ normy definované v kapitole 16;
- i) „provozovatelem soustavy“ se rozumí:
- i) za stranu EU: osoba odpovědná za provoz, údržbu a rozvoj distribuční nebo přenosové soustavy elektřiny v dané oblasti a za zajištění dlouhodobé schopnosti těchto soustav a

- ii) za Chile: nezávislý subjekt odpovědný za koordinaci provozu propojených elektrických soustav, který zajišťuje efektivní hospodářskou výkonnost, bezpečnost a spolehlivost elektrické soustavy a poskytuje otevřený přístup k přenosové soustavě, a
- j) „technickými předpisy“ technické předpisy definované v kapitole 16.

ČLÁNEK 15.4

Dovozní a vývozní monopoly

Strana neurčí ani nebude zachovávat určený dovozní nebo vývozní monopol. Pro účely tohoto článku se pojmem „dovozní nebo vývozní monopol“ rozumí výlučné právo nebo udělení oprávnění jednou stranou určitému subjektu dovážet energetické zboží nebo suroviny z druhé strany nebo je do druhé strany vyvážet¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem nejsou dotčeny kapitoly 17, 18 a 29 a jejich příslušné seznamy a nezahrnuje právo vyplývající z udělení práva duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 15.5

Vývozní ceny¹

1. Žádná ze stran nesmí stanovit prostřednictvím opatření, jako jsou licence nebo požadavky na minimální ceny, za vývoz energetického zboží nebo surovin do druhé strany vyšší cenu, než je cena tohoto zboží určeného pro domácí trh.
2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může Chile zavést nebo zachovat opatření, jejichž cílem je podpořit přidanou hodnotu dodáváním surovin do průmyslových odvětví za preferenční ceny, aby mohly vznikat v Chile, pokud tato opatření splňují podmínky stanovené v příloze 15-B.

ČLÁNEK 15.6

Domácí regulované ceny

1. Strany uznávají význam konkurenčních trhů s energií pro zajištění širokého výběru dodávek energetického zboží a zvýšení blahobytu spotřebitelů. Strany rovněž uznávají, že regulační potřeby a přístupy se mohou mezi trhy lišit.
2. V návaznosti na odstavec 1 každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby dodávky energetického zboží byly založeny na tržních zásadách.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem není dotčena příloha 29.

3. Strana může regulovat cenu účtovanou za dodávky energetického zboží pouze uložením závazku veřejné služby.

4. Pokud strana uloží závazek veřejné služby, zajistí, aby tento závazek byl jasně definovaný, transparentní a nediskriminační a nepřekračoval rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů závazku veřejné služby.

ČLÁNEK 15.7

Povolení k průzkumu a těžbě energetického zboží a surovin

1. Aniž je dotčena kapitola 20, pokud strana požaduje povolení k průzkumu nebo výrobě energetického zboží a surovin, zajistí tato strana, aby toto povolení bylo uděleno veřejným a nediskriminačním postupem¹.

2. Tato strana mimo jiné zveřejní druh povolení, příslušnou oblast nebo její část a navrhované datum nebo lhůtu pro udělení povolení, a to takovým způsobem, aby žadatelé, kteří by mohli mít zájem, mohli podat žádost.

3. Strana se může odchýlit od odstavce 2 tohoto článku a článku 20.3 v kterémkoli z těchto případů týkajících se uhlovodíků:

a) oblast byla předmětem předchozího řízení, které nevedlo k udělení povolení;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě jakéhokoli rozporu mezi tímto článkem a kapitolami 17 a 18 a přílohami 17-A, 17-B a 17-C mají tyto kapitoly a přílohy v rozsahu nesouladu přednost.

- b) oblast je trvale dostupná pro průzkum nebo těžbu energetického zboží a surovin nebo
- c) udělené povolení bylo zrušeno před datem skončení jeho platnosti.
4. Každá strana může požadovat, aby subjekt, kterému bylo uděleno povolení, zaplatil finanční příspěvek nebo nepeněžitý příspěvek. Finanční příspěvek nebo příspěvek ve formě věcného plnění se stanoví způsobem, který nenarušuje řízení a rozhodovací proces tohoto subjektu.
5. Každá strana zajistí, aby žadateli bylo poskytnuto odůvodnění zamítnutí žádosti tak, aby žadatel mohl odvolacího nebo případně přezkumného řízení využít. Postupy pro odvolání nebo přezkum se předem zveřejní.

ČLÁNEK 15.8

Posouzení vlivu na životní prostředí

1. Strana zajistí, aby před udělením povolení pro projekt nebo činnost související s energetikou nebo surovinami, které mohou mít významný dopad na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší či klima nebo kulturní dědictví či krajinu, bylo provedeno posouzení dopadu na životní prostředí¹. Toto posouzení určí a posoudí tyto významné dopady.

¹ V případě Chile se „posouzením dopadu na životní prostředí“ rozumí studie dopadu na životní prostředí, jak je definována v hlavě 1 čl. 2 bodě i) zákona č. 19.300 nebo nahrazujícího aktu a jak je upravena v článku 11 téhož zákona.

2. Každá strana zajistí, aby byly relevantní informace dostupné veřejnosti v rámci procesu posuzování dopadu na životní prostředí, a poskytne veřejnosti čas a příležitosti k účasti na tomto procesu a k podání připomínek.
3. Každá strana před udělením povolení projektu nebo činnosti zveřejní a zohlední výsledky posouzení dopadu na životní prostředí.

ČLÁNEK 15.9

Přístup třetích stran k infrastruktuře pro přenos energie

1. Každá strana zajistí, aby provozovatelé soustav na jejím území poskytli nediskriminační přístup k energetické infrastruktuře pro přepravu elektřiny kterémukoli subjektu strany. Přístup k elektrické infrastruktuře se v co největší míře udělí v přiměřené lhůtě ode dne podání žádosti o přístup tímto subjektem.
2. Každá strana v souladu se svými právními předpisy umožní subjektu strany přístup k infrastruktuře pro přenos elektřiny a její využívání za přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně nediskriminace mezi druhy zdrojů elektřiny, a za sazby odrážející náklady. Každá strana zveřejní podmínky týkající se přístupu k infrastruktuře pro přenos elektřiny a jejího využívání.

3. Bez ohledu na odstavec 1 může strana ve svých právních předpisech zavést nebo zachovat zvláštní výjimky z práva na přístup třetích stran na základě objektivních kritérií, pokud jsou nezbytné ke splnění legitimního cíle politiky. Tyto výjimky se zveřejní před tím, než začnou platit.

4. Strany uznávají význam pravidel stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 rovněž pro plynárenskou infrastrukturu. Strana, která neuplatňuje tato pravidla, pokud jde o plynárenskou infrastrukturu, o to usiluje, zejména pokud jde o přepravu obnovitelných paliv, přičemž uznává rozdíly ve vyspělosti a organizaci trhu.

ČLÁNEK 15.10

Přístup dodavatelů elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k infrastruktuře

1. Aniž jsou dotčeny články 15.7, 15.9 a 15.11, každá strana zajistí, aby dodavatelům energie z obnovitelných zdrojů druhé strany byl poskytnut přístup k elektrické síti a její využívání pro zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů umístěná na jejím území za přiměřených a nediskriminačních podmínek.

2. Pro účely odstavce 1 každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby její přenosové podniky a provozovatelé přenosové soustavy, pokud jde o dodavatele elektřiny z obnovitelných zdrojů druhé strany:

- a) umožnili propojení mezi novými zařízeními na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů a elektrickou sítí, aniž by byly ukládány diskriminační podmínky;
- b) umožnili spolehlivé využívání elektrické sítě;
- c) poskytovali služby výkonové rovnováhy a
- d) zajistili, aby byla zavedena vhodná provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem minimalizovat omezení distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů.

3. Odstavcem 2 není dotčeno legitimní právo každé strany na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních politických cílů, jako je potřeba zachovat bezpečný provoz a stabilitu elektroenergetické soustavy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

ČLÁNEK 15.11

Nezávislý subjekt

1. Každá strana udržuje nebo zřizuje funkčně nezávislý orgán nebo orgány, které:
 - a) stanoví nebo schvalují podmínky a sazby za přístup k elektrické síti a za její využívání a
 - b) v přiměřené lhůtě řeší spory týkající se vhodných podmínek a sazeb za přístup k elektrické síti a za její využívání.

2. Při plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí stanovených v odstavci 1 jedná tento orgán nebo orgány ve vztahu k uživatelům, vlastníkům a provozovatelům soustav elektrické sítě transparentně a nestranně.

ČLÁNEK 15.12

Spolupráce v oblasti norem

1. S cílem předcházet zbytečným technickým překážkám obchodu s energetickým zbožím a surovinami, identifikovat je a odstraňovat, se na toto zboží a suroviny vztahuje kapitola 16.

2. V souladu s články 16.4 a 16.6 strany podle potřeby podporují spolupráci mezi svými příslušnými regulačními a normalizačními orgány v oblastech, jako je energetická účinnost, udržitelná energie a suroviny, s cílem přispět k obchodu, investicím a udržitelnému rozvoji, mimo jiné prostřednictvím:

- a) sbližování nebo harmonizace, pokud možno, jejich příslušných stávajících norem, a to na základě společného zájmu a vzájemnosti a v souladu s postupy, na nichž se dohodnou regulační orgány a dotčené normalizační orgány;
- b) společných analýz, metodiky a přístupů, pokud možno, v zájmu podpory a usnadnění vývoje příslušných testů a etalonů ve spolupráci s příslušnými normalizačními orgány;
- c) vypracování společných norem, pokud možno, v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů a
- d) v případě potřeby prosazování norem pro zařízení týkající se surovin, výroby energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, včetně navrhování a označování výrobků, a to prostřednictvím stávajících iniciativ mezinárodní spolupráce.

3. Pro účely provádění této kapitoly usilují strany o podporu rozvoje a používání otevřených norem a interoperability sítí, systémů, zařízení, aplikací nebo součástí v odvětví energetiky a surovin.

ČLÁNEK 15.13

Výzkum, vývoj a inovace

Strany uznávají, že výzkum, vývoj a inovace jsou klíčovými prvky dalšího rozvoje účinnosti, udržitelnosti a konkurenceschopnosti v odvětví energetiky a surovin. Strany podle potřeby spolupracují mimo jiné při:

- a) podpoře výzkumu, vývoje, inovací a šíření technologií, procesů a postupů šetrných k životnímu prostředí a nákladově efektivních v oblasti energetiky a surovin;
- b) podpoře přidané hodnoty ke vzájemnému prospěchu stran a zvyšování výrobní kapacity v oblasti energetiky a surovin a
- c) posilování tvorby kapacit v rámci iniciativ v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

ČLÁNEK 15.14

Spolupráce v oblasti energetiky a surovin

1. Strany podle potřeby spolupracují v oblastech energetiky a surovin mimo jiné s cílem:
 - a) snížit nebo odstranit opatření, která by sama o sobě nebo společně s jinými opatřeními mohla narušit obchod a investice, včetně investic technické, regulační a hospodářské povahy ovlivňujících odvětví energetiky nebo surovin;
 - b) projednávat, kdykoli je to možné, jejich postoje na mezinárodních fórech, kde se projednávají příslušné obchodní a investiční otázky, a podporovat mezinárodní programy v oblasti energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů a surovin a
 - c) prosazovat odpovědné chování podniků v souladu s mezinárodními normami, které byly schváleny nebo podporovány stranami, jako jsou pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, a zejména kapitola IX těchto pokynů o vědě a technologii.

Tematická spolupráce v oblasti energetiky

2. Strany uznávají potřebu urychlit zavádění obnovitelných a nízkouhlíkových zdrojů energie, zvýšit energetickou účinnost a podporovat inovace, aby byl zajištěn přístup k bezpečné, udržitelné a cenově dostupné energii. Strany spolupracují ve všech relevantních otázkách společného zájmu, jako jsou:

- a) energie z obnovitelných zdrojů, zejména pokud jde o technologie, integraci do elektroenergetické soustavy a přístup k ní, ukládání a flexibilita a celý dodavatelský řetězec vodíku z obnovitelných zdrojů;
- b) energetická účinnost, včetně regulace, osvědčených postupů a účinných a udržitelných systémů vytápění a chlazení;
- c) zavádění elektromobility a dobíjecí infrastruktury a
- d) otevřené a konkurenceschopné trhy s energií.

Tematická spolupráce v oblasti surovin

3. Strany uznávají svůj společný závazek k odpovědnému získávání a udržitelné produkci surovin a svůj společný zájem na usnadnění integrace hodnotových řetězců surovin. Strany spolupracují ve všech relevantních otázkách společného zájmu, jako jsou:
 - a) odpovědné těžební postupy a udržitelnost hodnotových řetězců surovin, včetně přínosu hodnotových řetězců surovin k plnění cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje;
 - b) hodnotové řetězce surovin, včetně přidané hodnoty, a
 - c) určení oblastí společného zájmu pro spolupráci v oblasti výzkumu, vývoje a inovací v celém hodnotovém řetězci surovin, včetně špičkových technologií, inteligentní těžby a digitálních dolů.
4. Při rozvoji činností v oblasti spolupráce zohlední strany dostupné zdroje. Činnosti lze provádět osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají strany k dispozici.
5. Činnosti v oblasti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti mezinárodních organizací, globálních fór a výzkumných institucí, na nichž se strany dohodnou.

6. Strany podle potřeby při provádění tohoto článku podporují řádnou koordinaci, pokud jde o provádění článků 4.5 a 5.2 části II této dohody.

ČLÁNEK 15.15

Transformace energetiky a obnovitelná paliva

1. Pro účely provádění této kapitoly strany uznávají významný přínos obnovitelných paliv, mimo jiné vodíku z obnovitelných zdrojů, včetně jejich derivátů, a syntetických obnovitelných paliv při snižování emisí skleníkových plynů s cílem řešit změnu klimatu.
2. V souladu s čl. 15.12 odst. 2 strany případně spolupracují na sbližování nebo harmonizaci, je-li to možné, systémů certifikace pro obnovitelná paliva, například pokud jde o emise během životního cyklu a bezpečnostní normy.
3. Pokud jde o obnovitelná paliva, strany rovněž spolupracují s cílem:
 - a) určit, omezit a případně odstranit opatření, která mohou narušit dvoustranný obchod, včetně opatření technické, regulační a hospodářské povahy;
 - b) podporovat iniciativy, které usnadňují dvoustranný obchod, s cílem podpořit výrobu vodíku z obnovitelných zdrojů a

c) podporovat využívání obnovitelných paliv s ohledem na jejich příspěvek ke snižování emisí skleníkových plynů.

4. Strany podle potřeby podporují rozvoj a provádění mezinárodních norem a regulační spolupráci, pokud jde o obnovitelná paliva, a spolupracují na příslušných mezinárodních fórech s cílem vytvořit příslušné systémy certifikace, které zabrání vzniku neopodstatněných překážek obchodu.

ČLÁNEK 15.16

Výjimka pro malé a izolované elektroenergetické soustavy

1. Pro účely provádění této kapitoly strany uznávají, že jejich právní předpisy mohou stanovit zvláštní režimy pro malé a izolované elektroenergetické soustavy.

2. Podle odstavce 1 může strana zachovat, přijmout nebo vymáhat opatření týkající se malých a izolovaných elektroenergetických soustav, která se odchyľují od článků 15.6, 15.7, 15.9, 15.10 a 15.11, pokud tato opatření nepředstavují zastřené omezování obchodu nebo investic mezi stranami.

ČLÁNEK 15.17

Podvýbor pro obchod se zbožím

1. Podvýbor pro obchod zbožím (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 odpovídá za provádění této kapitoly a příloh 15-A a 15-B. Funkce stanovené v čl. 9.18 písm. a), c), d) a e) se obdobně vztahují na tuto kapitolu.
2. V souladu s články 15.12, 15.13, 15.14 a 15.15 může podvýbor stranám doporučit, aby zavedly nebo usnadnily jiné způsoby vzájemné spolupráce v oblasti energie a surovin.
3. Pokud se na tom strany vzájemně dohodnou, podvýbor se schází na zasedáních věnovaných provádění této kapitoly. Při přípravě těchto zasedání může každá strana případně zvážit příspěvky příslušných zúčastněných stran nebo odborníků.
4. Každá strana určí kontaktní místo, které usnadní provádění této kapitoly, mimo jiné zajištěním vhodného zapojení zástupců jedné ze stran, oznámí druhé straně své kontaktní údaje a neprodleně oznámí druhé straně veškeré změny těchto kontaktních údajů. V případě Chile je kontaktním místem zástupce sekretariátu pro mezinárodní hospodářské vztahy Ministerstva zahraničních věcí nebo jeho nástupce.

KAPITOLA 16

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 16.1

Cíl

Cílem této kapitoly je podnitit a usnadnit obchod se zbožím mezi stranami předcházením zbytečným technickým překážkám obchodu, jejich zjišťováním a odstraňováním a větší spoluprací v oblasti regulace.

ČLÁNEK 16.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se týká přípravy, přijímání a používání všech norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jak jsou definovány v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu, jež mohou ovlivnit obchod se zbožím mezi stranami.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato kapitola nevztahuje na:
- a) nákupní specifikace vypracované vládními orgány pro požadavky na výrobu nebo spotřebu subjektů, na které se vztahuje kapitola 28, nebo
 - b) sanitární a fytosanitární opatření, na něž se vztahuje kapitola 13.

ČLÁNEK 16.3

Začlenění některých ustanovení Dohody o technických překážkách obchodu

Do této dohody jsou obdobně začleněny články 2 až 9 a přílohy 1 a 3 Dohody o technických překážkách obchodu a jsou její součástí.

ČLÁNEK 16.4

Mezinárodní normy

1. Mezinárodní normy vypracované organizacemi uvedenými v příloze 16-A se považují za příslušné mezinárodní normy ve smyslu článků 2 a 5 a přílohy 3 Dohody o technických překážkách obchodu, pokud tyto organizace dodržují zásady a postupy stanovené v rozhodnutí Výboru WTO pro technické překážky obchodu o zásadách pro vypracování mezinárodních norem, pokynů a doporučení ve vztahu k článkům 2, 5 a příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu.¹
2. Smíšená rada může na žádost strany přijmout rozhodnutí o změně přílohy 16-A podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 16.5

Technické předpisy

1. Strany uznávají význam provádění posouzení dopadu regulace plánovaných technických předpisů v souladu s jejich příslušnými pravidly a postupy.

¹ G/TBT/9, 13. listopadu 2000, příloha 4.

2. Každá strana posoudí dostupné regulační a neregulační alternativy navrhovaného technického předpisu, které mohou v souladu s čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu plnit oprávněné cíle strany.
3. Každá strana použije jako základ pro své technické předpisy příslušné mezinárodní normy s výjimkou případů, kdy strana vyvíjející technický předpis může prokázat, že by tyto mezinárodní normy byly neúčinným nebo nevhodným prostředkem k dosažení oprávněných sledovaných cílů.
4. Jestliže některá ze stran mezinárodní normy jako základ pro své technické předpisy nepoužívá, uvede na žádost druhé strany veškeré podstatné odchylky od těchto příslušných mezinárodních norem, vysvětlí důvody, proč jsou tyto normy považovány za nevhodné či neúčinné k dosažení sledovaného cíle, a poskytne vědecké nebo technické důkazy, na nichž je uvedené posouzení založeno.
5. Kromě povinnosti každé strany podle čl. 2 odst. 3 Dohody o technických překážkách obchodu přezkoumá každá strana v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy své technické předpisy s cílem zlepšit sbližování těchto technických předpisů s příslušnými mezinárodními normami. Každá strana vezme mimo jiné v úvahu jakýkoli nový vývoj v příslušných mezinárodních normách a to, zda okolnosti, které vedly k odchylkám od příslušných mezinárodních norem, přetrvávají.

ČLÁNEK 16.6

Spolupráce v oblasti regulace

1. Strany uznávají, že existuje široká škála mechanismů spolupráce v oblasti regulace, které mohou pomoci odstranit nebo zabránit vytváření technických překážek obchodu.
2. Strana může druhé straně navrhnout činnosti v oblasti regulační spolupráce v oblastech, na něž se vztahuje tato kapitola. Tyto návrhy se předávají kontaktnímu místu uvedenému v článku 16.13 a sestávají z:
 - a) výměn informací o regulačních přístupech a postupech nebo
 - b) iniciativ k dalšímu sladění technických předpisů a postupů posuzování shody s příslušnými mezinárodními normami.

Druhá strana odpoví na návrh v přiměřené lhůtě.

3. Kontaktní místa uvedená v článku 16.13 informují Smíšený výbor o činnostech spolupráce prováděných podle tohoto článku.
4. Strany usilují o výměnu a spolupráci v oblasti mechanismů usnadňujících přijímání výsledků posuzování shody s cílem odstranit zbytečné technické překážky obchodu.

5. Strany podporují spolupráci mezi svými příslušnými organizacemi odpovědnými za technickou regulaci, normalizaci, posuzování shody, akreditaci a metrologii, ať už jsou vládní či nevládní, s cílem řešit různé otázky, na něž se vztahuje tato kapitola.
6. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že strany zavazuje k tomu, aby:
- a) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlily od svých postupů;
 - b) přijaly opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
 - c) dosáhly určitého konkrétního regulačního výsledku.
7. Pro účely tohoto článku a ustanovení o spolupráci podle příloh 16-A až 16-E jedná Evropská komise jménem strany EU.

ČLÁNEK 16.7

Spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, souladu nepotravinářských výrobků s předpisy a jejich bezpečnosti

1. Strany uznávají význam spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, souladu a bezpečnosti nepotravinářských výrobků pro usnadnění obchodu a pro ochranu spotřebitelů a dalších uživatelů a význam budování vzájemné důvěry na základě sdílených informací.

2. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „výrobky určenými spotřebitelům“ zboží, které je nebo by mohlo být používáno spotřebiteli, s výjimkou potravin, zdravotnických prostředků a léčivých přípravků, a
- b) „dozorem nad trhem“ činnosti prováděné a opatření přijatá orgány veřejné moci, včetně činností prováděných a opatření přijatých ve spolupráci s hospodářskými subjekty na základě postupů jedné ze stran, které této straně umožňují sledovat nebo řešit soulad výrobků s požadavky stanovenými v jejich právních předpisech nebo jejich bezpečnost.

3. S cílem zaručit nezávislé a nestranné fungování dozoru nad trhem každá strana zajistí, aby:

- a) funkce dozoru nad trhem byly odděleny od funkcí posuzování shody a
- b) neexistovaly zájmy, které by ovlivnily nestrannost orgánů dozoru nad trhem při provádění jejich kontroly hospodářských subjektů nebo dohledu nad nimi.

4. Strany mohou spolupracovat a vyměňovat si informace v oblasti bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků, zejména pokud jde o:

- a) činnosti a opatření v oblasti dozoru nad trhem a prosazování práva;

- b) metody posuzování rizik a testování výrobků;
- c) koordinované stahování výrobků z oběhu nebo jiná podobná opatření;
- d) vědecké, technické a regulační záležitosti ke zlepšení bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků;
- e) nové otázky s velkým významem pro zdraví a bezpečnost;
- f) činnosti související s normalizací a
- g) výměnu úředníků.

5. Strana EU může Chile poskytnout vybrané informace ze svého systému včasného varování, pokud jde o výrobky určené spotřebitelům podle směrnice 2001/95/ES¹ nebo nahrazujícího aktu, a Chile může straně EU poskytnout vybrané informace o bezpečnosti spotřebních výrobků a o preventivních, omezujících a nápravných opatřeních přijatých s ohledem na spotřební výrobky. Výměna informací může mít podobu:

- a) nesystematické výměny v řádně odůvodněných zvláštních případech s výjimkou osobních údajů a

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. EU L 11, 15.1.2002, s. 4).

- b) systematické výměny založené na ujednání stanoveném rozhodnutím Smíšené rady, které bude stanoveno v příloze 16-D.
6. Smíšená rada může rozhodnutím stanovit ujednání o pravidelné výměně informací, a to i elektronickými prostředky, o opatřeních přijatých v souvislosti s nevyhovujícími nepotravinářskými výrobky, na něž se nevztahuje odstavec 5 tohoto článku, které bude stanoveno v příloze 16-E.
7. Každá strana použije informace získané podle odstavců 4, 5 a 6 výhradně za účelem ochrany spotřebitele, zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí.
8. Každá strana zachází s informacemi získanými podle odstavců 4, 5 a 6 jako s důvěrnými.
9. Ujednání uvedená v odst. 5 písm. b) a v odstavci 6 stanoví definici výrobku, druh vyměňovaných informací, způsoby výměny a uplatňování pravidel důvěrnosti a ochrany osobních údajů.
10. Podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a) má Smíšená rada pravomoc přijímat rozhodnutí za účelem stanovení nebo změny ujednání uvedených v přílohách 16-D a 16-E.

ČLÁNEK 16.8

Normy

1. S cílem harmonizovat normy na co nejširším základě každá strana podporuje normalizační orgány ustavené na svém území, jakož i regionální normalizační orgány, jejichž jsou smluvní strana nebo normalizační orgány ustavené na jejím území členy, aby:
 - a) se v mezích svých zdrojů zapojovaly do přípravy mezinárodních norem příslušnými mezinárodními normalizačními orgány;
 - b) jako základ k normám, které tvoří, využívaly příslušné mezinárodní normy, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné, například z důvodu nedostatečné úrovně ochrany, podstatných klimatických nebo geografických faktorů nebo podstatných technologických problémů;
 - c) předcházely zdvojení činností mezinárodních normalizačních orgánů nebo překrývání s nimi;
 - d) v pravidelných intervalech přezkoumávaly vnitrostátní a regionální normy, které nejsou založeny na příslušných mezinárodních normách, s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami;

- e) spolupracovaly s příslušnými normalizačními orgány druhé strany při mezinárodních normalizačních činnostech, včetně mezinárodních normalizačních orgánů nebo na regionální úrovni, a
- f) podporovaly dvoustrannou spolupráci mezi sebou navzájem a s normalizačními orgány druhé strany.

2. Strany by si měly vyměňovat informace o:

- a) svém používání norem, z nichž vycházejí technické předpisy, a
- b) svých postupech normalizace a míře, v jaké využívají mezinárodní, regionální či subregionální normy jakožto základ pro své vnitrostátní normy.

3. Pokud se normy stanou závaznými začleněním do návrhu technického předpisu nebo postupu posuzování shody nebo odkazem na ně, musí být splněny povinnosti týkající se transparentnosti stanovené v článku 16.10 této dohody a v člancích 2 nebo 5 Dohody o technických překážkách obchodu.

ČLÁNEK 16.9

Posuzování shody

1. Ustanovení článku 16.5 týkající se přípravy, přijímání a uplatňování technických předpisů se obdobně použijí i na postupy posuzování shody.
2. Pokud strana požaduje posuzování shody jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu:
 - a) vybírá postupy posuzování shody, které jsou přiměřené souvisejícím rizikům;
 - b) považuje v souladu se svými právními předpisy použití prohlášení dodavatele o shodě za jeden z možných způsobů prokázání shody s technickým předpisem a
 - c) uvede na žádost druhé strany informace o kritériích použitých u konkrétních výrobců pro výběr postupů posuzování shody.
3. Pokud strana požaduje posuzování shody třetí stranou jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu, a tento úkol nevyhradí orgánu veřejné správy, jak je uvedeno v odstavci 4:
 - a) přednostně využívá akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody;

- b) přednostně využívá mezinárodní normy pro akreditaci a posuzování shody, jakož i mezinárodní dohody zahrnující akreditační orgány stran, například prostřednictvím mechanismů Mezinárodní spolupráce pro akreditaci laboratoří (dále jen „ILAC“) a Mezinárodního akreditačního fóra (dále jen „IAF“);
- c) přistoupí nebo případně podpoří přistoupení subjektů posuzování shody k platným mezinárodním dohodám nebo ujednáním s cílem harmonizovat či usnadnit přijímání výsledků posuzování shody;
- d) zajistí, aby v případě, že byl pro konkrétní výrobek nebo soubor výrobků jmenován více než jeden subjekt posuzování shody, měly hospodářské subjekty mezi sebou možnost volby pro provedení postupu posuzování shody;
- e) zajistí, aby subjekty posuzování shody byly nezávislé na výrobcích, dovozcích a hospodářských subjektech obecně a aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi akreditačními orgány a subjekty posuzování shody;
- f) umožní subjektům posuzování shody využívat k provádění zkoušek nebo inspekcí v souvislosti s posuzováním shody subdodavatele, včetně subdodavatelů se sídlem na území druhé strany; žádné ustanovení tohoto odstavce nelze vykládat tak, že by zakazovalo kterékoli straně požadovat, aby subdodavatelé splňovali stejné požadavky, které by musel splnit subjekt posuzování shody, který zakázku zadává, aby mohl provádět smluvní zkoušky nebo inspekci sám, a

g) zveřejní na oficiální internetové stránce seznam subjektů, které k provádění tohoto posuzování shody jmenovala, a příslušné informace o mandátu každého takového subjektu.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání kterékoli straně požadovat, aby posuzování shody ve vztahu ke konkrétním výrobkům prováděly jí určené veřejné orgány. V takových případech strana:

a) omezí poplatky za posuzování shody na přibližné náklady za poskytnuté služby a na žádost žadatele o posuzování shody vysvětlí, jak jsou poplatky, které za toto posuzování shody ukládá, množstevně omezeny na přibližné náklady na poskytnuté služby, a

b) zveřejní nebo na požádání uvede poplatky za posuzování shody.

5. Bez ohledu na odstavce 2, 3 a 4 v případech, kdy strana EU přijme prohlášení dodavatele o shodě v oblastech uvedených v příloze 16-B, Chile v souladu se svými právními předpisy stanoví účinný a transparentní postup pro uznávání certifikátů a protokolů o zkouškách vydaných subjekty posuzování shody, které se nacházejí na území strany EU a byly akreditovány akreditačním orgánem, který je členem mezinárodních ujednání o vzájemném uznávání ILAC a IAF, jako záruky, že výrobek splňuje požadavky chilských technických předpisů.

6. Pro účely tohoto článku se „prohlášením dodavatele o shodě“ rozumí osvědčení první strany vydané výrobcem na výhradní odpovědnost tohoto výrobce na základě výsledků vhodného typu činnosti posuzování shody a s vyloučením povinného posouzení třetí stranou jako záruky, že výrobek je ve shodě s technickým předpisem, který tyto postupy posuzování shody stanoví.

7. Na žádost kterékoli ze stran přezkoumá podvýbor uvedený v článku 16.14 seznam oblastí v odstavci 1 přílohy 16-B. Podvýbor může Smíšené radě doporučit změnu přílohy 16-B podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 16.10

Transparentnost

1. V souladu se svými příslušnými pravidly a postupy a aniž je dotčena kapitola 36 při vypracovávání významných technických předpisů, které mohou mít významný dopad na obchod se zbožím, každá strana zajistí, aby existovaly postupy transparentnosti, které osobám ze smluvních stran umožní poskytovat vstupní informace prostřednictvím procesu veřejné konzultace, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí, že nastanou naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti.

2. Každá strana umožní osobám z druhé strany účastnit se konzultačního procesu uvedeného v odstavci 1 za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky poskytované jejím vlastním osobám, a výsledky tohoto konzultačního procesu zveřejní.

3. Po oznámení návrhů technických předpisů a postupů posuzování shody ústřednímu rejstříku oznámení WTO každá strana poskytne druhé straně nejméně 60 dní pro podání písemných připomínek, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí, že nastanou naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti. Strana zváží jakoukoli odůvodněnou žádost druhé strany o prodloužení lhůty pro podání připomínek.
4. V případě, že oznámený text není v jednom z úředních jazyků WTO, poskytne oznamující strana podrobný a úplný popis obsahu navrhovaných technických předpisů a postupů posuzování shody v oznamovacím formuláři WTO.
5. Pokud strana obdrží písemné připomínky uvedené v odstavci 3:
- a) projedná na žádost druhé strany písemné připomínky za účasti svého příslušného regulačního orgánu v době, kdy je lze vzít v úvahu, a
 - b) písemně odpoví na připomínky nejpozději ke dni zveřejnění přijatého technického předpisu nebo postupu posuzování shody.
6. Každá strana se vynasnaží zveřejnit na internetových stránkách své odpovědi na písemné připomínky podle odstavce 3, které obdrží od druhé strany, nejpozději v den zveřejnění přijatého technického předpisu nebo postupu posuzování shody.

7. Strana na žádost druhé strany poskytne informace týkající se cílů, právního základu a odůvodnění technického předpisu nebo postupu posuzování shody, který strana přijala nebo navrhuje přijmout.

8. Každá strana zajistí, aby technické předpisy a postupy posuzování shody, které přijala, byly bezplatně přístupné prostřednictvím úředních internetových stránek nebo internetových úředních věstníků.

9. Každá strana poskytne informace o přijetí a vstupu v platnost technického předpisu nebo postupu posuzování shody a přijatého konečného znění prostřednictvím dodatku k původnímu oznámení ústřednímu registru oznámení WTO.

10. Každá strana poskytne přiměřenou lhůtu mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost za podmínek stanovených v čl. 2 odst. 12 Dohody o technických překážkách obchodu. Pro účely tohoto článku se „přiměřenou lhůtou“ běžně rozumí doba v délce minimálně šesti měsíců, ledaže by tato délka byla nedostatečná k dosažení oprávněných sledovaných cílů.

11. Strana zváží jakoukoli rozumnou žádost druhé strany obdrženou před koncem lhůty pro podání připomínek uvedené v odstavci 3 o prodloužení doby mezi zveřejněním technického předpisu a jeho vstupem v platnost, s výjimkou případů, kdy by prodloužení bylo neúčinné pro splnění oprávněných sledovaných cílů.

ČLÁNEK 16.11

Značení a označování

1. Strany potvrzují, že jejich technické předpisy, které zahrnují nebo řeší výhradně značení nebo označování, dodržují zásady čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu.
2. Není-li to nezbytné pro splnění oprávněných cílů uvedených v čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu, strana, která požaduje povinné značení nebo označování výrobků:
 - a) vyžaduje pouze informace, jež jsou podstatné pro spotřebitele či uživatele výrobku nebo jež uvádějí, že je výrobek v souladu s povinnými technickými požadavky;
 - b) nevyžaduje předchozí schválení, registraci nebo certifikaci značení nebo označování výrobků ani uhrazení poplatků jako podmínku pro uvedení výrobků, které jinak splňují povinné technické požadavky, na trh;
 - c) požaduje-li, aby hospodářské subjekty používaly jedinečné identifikační číslo, vydá takové číslo hospodářským subjektům druhé strany bez zbytečného prodlení a bez diskriminace;

- d) pokud tím nedochází ke klamání a není to rozporuplné či zavádějící ve vztahu k informacím, které jsou požadovány ve straně dovážející zboží, povolí strana:
- i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného v dovážející straně;
 - ii) mezinárodně uznávané nomenklatury, piktogramy, symboly či grafická znázornění a
 - iii) kromě informací požadovaných ve straně dovážející zboží též další informace;
- e) souhlasí s tím, aby označování, včetně doplňkového označování nebo úprav označování, probíhalo v celních skladech nebo v jiných určených oblastech v zemi dovozu jako alternativa k označování v zemi původu, pokud se nevyžaduje, aby toto označování prováděly schválené osoby z důvodů ochrany veřejného zdraví nebo bezpečnosti, a
- f) usiluje o přijetí dočasných nebo snímatelných etiket nebo o uvedení příslušných informací v průvodní dokumentaci, a nikoli na etiketách fyzicky připojených k výrobku.

ČLÁNEK 16.12

Technické diskuse a konzultace

1. Kterákoli ze stran může požádat druhou stranu o poskytnutí informací o jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato kapitola. Druhá strana tyto informace dodá v přiměřené lhůtě.
2. Pokud se některá ze stran domnívá, že předloha nebo návrh technického předpisu nebo postupu posuzování shody druhé strany by mohly mít významný nepříznivý účinek na obchod mezi stranami, může požádat o technické projednání této záležitosti. Žádost se podává písemně a uvádí se v ní:
 - a) opatření;
 - b) ustanovení této kapitoly, k nimž se výhrady vztahují, a
 - c) důvody žádosti, včetně popisu výhrad žádající strany ohledně opatření.
3. Strana podává žádost podle tohoto článku kontaktnímu místu druhé strany určenému podle článku 16.13.

4. Na žádost jedné ze stran se strany sejdou, aby projednaly obavy vyjádřené v žádosti uvedené v odstavci 2 osobně nebo prostřednictvím videokonference nebo telekonference, a to do 60 dnů ode dne podání žádosti. Strany vynaloží veškeré úsilí, aby záležitost co nejdříve vyřešily k vzájemné spokojenosti.
5. Považuje-li žádající strana záležitost za naléhavou, může druhou stranu požádat, aby se zasedání konalo v kratším časovém rámci. Druhá strana tuto žádost posoudí.
6. Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti žádné ze stran podle kapitoly 38.

ČLÁNEK 16.13

Kontaktní místa

1. Každá strana určí kontaktní místo, jež zprostředkovává spolupráci a koordinaci podle této kapitoly, a oznámí druhé straně jeho kontaktní údaje. Strana neprodleně uvědomí druhou stranu o jakýchkoli změnách těchto kontaktních údajů.
2. Kontaktní místa společně pracují na usnadnění provádění této kapitoly a spolupráce mezi stranami ve všech záležitostech týkajících se technických překážek obchodu. Kontaktní místa:
 - a) organizují technické diskuse a konzultace uvedené v článku 16.12;

- b) neprodleně se zabývají každou otázkou, kterou vznese jedna strana v souvislosti s vypracováním, přijetím, použitím nebo prosazováním norem, technických předpisů či postupů posuzování shody;
 - c) na žádost jedné ze stran uspořádají jednání o jakékoli záležitosti vyplývající z této kapitoly a
 - d) organizují výměnu informací o vývoji na nevládních, regionálních a vícestranných fórech týkajících se norem, technických předpisů a postupů posuzování shody.
3. Kontaktní místa vzájemně komunikují jakýmkoli dohodnutým způsobem, který je vhodný pro výkon jejich funkcí.

ČLÁNEK 16.14

Podvýbor pro technické překážky obchodu

Podvýbor pro technické překážky obchodu (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 8.8 odst. 1:

- a) sleduje provádění a správu této kapitoly;

- b) posiluje spolupráci na vytváření a zlepšování norem, technických předpisů a postupů posuzování shody;
- c) stanoví prioritní oblasti společného zájmu pro budoucí práci v rámci této kapitoly a zváží návrhy nových iniciativ;
- d) sleduje a projednává vývoj v rámci Dohody o technických překážkách obchodu a
- e) podnikne jakékoli další kroky, o nichž se strany domnívají, že jim pomohou při provádění této kapitoly a Dohody o technických překážkách obchodu.